

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2016/1035 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti pred škodljivim oblikovanjem cen plovil 1
- ★ Uredba (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije 21
- ★ Uredba (EU) 2016/1037 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije 55

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2016/1035 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 8. junija 2016

o zaščiti pred škodljivim oblikovanjem cen plovil

(kodificirano besedilo)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (ES) št. 385/96 ⁽²⁾ je bila večkrat bistveno spremenjena ⁽³⁾. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno uredbo kodificirati.
- (2) Po večstranskih pogajanjih, ki so potekala pod okriljem Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj, je bil 21. decembra 1994 sklenjen Sporazum o spoštovanju normalnih pogojev konkurence v gospodarski panogi gradnje in popravila trgovskih ladij (v nadaljnjem besedilu: Sporazum o ladjedelništvu).
- (3) V okviru Sporazuma o ladjedelništvu je bilo priznано, da se zaradi posebnih značilnosti transakcij pri nakupu ladij v praksi ne uporabljajo izravnalne in protidampinške dajatve, kot so določene v členu VI Splošnega sporazuma o carinah in trgovini, Sporazumu o subvencijah in izravnalnih ukrepih ter Sporazumu o izvajanju člena VI Splošnega sporazuma o carinah in trgovini iz leta 1994 (v nadaljnjem besedilu: Protidampinški sporazum iz leta 1994), priloženih Sporazumu o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije. Zaradi potrebe po zagotovitvi učinkovitih zaščitnih ukrepov proti prodaji ladij pod njihovo normalno vrednostjo, ki povzroča škodo, je bil sklenjen Kodeks proti škodljivemu oblikovanju cen v ladjedelništvu, ki skupaj s svojimi osnovnimi načeli predstavlja Prilogo III k Sporazumu o ladjedelništvu (v nadaljnjem besedilu: Kodeks IPI).
- (4) Besedilo Kodeksa IPI pretežno temelji na Protidampinškem sporazumu iz leta 1994, vendar od njega odstopa, kadar utemeljuje specifična narava transakcij pri nakupu ladij. Zato bi bilo treba prenesti določila Kodeksa IPI v zakonodajo Unije, kolikor je to mogoče, na podlagi besedila Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 7. julija 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 15. januarja 2016.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 385/96 z dne 29. januarja 1996 o zaščiti pred škodljivim oblikovanjem cen plovil (UL L 56, 6.3.1996, str. 21).

⁽³⁾ Glej Prilogo I.

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (glej stran 21 tega Uradnega lista).

- (5) Sporazum o ladjedelništvu in zakonske določbe, ki izhajajo iz njega, so znatnega pomena za pravo Unije.
- (6) Unija bi morala za ohranitev ravnotežja pravic in obveznosti, ki jih vzpostavlja Sporazum o ladjedelništvu, ukrepati proti vsakršnemu plovilu s škodljivo oblikovano ceno, katerega prodaja pod normalno vrednostjo povzroča škodo industriji Unije.
- (7) V zvezi z ladjedelnicami iz pogodbenic Sporazuma o ladjedelništvu lahko Unija sproži preiskavo o prodaji plovila samo, če je kupec plovila kupec iz Unije in če ladja ni vojaško plovilo.
- (8) Zaželeno je, da se določijo jasna in podrobna pravila za izračun normalne vrednosti. Zlasti bi morala takšna vrednost, kolikor je mogoče, temeljiti na reprezentativni prodaji podobnega plovila v običajnem poteku trgovanja v državi izvoznici. Primerno je opredeliti okoliščine, v katerih se za domačo prodajo lahko šteje, da je opravljena z izgubo, in se je lahko ne upošteva ter okoliščine, v katerih se je mogoče opreti na prodajo podobnega plovila tretji državi ali na konstruirano normalno vrednost. Poleg tega je zaželeno predvideti ustrezno porazdelitev stroškov, tudi v primerih zagona proizvodnje. Pri konstruiranju normalne vrednosti je treba tudi navesti metodologijo, ki jo je treba uporabiti pri določitvi zneska prodajnih stroškov, splošnih in upravnih stroškov, ter stopnjo dobička, ki bi jo morala vsebovati ta vrednost.
- (9) Da bi se lahko novi instrument za boj proti škodljivi prodaji po pre nizkih cenah pravilno uporabljal, bi morala Komisija sprejeti vse potrebne ukrepe, da bi se v velikih koncernih in holdingih tretjih držav preverila veljavnost obračunskih stroškov pri oceni strukture lastne cene.
- (10) Pri določitvi normalne vrednosti za države brez tržnega gospodarstva se zdi preudarno določiti pravila za izbiro ustrezne tretje države s tržnim gospodarstvom, ki naj bi jo uporabili za ta namen, in v primeru, kadar ni mogoče najti ustrezne tretje države, predvideti, da se normalna vrednost lahko določi na kateri koli drugi razumni podlagi.
- (11) Primerno je določiti izvozno ceno in navesti, kateri popravki naj se izvedejo v primerih, ko je treba to ceno rekonstruirati na podlagi prve cene na odprtem trgu.
- (12) Za zagotovitev pravične primerjave med izvozno ceno in normalno vrednostjo je priporočljivo sestaviti seznam dejavnikov, vključno s pogodbenimi kaznimi, ki lahko vplivajo na cene in primerljivost cen.
- (13) Zaželeno je določiti jasne in podrobne smernice glede dejavnikov, ki so lahko pomembni pri ugotavljanju, ali je prodaja po škodljivo oblikovani ceni povzročila pomembno škodo ali grozi, da bo povzročila škodo. Pri dokazovanju, da je raven cene zadevne prodaje odgovorna za škodo, povzročeno industriji Unije, bi bilo treba upoštevati učinke drugih dejavnikov, zlasti prevladujočih tržnih razmer v Uniji.
- (14) Priporočljivo je opredeliti pojem „industrija Unije“ z ozirom na sposobnost gradnje podobnega plovila in zagotoviti, da so stranke, povezane z izvozniki, lahko izključene iz takšne industrije, ter opredeliti pojem „povezan“.
- (15) Določiti je treba postopkovne in vsebinske pogoje za vložitev pritožbe zoper prodajo po škodljivo oblikovani ceni, vključno z obsegom, v katerem jo mora podpreti industrija Unije, ter informacije o kupcu plovila, škodljivem oblikovanju cene, škodi in vzročni zvezi, ki bi jih morala vsebovati takšna pritožba. Primerno je tudi opredeliti postopke za zavrnitev pritožb ali začetek postopka.
- (16) Pritožba lahko v primeru, da ima kupec plovila s škodljivo oblikovano ceno sedež na območju druge pogodbenice Sporazuma o ladjedelništvu, vsebuje tudi prošnjo, da organi te pogodbenice sprožijo preiskavo. Takšno prošnjo bi bilo treba posredovati organom pogodbenice, kadar je to upravičeno.
- (17) Kadar je to primerno, se lahko preiskava sproži tudi na podlagi pisne pritožbe organov pogodbenice Sporazuma o ladjedelništvu, v skladu s to uredbo in pod pogoji Sporazuma o ladjedelništvu.

- (18) Določiti je treba način, s katerim bodo zainteresirane stranke seznanjene z informacijami, ki jih zahtevajo pristojni organi. Zainteresirane stranke bi morale imeti zadostne možnosti za predložitev vseh ustreznih dokazov ter za obrambo svojih interesov. Zaželeno je tudi jasno določiti pravila in postopke, ki jih je treba upoštevati med preiskavo, zlasti pravila, na podlagi katerih se morajo zainteresirane stranke v določenem roku same javiti, predstaviti svoja stališča in predložiti informacije, če naj se takšna stališča in informacije upoštevajo. Primerno je določiti tudi pogoje, pod katerimi ima lahko zainteresirana stranka dostop do informacij, ki jih predstavijo druge zainteresirane stranke, in se glede informacij opredeli. Prav tako bi morale države članice sodelovati s Komisijo pri zbiranju informacij.
- (19) Zagotoviti je treba, da se primeri, ne glede na to, ali je naložena dajatev zaradi škodljivega oblikovanja cen ali ne, zaključijo najkasneje eno leto po datumu začetka preiskave ali po datumu dobave plovila, odvisno od primera.
- (20) Preiskave ali postopki bi se morali ustaviti, če je stopnja škodljivega oblikovanja cen *de minimis*.
- (21) Preiskava se lahko zaključi, ne da bi bila naložena dajatev zaradi škodljivega oblikovanja cen, če je prodaja plovila s škodljivo oblikovano ceno, dokončno in brezpogojno razveljavljena ali če je sprejet nadomesten enakovreden ukrep za izboljšanje stanja. Vendar je treba še posebej upoštevati zahtevo, da se ne ogrozi doseganje cilja, ki ga želi doseči ta uredba.
- (22) Kadar so izpolnjeni vsi pogoji iz te uredbe, bi morala biti ladjedelnici, ki je s prodajo plovila s škodljivo oblikovano ceno povzročila škodo industriji Unije, s sklepom naložena dajatev zaradi škodljivega oblikovanja cen, ki je enaka stopnji škodljivega oblikovanja cen. Določiti bi bilo treba jasna in podrobna pravila za izvajanje takšnega sklepa, vključno z vsemi ukrepi, ki so potrebni za njegovo dejansko izvrševanje, zlasti sprejem protiukrepov, če ladjedelnica v določenem roku ne plača dajatve zaradi škodljivega oblikovanja cen.
- (23) Določiti je treba natančna pravila za odklonitev pravice do nakladanja in razkladanja v pristaniščih Unije plovilom, ki so jih zgradile ladjedelnice, ki so predmet protiukrepov.
- (24) Obveznost plačila dajatve zaradi škodljivega oblikovanja cen preneha veljati samo, ko je takšna dajatev v celoti plačana ali ko se izteče čas veljavnosti protiukrepov.
- (25) Noben ukrep, sprejet na podlagi te uredbe, ne bi smel biti v nasprotju z interesi Unije.
- (26) Unija bi morala pri ukrepanju v skladu s to uredbo upoštevati potrebo po hitrem in učinkovitem delovanju.
- (27) Primerno je zagotoviti kontrolne obiske za preverjanje informacij, predloženih glede škodljivega oblikovanja cen in škodi, pri čemer so takšni obiski pogojeni s prejemom ustreznih odgovorov na vprašalnike.
- (28) Zagotoviti je treba, da se v primeru, ko stranke ne sodelujejo zadovoljivo pri preiskavi, lahko uporabijo druge informacije, da bi prišli do ugotovitev, in da so takšne informacije lahko manj ugodne za stranke, kot če bi sodelovale pri preiskavi.
- (29) Določiti bi bilo treba obravnavanje zaupnih informacij, tako da se ne razkrivajo poslovne tajnosti.
- (30) Ključno je določiti, da se bistvena dejstva in zaključki ustrezno posredujejo strankam, ki so upravičene do takšne obravnave, in da je takšno posredovanje ob ustreznem upoštevanju postopka sprejemanja odločitev v Uniji potrebno izvesti v roku, ki strankam omogoča obrambo svojih interesov.
- (31) Izvajanje postopkov, določenih v tej uredbi, zahteva enotne pogoje za sprejetje ukrepov, potrebnih za njeno izvajanje, v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ –

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Načela in opredelitve pojmov

1. Dajatev zaradi škodljivega oblikovanja cen se lahko naloži ladjedelnici, ki je zgradila plovilo s škodljivo oblikovano ceno, katerega prodaja kupcu zunaj države porekla plovila povzroči škodo.
2. Šteje se, da ima plovilo škodljivo oblikovano ceno, če je izvozna cena prodanega plovila manjša od primerljive cene za podobno plovilo, prodano kupcu v državi izvoznici v običajnem poteku trgovanja.
3. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve:
  - (a) „plovilo“ pomeni kakršno koli morsko plovilo na lastni pogon s 100 bruto ton in več, ki se uporablja za prevoz blaga ali oseb ali za opravljanje posebnih storitev (na primer ledolomilci ali plavajoči bagri) in katero koli vlečno plovilo s 365 kW in več;
  - (b) „podobno plovilo“ pomeni katero koli plovilo istega tipa, namena in približne velikosti kot obravnavano plovilo, z značilnostmi, ki so zelo podobne značilnostim obravnavanega plovila;
  - (c) „ista splošna kategorija plovila“ pomeni katero koli plovilo istega tipa in namena, vendar znatno drugačne velikosti;
  - (d) „prodaja“ zajema vzpostavitev ali prenos lastniške udeležbe v plovilu, razen lastniške udeležbe, ki je vzpostavljena ali pridobljena izključno z namenom zaščite za običajno komercialno posojilo;
  - (e) „lastniška udeležba“ vključuje katero koli pogodbeno ali lastninsko pravico, ki upravičencu ali upravičencem omogoča, da izkoristijo delovanje plovila na način, ki je v bistvenem primerljiv z načinom, na katerega ima lahko lastnik korist od delovanja plovila. Pri določanju, ali takšna bistvena primerljivost obstaja, se med drugim upoštevajo naslednji dejavniki:
    - (i) pogoji in okoliščine transakcije;
    - (ii) poslovna praksa v industriji;
    - (iii) ali je plovilo, ki je predmet transakcije, vključeno v poslovanje upravičenca ali upravičencev, in
    - (iv) ali v praksi obstaja verjetnost, da bo upravičenec oziroma bodo upravičenci izkoristili delovanje plovila in prevzeli ustrezno tveganje zanj v znatnem delu življenjske dobe plovila;
  - (f) „kupec“ pomeni katero koli osebo ali družbo, ki neposredno ali posredno pridobi lastniško udeležbo, vključno z zakupom ali dolgoročnim zakupom ladijskega prostora, v povezavi s prvotnim prenosom s strani ladjedelnice, ter zajema tudi osebo ali družbo, ki ima kupca v lasti ali ga obvladuje ali pa mu daje navodila. Oseba ali družba ima kupca v lasti, če ima v kupcu več kot 50 % lastniški delež. Oseba ali družba obvladuje kupca, če je oseba ali družba pravno ali dejansko v takšnem položaju, da lahko izvaja omejevanje kupca ali mu daje navodila, kar se domneva pri 25 % lastniškem deležu. Če je lastništvo kupca izkazano, se domneva, da drug nadzor tega kupca ne obstaja, razen če je ugotovljeno drugače. Obstaja lahko več kot en kupec katerega koli plovila;
  - (g) „družba“ pomeni katero koli družbo ali podjetje, ustanovljeno po civilnem ali gospodarskem pravu, vključno z zadrugami, in drugimi pravnimi osebami javnega ali zasebnega prava, vključno s tistimi, ki so neprofitne;
  - (h) „pogodbena“ pomeni katero koli tretjo državo, ki je podpisnica Sporazuma o ladjedelništvu.

Člen 2

Ugotavljanje škodljivega oblikovanja cen

A. Normalna vrednost

1. Normalna vrednost običajno temelji na ceni, ki jo za podobno plovilo v običajnem poteku trgovanja plača ali jo mora plačati neodvisni kupec v državi izvoznici.

2. Cene med strankami, za katere se zdi, da so povezane ali da med njimi obstaja kompenzacijski dogovor, se ne smejo šteti za del običajnega poteka trgovanja in se ne smejo uporabljati za določanje normalne vrednosti, razen če je ugotovljeno, da to razmerje ne vpliva nanje.

3. Če v običajnem poteku trgovanja ni prodaje podobnih plovil ali če zaradi posebnih tržnih razmer takšne prodaje ne omogočajo ustrezne primerjave, se normalna vrednost podobnega plovila izračuna na podlagi izvozne cene podobnega plovila v običajnem poteku trgovanja s primerno tretjo državo, pod pogojem, da je ta cena reprezentativna. Če takšne prodaje kateri koli primerni tretji državi ne obstajajo ali ne omogočajo ustrezne primerjave, se normalna vrednost podobnih plovil izračuna na podlagi stroška proizvodnje v državi porekla, ki je povišan za razumen znesek prodajnih, splošnih in upravnih stroškov ter za dobiček.

4. Prodaja podobnih plovil na notranjem trgu države izvoznice ali izvozna prodaja tretji državi po cenah, ki so nižje od proizvodnih stroškov na enoto (fiksni in variabilni), povišanih za prodajne, skupne in upravne stroške, se lahko šteje za prodajo, ki zaradi cene ne sodi v običajni potek trgovanja in se je lahko ne upošteva pri določanju normalne vrednosti, samo če je ugotovljeno, da se takšna prodaja izvaja po cenah, ki ne omogočajo povračila vseh stroškov v primernem obdobju, ki bi moralo običajno biti pet let.

5. Stroški se običajno izračunajo na podlagi evidence, ki jo vodi ladjedelnica, ki je predmet preiskave, pod pogojem, da je takšna evidenca v skladu s splošno sprejetimi računovodskimi načeli zadevne države in če je izkazano, da evidenca na primeren način odraža stroške, povezane s proizvodnjo in prodajo obravnavanega plovila.

Upoštevajo se dokazi, predloženi glede ustrezne razporeditve stroškov, če je izkazano, da se je ta razporeditev stroškov uporabljala v skladu z dolgoletno prakso. Če ni primernejše metode, se da prednost razporeditvi stroškov na podlagi prometa. Če to ni že prikazano pri razporeditvi stroškov po tem pododstavku, se stroški primerno prilagodijo za enkratne stroškovne dejavnike, ki koristijo prihodnji in/ali sedanji proizvodnji, ali za okoliščine, v katerih na stroške vpliva zagon proizvodnje.

6. Zneski za prodajne, skupne in upravne stroške ter za dobiček temeljijo na dejanskih podatkih, ki se nanašajo na proizvodnjo in prodajo podobnih plovil v običajnem poteku trgovanja, in sicer s strani ladjedelnice, ki je predmet preiskave. Kadar takšnih zneskov ni mogoče določiti na tej podlagi, se lahko zneski določijo na podlagi:

- (a) tehtanega povprečja dejanskih zneskov, ki so ugotovljeni za druge ladjedelnice v državi porekla v zvezi s proizvodnjo in prodajo podobnih plovil na domačem trgu te države;
- (b) dejanskih zneskov, ki se v običajnem poteku trgovanja uporabljajo za proizvodnjo in prodajo iste splošne kategorije plovil za zadevno ladjedelnico na domačem trgu države porekla;
- (c) katere koli primerne metode, če na ta način določeni znesek dobička ne presega dobička, ki ga običajno dosežejo druge ladjedelnice pri prodaji plovil iste splošne kategorije na domačem trgu države porekla.

Dobiček, dodan konstruirani vrednosti, v vsakem primeru temelji na povprečnem dobičku, doseženem v primernem časovnem obdobju običajno šestih mesecev pred prodajo in po prodaji, ki je predmet preiskave, in odraža razumen dobiček v času takšne prodaje. Pri izvedbi takšnega izračuna se odpravi kakršno koli izkrivljanje, ki izkazano ne bi vodilo do razumnega dobička v času prodaje.

7. Zaradi dolgega obdobja med sklenitvijo pogodbe in dobavo plovil normalna vrednost ne vključuje dejanskih stroškov, za katere ladjedelnica izkaže, da so nastali zaradi višje sile in so znatno višji od zvišanja stroškov, ki jih je ladjedelnica lahko razumno pričakovala ter upoštevala, ko so bili dogovorjeni materialni prodajni pogoji.

8. V primeru prodaj iz držav brez tržnega gospodarstva, zlasti tistih, za katere se uporablja Uredba (EU) 2015/755 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾, se normalna vrednost določi na podlagi cene ali konstruirane vrednosti v tretji državi s tržnim gospodarstvom, ali cene, za katero se plovilo iz takšne tretje države proda v druge države, vključno v Unijo, ali pa, v primeru, da to ni mogoče, na kateri koli drugi razumni podlagi, vključno s ceno, ki je dejansko plačana ali plačljiva v Uniji za podobno plovilo, ki je po potrebi ustrezno prilagojena tako, da vključuje razumno stopnjo dobička.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2015/755 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o skupnih pravilih za uvoz iz nekaterih tretjih držav (UL L 123, 19.5.2015, str. 33).

Ustrezna tretja država s tržnim gospodarstvom se ne izbere na neprimeren način, pri čemer se upoštevajo vse zanesljive informacije, ki so na voljo v času izbire. Upoštevajo se tudi roki.

Stranke, ki jih zadeva preiskava, se kmalu po njenem začetku obvestijo o izbiri tretje države s tržnim gospodarstvom in imajo 10 dni časa za podajo pripomb.

B. Izvozna cena

9. Izvozna cena je dejansko plačana ali plačljiva cena obravnavanega plovila.

10. V primerih, kjer ni izvozne cene ali kjer se izkaže, da je izvozna cena nezanesljiva zaradi povezave ali kompenzacijskega dogovora med ladjedelnico in kupcem ali tretjo stranko, se lahko izvozna cena konstruira na podlagi cene, za katero se plovilo prvič preproda neodvisnemu kupcu, ali če se plovilo ne preproda neodvisnemu kupcu ali se ne preproda v stanju, v katerem je bilo prvič prodano, na kateri koli razumni podlagi.

V teh primerih se prilagodi vse stroške, vključno z dajatvami in davki, ki nastanejo med prvo prodajo in nadaljnjo prodajo, ter za natečeni dobiček, tako da se določi zanesljiva izvozna cena.

Zneski, za katere se opravi prilagoditev, zajemajo zneske, ki jih običajno nosi kupec, vendar jih plača katera koli stranka v Uniji ali zunaj nje, za katero se izkaže, da je povezana ali ima kompenzacijski dogovor z ladjedelnico ali kupcem, vključno s stroški običajnega prevoza, zavarovanja, manipulativnimi stroški in stroški natovarjanja ter dodatnimi stroški, carinami in drugimi davki, ki so plačljivi v državi uvoznici zaradi nakupa plovila, ter primernim zneskom za prodajne, skupne in upravne stroške ter dobičkom.

C. Primerjava

11. Opravi se poštena primerjava med izvozno ceno in normalno vrednostjo. Ta primerjava se opravi na isti stopnji trgovanja in v zvezi s prodajo, opravljeno ob čim bolj enakem času, kar običajno pomeni prodajo v treh mesecih pred prodajo, ki je predmet preiskave, ali po njej, ali, če takšne prodaje ni, v katerem koli ustreznem obdobju. Pri tem se vsakič izvedejo primerni popravki zaradi razlik, ki vplivajo na primerljivost cen, vključno z razlikami v prodajnih pogojih, pogodbenih kaznih, obdavčenju, stopnji trgovanja, količinah, fizičnih značilnostih in katerimi koli drugimi razlikami, ki dokazljivo vplivajo na primerljivost cen. Če je bila v primerih iz odstavka 10 primerljivost cen prizadeta, se normalna vrednost določi na stopnji trgovanja, ki je enaka stopnji trgovanja konstruirane izvozne cene ali pa se izvedejo primerni popravki v skladu s tem odstavkom. Izogibati se je treba kakršnemu koli podvajanju pri izvajanju prilagoditev, zlasti glede popustov in pogodbenih kazni. Če je za primerjavo cen potrebna pretvorba valut, se za to pretvorbo uporabi menjalni tečaj na dan prodaje, razen če je prodaja tuje valute na terminskih trgih neposredno povezana z zadevno izvozno prodajo, ko se uporabi menjalni tečaj v terminski prodaji. Za namen te določbe je dan prodaje dan, ko se določijo materialne določbe glede prodaje, običajno datum pogodbe. Če pa se materialne določbe glede prodaje znatno spremenijo na drug dan, bi bilo treba uporabiti menjalni tečaj na dan spremembe. V tem primeru se opravijo ustrezne prilagoditve, da bi se upošteval kakršen koli nerazumen vpliv na stopnjo škodljivega oblikovanja cen, ki bi nastal samo zaradi nihanj menjalnega tečaja med prvotnim dnem prodaje in dnem spremembe.

D. Stopnja škodljivega oblikovanja cen

12. Ob upoštevanju ustreznih določb, ki urejajo pošteno primerjavo se obstoj stopnje škodljivega oblikovanja cen običajno določi na podlagi primerjave tehtane povprečne normalne vrednosti s tehtanim povprečjem cen vseh prodaj ali s primerjavo posameznih normalnih vrednosti in posameznih izvoznih cen na podlagi posameznih transakcij. Normalna vrednost, določena na podlagi tehtanega povprečja, pa se lahko primerja s cenami vseh posameznih prodaj, če obstaja vzorec izvoznih cen, ki se znatno razlikujejo med različnimi kupci, področji ali časovnimi obdobji, in če metodi, opredeljeni v prvem stavku tega odstavka, ne bi v polnem obsegu odražali prodajo po škodljivo oblikovani ceni.

13. Stopnja škodljivega oblikovanja cen je znesek, za katerega normalna vrednost presega izvozno ceno. Kadar se stopnje škodljivega oblikovanja cen razlikujejo, se lahko določi tehtano povprečje stopnje škodljivega oblikovanja cen.

Člen 3

Ugotavljanje škode

1. V skladu s to uredbo izraz „škoda“, če ni drugače določeno, pomeni pomembno škodo industriji Unije, nevarnost pomembne škode industriji Unije ali pomembno zaostajanje pri vzpostavitvi takšne industrije, in se razlaga v skladu z določbami tega člena.
2. Ugotavljanje škode temelji na jasnih dokazih in vključuje objektivni pregled:
  - (a) učinka prodaje pod normalno vrednostjo na cene podobnih plovil na trgu Unije; in
  - (b) vpliva te prodaje na industrijo Unije.
3. V zvezi z učinkom prodaje pod normalno vrednostjo na cene se upošteva, ali je prodaja pod normalno vrednostjo v primerjavi s ceno podobnih plovil industrije Unije povzročila znatno nelojalno nižanje cen, ali pa je ta prodaja na drug način povzročila znaten padec cen ali v znatni meri preprečila povišanja cen, do katerih bi sicer prišlo. Niti eden niti več teh dejavnikov niso nujno odločilni.
4. Kadar so prodaje plovil iz več kot ene države hkrati predmet preiskav zaradi škodljivega oblikovanja cen, se učinek teh prodaj skupno oceni samo, če se ugotovi:
  - (a) da stopnja škodljivega oblikovanja cen, ki je ugotovljena za nakupe iz vsake države, presega stopnjo *de minimis*, določeno v členu 7(3); in
  - (b) da je skupna ocena učinkov prodaj ustrezna glede na pogoje konkurence med plovili, ki jih kupcu prodajo ladjedelnice izven Unije, ter glede na pogoje konkurence med takšnimi plovili in podobnimi plovili Unije.
5. Pregled vpliva prodaje pod normalno vrednostjo na zadevno industrijo Unije vključuje oceno vseh zadevnih gospodarskih dejavnikov in kazalnikov, ki vplivajo na položaj industrije, vključno z dejstvom, da si mora industrija opomoči zaradi vplivov preteklega dampinga, škodljivega oblikovanja cen ali subvencioniranja; obsegom dejanske stopnje škodljivega oblikovanja cen; dejanskim in potencialnim upadom prodaje, dobička, proizvodnje, tržnega deleža, produktivnosti, donosnosti naložb in izkoriščenosti zmogljivosti; dejavniki, ki vplivajo na cene Unije; dejanskimi in potencialnimi negativnimi vplivi na denarni tok, inventar, zaposlovanje, plače, rast, možnosti za pridobivanje kapitala ali naložb. Ta seznam ni izčrpen in niti eden niti več teh dejavnikov ni nujno odločilnih.
6. Iz vseh ustreznih dokazov, predloženih v skladu z odstavkom 2, mora izhajati, da prodaja pod normalno vrednostjo povzroča ali je povzročila škodo v smislu te uredbe. Sem sodi zlasti prikaz tega, da so ravni cene, ugotovljene v skladu z odstavkom 3, odgovorne za vpliv na industrijo Unije iz odstavka 5 in da ta vpliv obstaja v takšnem obsegu, da ga je mogoče označiti za pomembnega.
7. Preverijo se tudi drugi znani dejavniki, poleg prodaje pod normalno vrednostjo, ki hkrati škodujejo industriji Unije, da je zagotovljeno, da se škoda, ki so jo povzročili ti drugi dejavniki, ne pripíše prodaji pod normalno vrednostjo iz odstavka 6. Dejavniki, ki se lahko upoštevajo v tem pogledu, vključujejo obseg in cene prodaje ladjedelnice držav, ki niso izvoznice, ki niso bile izvedene pod normalno vrednostjo; zmanjšanje povpraševanja ali spremembe vzorcev potrošnje; omejevalna trgovinska praksa proizvajalcev iz tretjih držav in proizvajalcev v Uniji ter konkurenca med njimi; tehnološki razvoj in realizacija izvoza ter produktivnost industrije Unije.
8. Učinek prodaje pod normalno vrednostjo se oceni glede na proizvodnjo podobnih plovil v industriji Unije, če razpoložljivi podatki dovoljujejo ločeno določitev te proizvodnje na podlagi meril, kot so proizvodni proces, prodaja in dobiček proizvajalca. Če takšna ločena določitev te proizvodnje ni mogoča, se učinki prodaje pod normalno vrednostjo ocenijo s pregledom proizvodnje najozžje skupine ali izbora plovil, kar vključuje podobna plovila, za katera je mogoče zagotoviti potrebne informacije.

9. Ugotovitev, da obstaja nevarnost pomembne škode, mora temeljiti na dejstvih in ne samo na domnevah, ugibanjih ali majhni možnosti. Sprememba okoliščin, ki bi ustvarila razmere, v katerih bi prodaja pod normalno vrednostjo povzročila škodo, je morala biti jasno predvidena in mora biti neizbežna.

Pri ugotavljanju obstoja nevarnosti pomembne škode je treba upoštevati dejavnike, kot so:

- (a) ali obstaja dovolj prosto razpoložljive zmogljivosti ladjedelnice ali neizbežnega in znatnega povečanja takšne zmogljivosti, ki označuje verjetnost znatno povečane prodaje pod normalno vrednostjo, pri čemer je treba upoštevati, v kakšni meri lahko drugi izvozni trgi sprejmejo dodatni izvoz;
- (b) ali se plovila izvažajo po cenah, ki bi v znatni meri znižale cene ali preprečile povišanja cen, ki bi sicer nastopila, in bi verjetno povečala povpraševanje po dodatnih nakupih iz drugih držav.

Nobeden od zgoraj navedenih dejavnikov ni sam zase nujno odločilen, vsi upoštevani dejavniki skupaj pa morajo biti takšni, da privedejo do sklepa, da so nadaljnje prodaje pod normalno vrednostjo neizbežne in da bo brez uvedbe zaščitnih ukrepov povzročena pomembna škoda.

Člen 4

Opredelitev industrije Unije

1. V tej uredbi se izraz „industrija Unije“ nanaša na proizvajalce Unije kot celoto, ki lahko s svojimi obstoječimi zmogljivostmi izdelajo podobno plovilo ali katerih zmogljivosti je mogoče pravočasno prilagoditi za izdelavo podobnega plovila, ali na tiste med njimi, katerih skupna sposobnost izdelave podobnega plovila predstavlja večji delež sposobnosti celotne Unije za izdelavo podobnega plovila, kot je opredeljeno v členu 5(6). Če pa so proizvajalci povezani z ladjedelnico, izvozniki ali kupci ali pa so sami kupci plovila, ki se domnevno prodaja po škodljivo oblikovani ceni, se „industrija Unije“ lahko nanaša na ostale proizvajalce.

2. Za namene odstavka 1 se šteje, da so proizvajalci povezani z ladjedelnico, izvozniki ali kupci samo, če:

- (a) eden od njih posredno ali neposredno obvladuje drugega; ali
- (b) oba posredno ali neposredno obvladuje tretja oseba; ali
- (c) skupaj posredno ali neposredno obvladujeta tretjo osebo, pod pogojem, da obstaja razlog za sum, da je učinek razmerja takšen, da zadevni proizvajalec zaradi njega ravna drugače od nepovezanih proizvajalcev.

Za namene tega odstavka se šteje, da eden obvladuje drugega, če je prvi pravno ali dejansko v takšnem položaju, da lahko drugega omejuje ali mu daje navodila.

3. Določbe člena 3(8) se uporabljajo za ta člen.

Člen 5

Začetek postopka

1. Razen v primeru iz odstavka 8, se preiskava za ugotovitev obstoja, stopnje in učinka katerega koli domnevno škodljivega oblikovanja cen začne na podlagi pisne pritožbe katere koli fizične ali pravne osebe ali katerega koli združenja, ki ni pravna oseba, ki deluje v imenu industrije Unije.

Pritožba se lahko predloži Komisiji ali državi članici, ki jo posreduje Komisiji. Komisija pošlje državam članicam kopijo katere koli prejete pritožbe. Šteje se, da je pritožba vložena na prvi delovni dan po tem, ko je bila dostavljena Komisiji s priporočeno pošto ali po tem, ko Komisija izda potrditev prejema.

Če pritožba ni bila vložena in ima država članica zadostne dokaze o škodljivem oblikovanju cen ter s tem povzročeni škodi industriji Unije, takšne dokaze nemudoma posreduje Komisiji.

2. Pritožba v skladu z odstavkom 1 se vloži najkasneje:

(a) šest mesecev po datumu, ko je pritožnik vedel ali bi moral vedeti za prodajo plovila, če je:

- (i) bil pritožnik pozvan k oddaji ponudbe v okviru splošnega javnega razpisa ali katerega koli drugega postopka dodelitve naročil;
- (ii) pritožnik dejansko oddal ponudbo; in
- (iii) ponudba pritožnika v bistvenem izpolnjevala razpisne pogoje;

(b) devet mesecev po datumu, ko je pritožnik vedel ali bi moral vedeti za prodajo plovila brez razpisa, če je bilo najkasneje šest mesecev po tem datumu Komisiji ali državi članici predloženo obvestilo o namenu predložitve ponudbe, vključno z informacijami, ki so običajno na razpolago pritožniku za identifikacijo zadevne transakcije.

V nobenem primeru ne sme biti pritožba predložena kasneje kot šest mesecev po datumu dobave plovila.

Šteje se lahko, da je pritožnik vedel za prodajo plovila od datuma, ko je bilo dejstvo o sklenitvi pogodbe, skupaj z zelo splošnimi informacijami o plovilu, objavljeno v mednarodnem trgovinskem tisku.

Za namene tega člena splošni javni razpis pomeni javni razpis, v katerem potencialni kupec pozove k razpisu za oddajo ponudb vsaj vse ladjedelnice, za katere kupec ve, da so zmožne zgraditi zadevno plovilo.

3. Pritožba v skladu z odstavkom 1 vključuje dokaze:

(a) o škodljivem oblikovanju cen;

(b) o škodi;

(c) o vzročni zvezi med prodajo po škodljivo oblikovani ceni in domnevno škodo; in

(d) (i) o tem, da je bil pritožnik, če je bilo plovilo prodano v splošnem javnem razpisu, pozvan k oddaji ponudbe, da je dejansko oddal ponudbo in da je ponudba pritožnika v bistvenem izpolnjevala razpisne pogoje, tj. dobavni rok in tehnične zahteve, ali

(ii) o tem, da je pritožnik, če je bilo plovilo prodano v katerem koli drugem postopku dodelitve naročil in je bil pozvan k oddaji ponudbe, dejansko oddal ponudbo in da je ponudba pritožnika v bistvenem izpolnjevala razpisne pogoje, ali

(iii) o tem, da je bil pritožnik, če ni bilo poziva k oddaji ponudbe v drugem postopku dodelitve naročil kot v splošnem javnem razpisu, zmožen zgraditi zadevno plovilo, in da si je, če je vedel ali bi moral vedeti za načrtovani nakup, dokazljivo prizadeval za sklenitev kupoprodajne pogodbe s kupcem, skladno z zadevnimi razpisnimi pogoji. Šteje se lahko, da je pritožnik vedel za načrtovani nakup, če je izkazano, da si je večina podjetij zadevne industrije prizadevala za to, da bi s tem kupcem sklenila kupno pogodbo za zadevno plovilo, ali če je dokazano, da so bile splošne informacije o načrtovanem nakupu na voljo od borznih posrednikov, finančnikov, klasifikacijskih zavodov, zakupnikov, trgovinskih združenj ali drugih subjektov, ki se običajno ukvarjajo z ladjedelniškimi transakcijami, s katerimi je imel pritožnik redne stike ali posle.

4. Pritožba vsebuje tiste informacije, ki so običajno na razpolago pritožniku, glede naslednjega:
    - (a) identiteta pritožnika in opis obsega ter vrednosti proizvodnje podobnih plovil v Uniji s strani pritožnika. Če je pisna pritožba vložena v imenu industrije Unije, se v pritožbi navede industrija, v imenu katere je pritožba vložena, s seznamom vseh znanih proizvajalcev v Uniji, ki so zmožni zgraditi podobno plovilo in, kolikor je to mogoče, opis obsega in vrednosti proizvodnje podobnih plovil v Uniji, ki jo predstavljajo ti proizvajalci;
    - (b) popoln opis plovila, ki se domnevno prodaja po škodljivo oblikovani ceni, imena zadevne države ali zadevnih držav porekla ali izvoza, identiteta vseh znanih izvoznikov ali tujih proizvajalcev ter identiteta kupca zadevnega plovila;
    - (c) cene, po katerih so takšna plovila prodana na domačem trgu države ali držav porekla ali izvoza (ali, kadar je to primerno, cene, po katerih so takšna plovila prodana iz države ali držav porekla ali izvoza v tretjo državo ali tretje države, ali konstruirana vrednost plovila) in izvozne cene ali, kadar je to primerno, cene, po katerih so takšna plovila prvič preprodana neodvisnemu kupcu;
    - (d) učinek prodaje po škodljivo oblikovani ceni na cene podobnih plovil na trgu Unije in posledičen vpliv prodaje na industrijo Unije, kot se odraža v ustreznih dejavnikih in kazalnikih, kakršni so tisti iz člena 3(3) in (5), ki vplivajo na položaj gospodarske industrije Unije.
  5. Kolikor je to mogoče, Komisija preveri natančnost in ustreznost dokazov, ki so priloženi pritožbi, da bi ugotovila, če obstaja dovolj dokazov, da se upraviči začetek preiskave.
  6. Preiskava se v skladu z odstavkom 1 sproži samo, če je bilo na podlagi preverjanja stopnje podpore ali nasprotovanja pritožbi s strani proizvajalcev Unije, ki so zmožni zgraditi podobno plovilo, ugotovljeno, da je pritožbo vložila industrija Unije ali da je bila vložena v njenem imenu. Šteje se, da je pritožbo vložila industrija Unije ali da je vložena v njenem imenu, če jo podpirajo tisti proizvajalci Unije, katerih skupna zmogljivost izdelave podobnega plovila predstavlja več kot 50 % celotne zmogljivosti deleža industrije Unije, ki izrazi podporo ali nasprotovanje pritožbi. Preiskava pa se ne sproži, če proizvajalci Unije, ki izrecno podpirajo pritožbo, predstavljajo manj kot 25 % celotne zmogljivosti proizvajalcev Unije, ki so zmožni izdelati podobno plovilo.
  7. Razen če je bila sprejeta odločitev o začetku preiskave, se organi izognejo objavi pritožbe z zahtevo po začetku preiskave. Pred začetkom preiskave pa se uradno obvesti vlada zadevne države izvoznice.
  8. Če se Komisija v posebnih okoliščinah odloči začeti preiskavo, ne da bi bila s strani ali v imenu industrije Unije vložena pisna pritožba za začetek takšne preiskave, se to izvrši na podlagi zadostnih dokazov o škodljivem oblikovanju cen, škodi in vzročni zvezi, ter ko je v zadostni meri dokazano, da član industrije Unije, ki ji je domnevno povzročena škoda, izpolnjuje pogoje iz točke (d) odstavka 3, da se upraviči takšen začetek preiskave.
- Kadar je to primerno, se preiskava lahko sproži tudi na pisno pritožbo organov pogodbenice. Takšni pritožbi se priložijo zadostni dokazi o tem, da se plovilo prodaja ali se je prodajalo po škodljivo oblikovani ceni in da domnevna prodaja kupcu iz Unije pod normalno vrednostjo povzroča ali je povzročila škodo domači industriji zadevne pogodbenice.
9. Dokazi o škodljivem oblikovanju cen in škodi se pri odločitvi o začetku preiskave upoštevajo hkrati. Pritožba se zavrne, če dokazi o škodljivem oblikovanju cen ali škodi ne zadostujejo za to, da bi upravičili nadaljnjo obravnavo primera.
  10. Pritožba se lahko umakne pred začetkom preiskave in v tem primeru se šteje, da ni bila vložena.
  11. Kadar je očitno, da obstajajo zadostni dokazi, ki upravičujejo začetek postopka, Komisija v 45 dneh po dnevu vložitve pritožbe, v primeru začetka preiskave v skladu z odstavkom 8 pa najpozneje šest mesecev po datumu, ko je bila prodaja plovila znana ali bi morala biti znana, začne postopek in objavi obvestilo v *Uradnem listu Evropske unije*. Kadar so bili predloženi nezadostni dokazi, se pritožnik o tem obvesti v roku 45 dni od datuma, ko je bila pritožba vložena pri Komisiji. Po tem ko Komisija ugotovi, da je takšen postopek potreben, državam članicam posreduje informacije.

12. Obvestilo o začetku postopka napove začetek preiskave, vsebuje ime in državo ladjedelnice ter kupca oziroma kupcev, opis zadevnega plovila in povzetek prejetih informacij ter določi, da se vse ustrezne informacije pošljejo Komisiji.

V obvestilu so določeni roki, v katerih se zainteresirane stranke lahko javijo, pisno predstavijo svoja stališča in predložijo informacije, če naj se takšna stališča in informacije upoštevajo med preiskavo. V njem je določen tudi rok, v katerem lahko zainteresirane stranke zaprosijo za zaslišanje pri Komisiji v skladu s členom 6(5).

13. Komisija seznanja izvoznika, kupca oziroma kupce plovila in reprezentativna združenja proizvajalcev, izvoznikov ali kupcev takšnih plovil, za katere ve, da jih zadeva, ter zastopnike države, katere plovilo je predmet te preiskave, in pritožnike, o začetku postopka, in ob ustreznem upoštevanju varstva zaupnih informacij posreduje celotno besedilo pisne pritožbe, prejete v skladu z odstavkom 1, izvozniku ter organom države izvoznice, in ga da na voljo na zahtevo drugih zadevnih zainteresiranih strank.

Člen 6

Preiskava

1. Po začetku postopka Komisija v sodelovanju z državami članicami in, kadar je to primerno, z organi tretjih držav, začne preiskavo na ravni Unije. Takšna preiskava zajema tako škodljivo oblikovanje cen kot tudi škodo, ki se preiskujeta hkrati.

2. Strankam, ki prejmejo vprašalnike, ki se uporabljajo pri preiskavi škodljivega oblikovanja cen, se da na razpolago najmanj 30 dni za odgovor. Rok za izvoznike se šteje od datuma prejema vprašalnika, za katerega se v ta namen šteje, da je bil prejet en teden po dnevu, ko je bil poslan izvozniku ali posredovan ustreznemu diplomatskemu predstavniku države izvoznice. Ob upoštevanju rokov preiskave se lahko odobri podaljšanje 30-dnevnega obdobja, če stranka v zvezi s posebnimi okoliščinami navede tehten razlog za to podaljšanje.

3. Komisija lahko zaprosi organe tretjih držav, kadar je to primerno, in države članice za informacije, pri čemer države članice storijo vse, kar je potrebno, da izvršijo prošnje Komisije.

Komisiji pošljejo zaprosjene informacije, skupaj z rezultati opravljenih pregledov, preverjanj ali preiskav.

Če gre za informacije splošnega interesa ali če je za njihovo posredovanje zaprosila država članica, jih Komisija posreduje državam članicam, pod pogojem, da niso zaupne, sicer pa se posreduje nezaupni povzetek.

4. Komisija lahko zaprosi organe tretjih držav, kadar je to primerno, in države članice, da izvedejo vsa potrebna preverjanja in preglede, zlasti med proizvajalci Unije, in da izvedejo preiskave v tretjih državah, pod pogojem, da zadevna podjetja soglašajo in da je bila vlada zadevne države uradno obveščena ter nima nikakršnih ugovorov.

Države članice storijo vse, kar je potrebno, da izvršijo prošnje Komisije.

Uradniki Komisije so pooblašteni, da na prošnjo Komisije ali države članice pomagajo uradnikom držav članic pri opravljanju njihovih dolžnosti. Prav tako lahko uradniki Komisije pomagajo uradnikom organov tretjih držav pri opravljanju njihovih dolžnosti, na podlagi dogovora med Komisijo in temi organi.

5. Zainteresirane stranke, ki so se javile v skladu s členom 5(12), se zaslišijo, če so v obdobju, določenem v obvestilu, ki je bilo objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije*, pisno zaprosile za zaslišanje in pri tem izkazale, da so zainteresirana stranka, na katero bi utegnil vplivati rezultat postopka in da obstajajo posebni razlogi za njihovo zaslišanje.

6. Ladjedelnici, kupcu oziroma kupcem, predstavnikom vlade države izvoznice, pritožnikom in drugim zainteresiranim strankam, ki so se javile v skladu s členom 5(12), se na zahtevo zagotovijo možnosti, da se sestanejo s strankami z nasprotnimi interesi, tako da se lahko predstavijo nasprotujoča si stališča in se izrazijo nasprotni argumenti.

Zagotovitev takšnih možnosti upošteva potrebo po ohranitvi zaupnosti in praktične potrebe strank.

Nobena stranka nima nikakršnih obveznosti do udeležbe na sestanku, in njena odsotnost ne more poslabšati njenega položaja, kar zadeva njen primer.

Ustne informacije, dane na podlagi tega odstavka, se upoštevajo samo, če so kasneje pisno potrjene.

7. Pritožniki, ladjedelnica, kupec oziroma kupci in druge zainteresirane stranke, ki so se javile v skladu s členom 5(12), ter predstavniki države izvoznice lahko na pisno zahtevo preverijo vse informacije, ki jih da na voljo katera koli stranka v preiskavi in so pomembne za predstavitev njihovih primerov in niso zaupne v smislu člena 13 in ki se uporabijo v preiskavi, z izjemo internih dokumentov, ki so jih pripravili organi Unije ali njenih držav članic.

Te stranke se lahko odzovejo na takšne informacije in njihove pripombe se upoštevajo, če so zadostno utemeljene.

8. Razen v okoliščinah iz člena 12, se informacije, ki jih predložijo zainteresirane stranke in na katerih temeljijo ugotovitve, preverijo glede njihove točnosti, kolikor je to mogoče.

9. Pri postopkih, ki vključujejo primerjavo cen, kadar je bilo dobavljeno podobno plovilo, se preiskava zaključi najkasneje eno leto po datumu začetka.

Pri postopkih, pri katerih je podobno plovilo v gradnji, se preiskava zaključi najkasneje eno leto po datumu dobave tega podobnega plovila.

Preiskave, ki vključujejo konstruirano vrednost se zaključijo v enem letu po njihovem začetku ali v enem letu po dobavi plovila, kar je kasneje.

Ti roki se začasno prekinajo v primeru uporabe člena 16(2).

Člen 7

Ustavitev brez ukrepov, naložitev in izterjava dajatev zaradi škodljivega oblikovanja cen

1. Če je pritožba umaknjena, se postopek lahko ustavi.

2. Kadar ukrepi niso potrebni, se preiskava ali postopek ustavi. Komisija zaključi preiskavo v skladu s postopkom pregleda iz člena 10(2).

3. Postopek se ustavi takoj, če je ugotovljeno, da je stopnja škodljivega oblikovanja cen manj kot 2 %, izražena kot delež izvozne cene.

4. Kadar dokončno ugotovljena dejstva kažejo, da gre za škodljivo oblikovanje cen in za s tem povzročeno škodo, Komisija ladjedelnici v skladu s postopkom pregleda iz člena 10(2) naloži dajatev zaradi škodljivega oblikovanja cen. Znesek dajatve zaradi škodljivega oblikovanja cen je enak ugotovljeni stopnji škodljivega oblikovanja cen. Potem ko Komisija obvesti države članice, sprejme potrebne ukrepe za uveljavitev svoje odločitve, zlasti za izterjavo dajatve zaradi škodljivega oblikovanja cen.

5. Ladjedelnica plača dajatev zaradi škodljivega oblikovanja cen v 180 dneh od prejema obvestila o naložitvi dajatve, za katerega se v ta namen šteje, da je bilo prejeto en teden po dnevu, ko je bilo poslano ladjedelnici. Komisija lahko ladjedelnici odobri razumno podaljšanje roka plačila, če ladjedelnica dokaže, da bi zaradi plačila v 180 dneh postala insolventna ali da bi bilo takšno plačilo nezdržljivo z sodno nadzorovanim prestrukturiranjem, pri čemer se na kateri koli neplačani del dajatve zaračunavajo obresti po obrestni meri, ki ustreza donosu sekundarnega trga srednjeročnih euroobveznic na luksemburški borzi, povišanem za 50 baznih točk.

Člen 8

Druga sredstva

Preiskava se lahko zaključi, ne da bi bila naložena dajatev zaradi škodljivega oblikovanja cen, če ladjedelnica dokončno in brezpogojno razveljavi prodajo plovila po škodljivo oblikovani ceni ali ravna v skladu z drugim enakovrednim pravnim sredstvom, ki ga sprejme Komisija.

Prodaja se šteje za razveljavljeno samo, če prenehajo vsi pogodbeni odnosi med strankami, ki jih zadeva ta prodaja, če so bila povrnjena vsa plačila, opravljena v zvezi s prodajo, in se vse pravice iz zadevnega plovila ali njegovih delov vrnejo ladjedelnici.

Člen 9

Protiukrepi – odklonitev pravice do nakladanja in razkladanja

1. Če zadevna ladjedelnica ne plača dajatve zaradi škodljivega oblikovanja cen, naložene v skladu s členom 7, Komisija sprejme protiukrepe v obliki odklonitve pravice do nakladanja in razkladanja za plovila, ki jih je zgradila zadevna ladjedelnica.

Ko nastopijo razlogi za protiukrepe iz prvega pododstavka, Komisija obvesti države članice.

2. Sklep o uvedbi protiukrepov začne veljati 30 dni po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in se razveljavi, ko ladjedelnica v celoti plača dajatev zaradi škodljivega oblikovanja cen. Protiukrep zajema vsa plovila, za katera je sklenjena pogodba v obdobju štirih let od začetka veljavnosti sklepa. Vsako plovilo je predmet protiukrepa v obdobju štirih let po njegovi dobavi. Ta obdobja se lahko skrajšajo samo v skladu z rezultatom postopka za reševanje mednarodnega spora o sprejetih protiukrepih.

Plovila, ki jim je bila odklonjena pravica do nakladanja in razkladanja, se določijo s sklepom, ki ga sprejme Komisija in se ga objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

3. Carinski organi držav članic ne izdajo dovoljenja za nakladanje in razkladanje plovilom, ki jim je bila odklonjena pravica do nakladanja in razkladanja.

Člen 10

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen z Uredbo (EU) 2016/1036. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 11

Kontrolni obiski

1. Komisija, kadar meni, da je to primerno, opravlja obiske z namenom preverjanja dokumentacije izvoznikov, ladjedelnic, trgovcev, zastopnikov, proizvajalcev, trgovinskih združenj in organizacij, da bi preverila informacije o škodljivem oblikovanju cen in škodi. Če ni ustreznega in pravočasnega odgovora, se Komisija lahko odloči, da kontrolnega obiska ne opravi.
2. Komisija lahko, če je potrebno, opravlja preiskave v tretjih državah, če pridobi soglasje zadevnih podjetij in če uradno obvesti predstavnike vlade zadevne države in slednja ne nasprotuje preiskavi. Takoj ko je soglasje zadevnih podjetij pridobljeno, Komisija uradno obvesti organe države izvoznice o imenih in naslovih podjetij, ki naj bi jih obiskala, in o dogovorjenih datumih.
3. Zadevna podjetja se seznanijo z vrsto informacij, ki naj bi jih preverili med kontrolnimi obiski, in katerimi koli dodatnimi informacijami, ki jih je treba zagotoviti med temi obiski, vendar to ne izključuje zahtev, ki so opravljene med kontrolnimi obiski za zagotovitev dodatnih podrobnosti z vidika pridobljenih informacij.
4. Pri preiskavah, izvedenih v skladu z odstavki 1, 2 in 3, Komisiji pomagajo uradniki držav članic, ki za to zaprosijo.

Člen 12

Nesodelovanje

1. V primerih, ko katera koli zainteresirana stranka zavrne dostop do potrebnih informacij ali drugače ne zagotovi potrebnih informacij v rokih, določenih v tej uredbi, ali znatno ovira preiskavo, se lahko začasne ali dokončne ugotovitve, pozitivne ali negativne, izdelajo na podlagi razpoložljivih dejstev.

Če se ugotovi, da je katera koli zainteresirana stranka predložila napačne ali zavajajoče informacije, se te ne upoštevajo in se lahko uporabijo razpoložljiva dejstva.

Zainteresirane stranke se seznanijo s posledicami nesodelovanja.

2. Če odgovori niso posredovani v digitalni obliki, se to ne šteje za nesodelovanje, če zainteresirana stranka izkaže, da bi predložitev odgovora v takšni obliki povzročila nerazumno dodatno obremenitev ali nerazumne dodatne stroške.
3. Če informacije, ki jih predloži zainteresirana stranka, niso popolne v vseh pogledih, se morajo kljub temu upoštevati, če pomanjkljivosti niso takšne, da bi pretirano oteževale ustrezno zanesljive ugotovitve, ter če so informacije pravočasno in ustrezno predložene in so preverljive ter je stranka ravnala po svojih najboljših močeh.

4. Če se dokazi ali informacije ne sprejmejo, se stranko, ki jih je predložila, takoj obvesti o razlogih za to in se ji omogoči, da v določenem roku predloži dodatne obrazložitve. Če so obrazložitve nezadovoljive, se posredujejo razlogi za zavrnitev teh dokazov ali informacij in se predstavijo v objavljenih ugotovitvah.
5. Če ugotovitve, vključno z določitvijo normalne vrednosti, temeljijo na določbah odstavka 1, vključno z informacijami predloženimi v pritožbi, se, kolikor je to izvedljivo in ob ustreznem upoštevanju rokov preiskave, preverijo glede na informacije iz drugih dostopnih neodvisnih virov, kot so objavljeni ceniki, uradna statistika prodaje in carinske deklaracije, ali glede na informacije, pridobljene med preiskavo od drugih zainteresiranih strank.
6. Če zainteresirana stranka ne sodeluje ali sodeluje samo delno, tako da prikriva zadevne informacije, je rezultat preiskave lahko manj ugoden za stranko, kot če bi sodelovala.

Člen 13

Zaupnost

1. Vse informacije, ki so po svoji naravi zaupne (ker bi na primer njihovo razkritje pomenilo znatno konkurenčno prednost za tekmeca ali bi imelo znatno škodljiv vpliv na osebo, ki priskrbi informacije, ali na osebo, od katere je oseba, ki priskrbi informacije, pridobila informacije) ali ki jih stranke zaupno posredujejo za preiskavo, se ob ustrezni utemeljitvi obravnavajo kot zaupne.
2. Zainteresirane stranke, ki predložijo zaupne informacije, se pozovejo, da priskrbijo nezaupni povzetek teh informacij. Ta povzetek mora biti dovolj podroben, da omogoča ustrezno razumevanje bistvene vsebine zaupnih informacij. V izjemnih okoliščinah lahko te stranke navedejo, da takšnih informacij ni mogoče povzeti. V takšnih izjemnih okoliščinah se predloži obrazložitev, zakaj povzetek ni mogoč.
3. Če se šteje, da zahteva po zaupnosti ni upravičena in če oseba, ki priskrbi informacije, teh ni pripravljena dati na voljo ali odobriti njihovega razkritja v splošni obliki ali v obliki povzetka, se lahko takšne informacije ne upoštevajo, razen če se lahko zadovoljivo dokaže iz ustreznih virov, da so informacije pravilne. Zahteve po zaupnosti se ne zavrnejo samovoljno.
4. Ta člen ne izključuje razkritja splošnih informacij s strani organov Unije in zlasti ne razlogov, na katerih temeljijo odločitve, sprejete v skladu s to uredbo, ali razkritja dokazov, na katere se opirajo organi Unije, če je to potrebno za obrazložitev teh razlogov v sodnem postopku. Takšno razkritje upošteva upravičeni interes zadevnih strank, da njihove poslovne tajnosti niso razkrite.
5. Komisija in države članice, vključno z njihovimi uradniki, ne razkrijejo nobene informacije, ki so jo prejeli na podlagi te uredbe in za katero je oseba, ki jo je predložila, zahtevala zaupno obravnavo, razen če ta oseba tega izrecno ne dovoli. Izmenjave informacij med Komisijo in državami članicami ali kakršni koli notranji dokumenti, ki jih pripravijo organi Unije ali držav članic, se ne razkrijejo, razen če ni v tej uredbi to izrecno določeno.
6. Informacije, prejete v skladu s to uredbo, se uporabijo samo za namen, za katerega so bile zahtevane.

Člen 14

Razkritje

1. Pritožniki, ladjedelnica, izvoznik, kupec oziroma kupci plovila in njihova reprezentativna združenja ter predstavniki države izvoznice lahko zaprosijo za razkritje podrobnosti glede bistvenih dejstev in zaključkov, na podlagi katerih se namerava priporočiti naložitev dajatve zaradi škodljivega oblikovanja cen ali zaključek preiskave ali postopka brez uvedbe dajatve.

2. Zahteva za dokončno razkritje v skladu z odstavkom 1 se pisno naslovi na Komisijo in mora biti prejeta v rokih, ki jih določi Komisija.

3. Dokončno razkritje se izvede pisno. Izvede se čim prej ob ustreznem upoštevanju potrebe po varstvu zaupnih informacij in običajno najpozneje en mesec pred dokončno odločitvijo. Kadar Komisija ob tem času še ne more razkriti določenih dejstev ali zaključkov, se ta razkrijejo pozneje v najkrajšem možnem času.

Razkritje ne posega v nobeno poznejšo odločitev, ki jo lahko sprejme Komisija, če pa takšna odločitev temelji na drugačnih dejstvih in zaključkih, se ti čim prej razkrijejo.

4. Izjave, ki so dane po razkritju, se upoštevajo samo, če so sprejete v obdobju, ki ga za vsak primer določi Komisija in ki traja najmanj 10 dni, ob ustreznem upoštevanju nujnosti zadeve.

Člen 15

Poročilo

Komisija vključi informacije o izvajanju te uredbe v svoje letno poročilo o uporabi in izvajanju ukrepov trgovinske zaščite, ki ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu v skladu s členom 23 Uredbe (EU) 2016/1036.

Člen 16

Končne določbe

1. Ta uredba ne izključuje uporabe:

- (a) katerih koli posebnih pravil, določenih v sporazumih, sklenjenih med Unijo in tretjimi državami;
- (b) posebnih ukrepov, če takšni ukrepi ne nasprotujejo obveznostim na podlagi Sporazuma o ladjedelništvu.

2. Preiskava v skladu s to uredbo se ne izvede niti se ne naložijo ali ohranijo ukrepi, če bi bili takšni ukrepi v nasprotju z obveznostmi Unije, ki izhajajo iz Sporazuma o ladjedelništvu ali katerega koli drugega ustreznega mednarodnega sporazuma.

Ta uredba Uniji ne preprečuje izpolnjevanja njenih obveznosti v skladu z določbami Sporazuma o ladjedelništvu v zvezi z reševanjem sporov.

Člen 17

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 385/96 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

Člen 18

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od začetka veljavnosti Sporazuma o ladjedelništvu ⁽¹⁾.

Ne uporablja se za plovila, za katera je bila sklenjena pogodba pred začetkom veljavnosti Sporazuma o ladjedelništvu, razen za plovila, za katera je bila pogodba sklenjena po 21. decembru 1994 in ki naj bi bila dobavljena več kot pet let po datumu sklenitve pogodbe. Takšna plovila so predmet te uredbe, razen če ladjedelnica dokaže, da je bil dobavni rok podaljšan zaradi normalnih trgovinskih razlogov in ne zato, da bi se izognili uporabi te uredbe.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 8. junija 2016

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

A.G. KOENDERS

⁽¹⁾ Začetek veljavnosti Sporazuma o ladjedelništvu bo objavljen v *Uradnem listu Evropske unije*, serija L.

PRILOGA I

RAZVELJAVLJENA UREDBA S SEZNAMOM NAKNADNIH SPREMEMB

Uredba Sveta (ES) št. 385/96

(UL L 56, 6.3.1996, str. 21)

Uredba (EU) št. 37/2014 Evropskega parlamenta in Sveta

Zgolj točka 5 Priloge

(UL L 18, 21.1.2014, str. 1)

PRILOGA II

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (ES) št. 385/96	Ta uredba
Členi 1 do 4	Členi 1 do 4
Člen 5(1)	Člen 5(1)
Člen 5(2), prvi pododstavek, uvodno besedilo	Člen 5(2), prvi pododstavek, uvodno besedilo
Člen 5(2), prvi pododstavek, točka (a), uvodno besedilo	Člen 5(2), prvi pododstavek, točka (a), uvodno besedilo
Člen 5(2), prvi pododstavek, točka (a), prva alineja	Člen 5(2), prvi pododstavek, točka (a)(i)
Člen 5(2), prvi pododstavek, točka (a), druga alineja	Člen 5(2), prvi pododstavek, točka (a)(ii)
Člen 5(2), prvi pododstavek, točka (a), tretja alineja	Člen 5(2), prvi pododstavek, točka (a)(iii)
Člen 5(2), drugi, tretji in četrti pododstavek	Člen 5(2), drugi, tretji in četrti pododstavek
Člen 5 (3) do (10)	Člen 5 (3) do (10)
Člen 5(11), prvi pododstavek	Člen 5(11), prvi in drugi stavek
Člen 5(11), drugi pododstavek	Člen 5(11), tretji stavek
Člen 5(12), prvi stavek	Člen 5(12), prvi pododstavek
Člen 5(12), drugi in tretji stavek	Člen 5(12), drugi pododstavek
Člen 6(1) in (2)	Člen 6(1) in (2)
Člen 6(3), prvi stavek	Člen 6(3), prvi pododstavek
Člen 6(3), drugi stavek	Člen 6(3), drugi pododstavek
Člen 6(3), tretji stavek	Člen 6(3), tretji pododstavek
Člen 6(4), prvi stavek	Člen 6(4), prvi pododstavek
Člen 6(4), drugi stavek	Člen 6(4), drugi pododstavek
Člen 6(4), tretji in četrti stavek	Člen 6(4), tretji pododstavek
Člen 6(5)	Člen 6(5)
Člen 6(6), prvi stavek	Člen 6(6), prvi pododstavek
Člen 6(6), drugi stavek	Člen 6(6), drugi pododstavek
Člen 6(6), tretji stavek	Člen 6(6), tretji pododstavek
Člen 6(6), četrti stavek	Člen 6(6), četrti pododstavek
Člen 6(7), prvi stavek	Člen 6(7), prvi pododstavek
Člen 6(7), drugi stavek	Člen 6(7), drugi pododstavek
Člen 6(8) in (9)	Člen 6(8) in (9)
Členi 7 do 11	Členi 7 do 11

Uredba (ES) št. 385/96	Ta uredba
Člen 12(1), prvi stavek	Člen 12(1), prvi pododstavek
Člen 12(1), drugi stavek	Člen 12(1), drugi pododstavek
Člen 12(1), tretji stavek	Člen 12(1), tretji pododstavek
Člen 12(2) do (6)	Člen 12(2) do (6)
Člen 13	Člen 13
Člen 14(1) in (2)	Člen 14(1) in (2)
Člen 14(3), prvi, drugi in tretji stavek	Člen 14(3), prvi pododstavek
Člen 14(3), četrti stavek	Člen 14(3), drugi pododstavek
Člen 14(4)	Člen 14(4)
Člen 14a	Člen 15
Člen 15	Člen 16
—	Člen 17
Člen 16	Člen 18
—	Priloga I
—	Priloga II

UREDBA (EU) 2016/1036 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 8. junija 2016
o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije
(kodificirano besedilo)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 ⁽²⁾ je bila večkrat ⁽³⁾ bistveno spremenjena. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno uredbo kodificirati.
- (2) Sporazum o izvajanju člena VI Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini iz leta 1994 (v nadaljnjem besedilu: Protidampinški sporazum iz leta 1994) vsebuje podrobna pravila, ki se nanašajo predvsem na izračun dampa, postopke za začetek in izvajanje preiskav, vključno z ugotavljanjem in obravnavanjem dejstev, uvedbo začasnih ukrepov, uvedbo in pobiranjem protidampinških dajatev, trajanjem in pregledom protidampinških ukrepov in javnim razkritjem informacij, ki se nanašajo na protidampinške preiskave.
- (3) Da se zagotovi primerno in transparentno izvajanje pravil iz Protidampinškega sporazuma iz leta 1994, bi bilo treba besednjak navedenega sporazuma v največji možni meri odraziti v zakonodaji Unije.
- (4) Pri izvajanju pravil Protidampinškega sporazuma iz leta 1994 je bistvenega pomena, da Unija z namenom ohranitve ravnotežja pravic in obveznosti, ki jih vzpostavlja Splošni sporazum o tarifah in trgovini (GATT), upošteva, kako navedena pravila interpretirajo glavni trgovinski partnerji Unije.
- (5) Zaželeno je določiti jasna in podrobna pravila za izračun normalne vrednosti. Zlasti bi morala taka vrednost v vseh primerih temeljiti na reprezentativni prodaji v običajnem poteku trgovanja v državi izvoznici. Primerno je razložiti, kdaj velja, da so stranke povezane zaradi določanja dampa. Primerno je določiti okoliščine, v katerih se šteje domača prodaja kot prodaja z izgubo in se jo lahko zanemari, pri čemer se je mogoče zatekati k ostalim segmentom prodaje ali k računsko določeni normalni vrednosti ali pa k prodaji v tretjo državo. Prav tako je primerno poskrbeti za primerno razporeditev stroškov celo ob zagonu in določiti smernice za opredelitev zagona in obsega ter metode razporeditve. Prav tako je treba pri računski določitvi normalne vrednosti navesti metodologijo, ki se uporabi pri določanju zneskov za prodajne, splošne in upravne stroške ter stopnje dobička, ki bi se morali vključiti v tako vrednost.
- (6) Pri določanju normalne vrednosti za države brez tržnega gospodarstva se zdi smiselno določiti pravila za izbiro primerne tretje države s tržnim gospodarstvom, ki naj se uporabi za tak namen in, kadar ni mogoče najti primerne tretje države, normalno vrednost določiti na kateri koli drugi razumni osnovi.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 10. maja 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 30. maja 2016.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, 22.12.2009, str. 51).

⁽³⁾ Glej Prilogo I.

- (7) Primerno je določiti izvozno ceno in naštetih prilagoditve, ki bi jih bilo treba izvesti v tistih primerih, kadar se zdi potrebna rekonstrukcija te cene na osnovi prve cene na odprtem trgu.
- (8) Za namen zagotavljanja poštene primerjave med izvozno ceno in normalno vrednostjo je priporočljivo naštetih dejavnike, ki lahko vplivajo na cene in primerljivost cen ter določiti posebna pravila o tem, kdaj in kako bi bilo treba izvesti te prilagoditve, vključno z dejstvom, da se bi bilo treba izogibati vsakršnemu podvajanju prilagoditev. Prav tako je treba omogočiti, da se izvede primerjava z uporabo povprečnih cen, čeprav je mogoče primerjati posamezne izvozne cene s povprečno normalno vrednostjo, pri čemer se slednja spreminja v odvisnosti od stranke, regije ali časovnega obdobja.
- (9) Zaželeno je, da se določijo jasne in podrobne smernice glede dejavnikov, ki so lahko relevantni pri odločanju o tem, ali je dampinški uvoz povzročil znatno škodo ali grozi, da jo bo povzročil. Pri dokazovanju, da so obseg in ravni cen zadevnega uvoza odgovorni za škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, bi bilo treba nameniti pozornost vplivu drugih dejavnikov in še posebej prevladujočih tržnih pogojev v Uniji.
- (10) Priporočljivo je opredeliti pojem „industrija Unije“ in poskrbeti, da so lahko stranke, ki so povezane z izvozniki, izvzete iz take industrije, ter opredeliti pojem „povezani“. Prav tako je treba določiti, da se ukrepa v zvezi s protidampingom v imenu proizvajalcev v določeni regiji Unije in določijo smernice za opredelitev take regije.
- (11) Treba je določiti, kdo lahko vloži protidampinško pritožbo, vključno z obsegom, do katerega bi jo morala podpirati industrija Unije, in določiti informacije o dampedingu, škodi in vzročni zvezi, ki bi jih morala vsebovati taka pritožba. Prav tako je primerno opisati postopke za zavračanje pritožb ali začetek postopkov.
- (12) Treba je določiti način, na katerega bi bilo treba zainteresirane strani obvestiti o informacijah, ki jih zahtevajo organi. Zainteresirane strani bi morale imeti dovolj priložnosti, da predstavijo vse relevantne dokaze in da branijo svoje interese. Prav tako je zaželeno jasno opisati pravila in postopke, ki jih je treba upoštevati med preiskavo, zlasti pravila, po katerih se morajo zainteresirane strani javiti, predstaviti svoje poglede in predložiti informacije znotraj določenih rokov, če naj se taki pogledi in informacije upoštevajo. Prav tako je primerno določiti pogoje, pod katerimi ima lahko zainteresirana stran dostop do informacij in možnost komentiranja informacij, ki jih predstavijo druge zainteresirane strani. Prav tako bi moralo obstajati sodelovanje med državami članicami in Komisijo pri zbiranju informacij.
- (13) Treba je določiti pogoje, pod katerimi se lahko uvedejočasne dajatve, vključno s pogoji, da sečasne dajatve ne smejo uvesti prej kot 60 dni po začetku postopka in ne pozneje kot devet mesecev po njem. Iz upravnih razlogov je prav tako treba določiti, da lahko Komisija v vseh primerih uvede take dajatve bodisi neposredno za devetmesečno obdobje ali v dveh stopnjah za šest in tri mesece.
- (14) Treba je določiti postopke za sprejemanje zavez, ki bodo odpravile damping in škodo namesto uvajanja časasnih ali dokončnih dajatev. Prav tako je primerno določiti posledice kršitve ali umika zavez in poskrbeti, da se lahkočasne dajatve uvedejo v primerih domnevnega kršenja ali kadar je potrebna nadaljnja preiskava za dopolnitev ugotovitev. Pri sprejemanju zavez bi bilo treba paziti, da predlagane zaveze in njihovo izvrševanje ne vodijo do nekonkurenčnega obnašanja.
- (15) Treba je predvideti, da se primeri, ne glede na to, ali se sprejmejo dokončni ukrepi ali ne, običajno zaključijo v 12 mesecih, v nobenem primeru pa ne pozneje kot v 15 mesecih od začetka preiskave.
- (16) Preiskave ali postopke bi bilo treba zaključiti, kadar je damping *de minimis* ali je škoda zanemarljiva, in primerno je opredeliti te primere. Kadar je treba uvesti ukrepe, je treba predvideti zaključek preiskav in določiti, da bi morali biti ukrepi manjši kot stopnja dampedinga, če bi tak manjši znesek odpravil škodo, kakor tudi določiti metodo izračuna ravni ukrepov v primerih vzorčenja.

- (17) Treba je določiti retroaktivno pobiranje začasnih dajatev, če se to šteje za primerno, in opredeliti okoliščine, ki lahko sprožijo retroaktivno uporabo dajatev, da se prepreči slabitev dokončnih ukrepov, ki se uporabijo. Prav tako je treba predvideti, da se lahko dajatve uporabijo retroaktivno v primerih kršitev ali umika zavez.
- (18) Treba je določiti, da ukrepi prenehajo veljati po petih letih, razen če pregled ne pokaže, da bi jih bilo treba obdržati. Prav tako je treba v primerih, kadar je predloženih dovolj dokazov o spremenjenih okoliščinah, predvideti vmesne preglede ali preiskave, da se ugotovi, ali je utemeljeno vračilo protidampinskih dajatev. Prav tako je primerno določiti, da pri vsakem ponovnem izračunu dampinga, ki zahteva rekonstrukcijo izvoznih cen, dajatve ne smejo biti obravnavane kot strošek, do katerega je prišlo med uvozom in ponovno prodajo, pri čemer se navedene dajatve odražajo v cenah izdelkov, ki so predmet ukrepov v Uniji.
- (19) Posebej je treba določiti ponovno ocenjevanje izvoznih cen in stopenj dampinga, kadar izvoznik absorbira dajatev preko oblike kompenzacijskega dogovora, in se ukrepi ne odražajo v cenah izdelkov, ki so predmet ukrepov v Uniji.
- (20) Protidampinski sporazum iz leta 1994 ne vsebuje določb glede izogibanja protidampinškim ukrepom, čeprav ločeni ministrski sklep GATT priznava izogibanje kot problem in ga je posredoval protidampinškemu odboru GATT v reševanje. Zaradi neuspeha dosedanjih večstranskih pogajanj in dokler ne bo znan izid posredovanja problema protidampinškemu odboru Svetovne trgovinske organizacije (STO) bi morala zakonodaja Unije vsebovati določbe za ureditev praks, vključno z zgolj sestavljanjem blaga v Uniji ali tretji državi, katerih glavni cilj je izogibanje protidampinškim ukrepom.
- (21) Zaželeno je tudi, da se pojasni, katere prakse predstavljajo izogibanje veljavnim ukrepom. Izogibanja se lahko dogajajo bodisi znotraj ali zunaj Unije. Zato je treba določiti, da se izvzeta od razširjenih dajatev, ki so jih uvozniki morda dobili, lahko dodelijo tudi izvoznikom, kadar se dajatve uporabijo zaradi izogibanja, ki se je zgodilo zunaj Unije.
- (22) Primerno je dovoliti opustitev protidampinskih ukrepov, kadar gre za začasno spremembo v tržnih pogojih, zaradi katere je nadaljnje uvajanje takih ukrepov začasno neprimerno.
- (23) Treba je določiti, da se preiskovani uvoz lahko pogojuje z registracijo ob uvozu, s čimer se omogoči poznejšo uporabo ukrepov proti takemu uvozu.
- (24) Za zagotovitev primernega izvajanja ukrepov je nujno, da države članice spremljajo in poročajo Komisiji o uvozu izdelkov, ki so predmet preiskave ali ukrepov, ter sporočijo znesek dajatev, pobranih v skladu s to uredbo.
- (25) Primerno je določiti obiske zaradi preveritve, da se preverijo informacije, ki so bile posredovane o dampingu in škodi, pri čemer pa so taki obiski odvisni od ustreznih odgovorov na prejete vprašalnike.
- (26) Bistvenega pomena je poskrbeti za vzorčenje v primerih, kadar je število strank ali transakcij veliko, s čimer se omogoči zaključek preiskav v okviru zastavljenih rokov.
- (27) Treba je določiti, da se v primeru, kadar stranke ne sodelujejo zadovoljivo, lahko uporabijo druge informacije in tako pride do ugotovitev, pri čemer so take informacije lahko za stranke manj ugodne, kakor če bi sodelovale.
- (28) Treba bi bilo urediti ravnanje z zaupnimi informacijami, tako da ne pride do razkritja poslovnih skrivnosti.
- (29) Bistvenega pomena je, da se določi primeren način razkritja bistvenih dejstev in premislekov strankam, ki izpolnjujejo pogoje za tako obravnavo, in da se izvede tako razkritje ob ustreznem upoštevanju postopka sprejemanja odločitev v Uniji, v roku, ki omogoča strankam, da branijo svoje interese.

- (30) Primerno je določiti upravni sistem, v okviru katerega se lahko predstavijo argumenti o tem, ali so ukrepi v interesu Unije, vključno z interesom potrošnikov, in določiti roke v okviru katerih morajo biti take informacije predstavljene, kakor tudi pravice zadevnih strank glede razkritja informacij.
- (31) Za izvajanje te uredbe so potrebni enotni pogoji za sprejetje začasnih in dokončnih dajatev ter za zaključek preiskave brez ukrepov. Te ukrepe bi morala sprejeti Komisija v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (32) Za sprejetje začasnih ukrepov bi bilo glede na učinke takih ukrepov in njihovo zaporedno logiko v zvezi s sprejetjem dokončnih ukrepov treba uporabiti svetovalni postopek. Svetovalni postopek bi bilo treba glede na učinek takih ukrepov uporabiti tudi za sprejetje zavez, uvedbo in neuvvedbo pregledov zaradi izteka ukrepov, opustitev ukrepov, podaljšanje opustitve ukrepov ter ponovno uvedbo ukrepov. Kadar bi zamuda pri uvedbi ukrepov povzročila škodo, ki bi jo bilo težko popraviti, je treba Komisiji dovoliti, da sprejmečasne ukrepe, ki se začnejo uporabljati takoj –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Načela

1. Protidampinška dajatev se lahko naloži za vsak dampinški izdelek, čigar sprostitvev prosti promet v Uniji povzroča škodo.
2. Izdelek šteje kot dampinški, če je njegova izvozna cena pri izvozu v Unijo manjša kot primerljiva cena podobnega izdelka, ki se pojavlja v običajnem poteku trgovanja, uveljavljenim za državo izvoznico.
3. Država izvoznica je običajno država porekla. Vendar je lahko tudi posredniška država, razen kadar se izdelki na primer samo pretovarjajo skozi to državo, ali se zadevni izdelki ne izdelujejo v tej državi, ali pa v tej državi zanje ni primerljive cene.
4. V tej uredbi izraz „podoben izdelek“ pomeni izdelek, ki je identičen, se pravi v vseh pogledih enak obravnavanemu izdelku, ali, če takega izdelka ni, kak drug izdelek, ki, čeprav ni enak v vseh pogledih, ima značilnosti, ki zelo spominjajo na tiste, ki jih ima obravnavani izdelek.

Člen 2

Določitev doppinga

A. NORMALNA VREDNOST

1. Normalna vrednost običajno temelji na cenah, ki so jih neodvisne stranke plačale ali jih plačujejo v običajnem poteku trgovanja v državi izvoznici.

Vendar, kadar izvoznik v državi izvoznici ne izdeluje ali ne prodaja podobnega izdelka, se lahko normalna vrednost ugotovi na osnovi cen drugih prodajalcev ali proizvajalcev.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

Cene, ki veljajo med strankami, ki se zdijo povezane ali ki imajo medsebojni kompenzacijski dogovor, ne štejejo kot cene v običajnem poteku trgovanja in jih ni mogoče uporabljati za določanje normalne vrednosti, razen če je določeno, da navedena medsebojna povezava nanje ne vpliva.

Pri določanju, ali sta dve stranki povezani, se lahko upošteva opredelitev povezanih strank, določena v členu 127 Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447 ⁽¹⁾.

2. Prodaja podobnega izdelka, namenjenega domači potrošnji, se običajno uporablja za določanje normalne vrednosti, če obseg take prodaje predstavlja 5 % ali več obsega prodaje obravnavanega izdelka v Uniji. Kljub temu se nižji obseg prodaje lahko uporablja, kadar na primer zaračunane cene veljajo kot reprezentativne za obravnavani trg.

3. Kadar ni, ali pa ni dovolj, prodaje podobnega izdelka v običajnem poteku trgovanja ali kadar zaradi posebne situacije na trgu taka prodaja ne dovoljuje ustrezne primerjave, se normalna vrednost podobnega izdelka izračuna na osnovi proizvodnih stroškov v državi porekla, h katerim se doda razumen znesek za prodajne, splošne in upravne stroške in za dobiček, ali pa na osnovi izvoznih cen pri običajnem poteku trgovanja v primerno tretjo državo, pod pogojem, da so te cene reprezentativne.

Med drugim se lahko šteje, da v smislu prvega pododstavka obstajajo posebne tržne razmere za zadevni izdelek, kadar so cene umetno nizke, kadar obstajajo pomembni barter posli ali kadar obstajajo netrgovinski dogovori o oplemenitvenju.

4. Prodaja podobnega izdelka na domačem trgu države izvoznice ali izvozna prodaja v tretjo državo po cenah, ki so pod proizvodnimi stroški na enoto (stalnimi in spremenljivimi), h katerim se dodajo še zneski za prodajne, splošne in upravne stroške, se lahko obravnava, kot da ne nastopa v običajnem poteku trgovanja zaradi cene in jo je mogoče zanemariti pri določanju normalne vrednosti samo, če se ugotovi, da se taka prodaja izvaja znotraj daljšega obdobja v znatnih količinah in pri cenah, ki ne zagotavljajo kritja vseh stroškov v razumnem obdobju.

Če so cene, ki so v času prodaje nižje od stroškov, v obdobju preiskave nad tehtanim povprečjem stroškov, se šteje, da take cene zagotavljajo kritje stroškov v okviru razumnega obdobja.

Daljše obdobje je običajno eno leto, vendar ni v nobenem primeru krajše od šestih mesecev; in šteje se, da se prodaja pod stroški na enoto izvaja v znatnih količinah v teku takega obdobja, če se ugotovi, da je tehtano povprečje prodajne cene nižje od tehtanega povprečja stroškov na enoto, ali da obseg prodaje pri cenah pod stroški na enoto ni manjši kot 20 % prodaje, ki se uporablja pri določanju normalne vrednosti.

5. Stroški se običajno izračunavajo na osnovi evidenc, ki jih hrani preiskovana stranka, pod pogojem, da so te evidence v skladu s splošno sprejetimi računovodskimi načeli v zadevni državi in da se dokaže, da te evidence razumno odražajo stroške, povezane s proizvodnjo in prodajo obravnavanega izdelka.

Če stroški, povezani s proizvodnjo in prodajo preiskovanega izdelka, niso ustrezno izraženi v evidencah zadevne stranke, se jih prilagodi ali določi na podlagi stroškov drugih proizvajalcev ali izvoznikov v isti državi, kadar pa takih informacij ni na voljo oziroma jih ni mogoče uporabiti, pa na kateri koli drugi razumni podlagi, vključno z informacijami iz drugih reprezentativnih trgov.

Upoštevajo se predloženi dokazi o ustreznih razporeditvi stroškov, pod pogojem, da se pokaže, da so se take razporeditve uporabljale v preteklosti. Če ni na voljo primernejše metode, se da prednost razporeditvi stroškov na osnovi prihodka od prodaje. Če že ni upoštevano pri razporeditvi stroškov v okviru tega pododstavka, se stroški primerno prilagodijo za tiste neperiodične stroškovne postavke, ki koristijo bodoči in/ali sedanji proizvodnji.

⁽¹⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 z dne 24. novembra 2015 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o carinskem zakoniku (UL L 343, 29.12.2015, str. 558).

Kadar na stroške v delu obdobja, predvidenega za kritje stroškov, vpliva uporaba novih proizvodnih zmogljivosti, ki zahtevajo znatno dodatno investiranje, in nizke stopnje izkoriščanja zmogljivosti, ki so posledica zagonskih dejavnosti v teku ali le delu obdobja preiskave, štejejo kot povprečni stroški za začetno fazo tisti stroški, ki veljajo v skladu z zgoraj navedenimi razporeditvenimi pravili ob koncu take faze in se vključijo na tej ravni za ustrezno obdobje v tehtanem povprečju stroškov, o katerem govori drugi pododstavek odstavka 4. Dolžina zagonske faze se določi glede na okoliščine zadevnega proizvajalca ali izvoznika, vendar ne presega ustreznega začetnega dela obdobja, predvidenega za pokritje stroškov. Za to prilagoditev za stroške, ki veljajo v obdobju preiskave, se upoštevajo le informacije, ki se nanašajo na zagonsko fazo, ki se razteza preko tega obdobja, kadar so predložene pred obiski zaradi preveritve in najpozneje tri mesece po začetku preiskave.

6. Zneski za prodajne, splošne in upravne stroške in za dobičke temeljijo na dejanskih podatkih, ki se nanašajo na proizvodnjo in prodajo pri običajnem poteku trgovanja podobnega izdelka s strani obravnavanega izvoznika ali proizvajalca. Če takih zneskov ni mogoče določiti na tej osnovi, se lahko zneski določijo na osnovi:

- (a) tehtanega povprečja dejanskih zneskov, ugotovljenih za druge izvoznike ali proizvajalce, ki so predmet preiskave glede proizvodnje in prodaje podobnega izdelka na domačem trgu države porekla;
- (b) dejanskih zneskov, ki veljajo za proizvodnjo in prodajo pri običajnem poteku trgovanja za enako splošno kategorijo izdelkov za obravnavanega izvoznika ali proizvajalca na domačem trgu države porekla;
- (c) katere koli druge razumne metode, pod pogojem, da znesek za tako ugotovljeni dobiček ne presega dobička, ki ga običajno dosežejo drugi izvozniki ali proizvajalci izdelkov enake splošne kategorije na domačem trgu države porekla.

7. (a) V primeru uvoza iz držav brez tržnega gospodarstva ⁽¹⁾ se določi normalna vrednost na podlagi cene ali računsko določene vrednosti v tretji državi s tržnim gospodarstvom ali cene, ki velja pri izvozu iz te tretje države v druge države, vključno z Unijo, ali, kadar to ni mogoče, na kateri koli drugi razumni osnovi, vključno s ceno, ki se je dejansko plačevala ali se plačuje v Uniji za podoben izdelek, po potrebi primerno prilagojeni, tako da vsebuje razumno profitno maržo.

Primerna tretja država s tržnim gospodarstvom se izbere na smiseln način, pri čemer se ustrezno upoštevajo vse zanesljive informacije, ki so dostopne v času izbire. Upoštevajo se tudi roki. Kadar je to primerno, se uporabi tretja država s tržnim gospodarstvom, ki je predmet iste preiskave.

Strani, udeležene v preiskavi, se obvesti kmalu po začetku preiskave za predvideno tretjo državo s tržnim gospodarstvom, pri čemer imajo 10 dni časa za pripombe.

(b) Pri protidampinskih preiskavah v zvezi z uvozom iz Ljudske republike Kitajske, Vietnama in Kazahstana ter katere koli države, ki nima tržnega gospodarstva in je članica STO na dan začetka preiskave, se normalna vrednost določi v skladu z odstavki 1 do 6, če se na podlagi ustrezno utemeljenih zahtevkov enega ali več proizvajalcev, vključenih v preiskavo, in v skladu z merili in postopki, določenimi v točki (c), pokaže, da za tega proizvajalca ali proizvajalce prevladujejo pogoji tržnega gospodarstva glede proizvodnje in prodaje zadevnega podobnega izdelka. Kadar ni tako, se uporabljajo pravila, določena v skladu s točko (a).

(c) Zahtevek pod točko (b) mora biti vložen pisno in vsebovati zadostne dokaze, da proizvajalec deluje v pogojih tržnega gospodarstva, to je, če:

— se odločitve podjetij glede cen, stroškov in vložkov, vključno na primer s surovinami, stroški tehnologije in dela, obsegom proizvodnje, prodajo in vlaganji sprejemajo kot odziv na tržne signale, ki odražajo ponudbo in povpraševanje, in brez znatnega vmešavanja države s tem v zvezi, stroški za glavne vložke pa v glavnem odražajo tržne vrednosti,

— imajo podjetja jasno določeno zbirko računovodskih evidenc, ki se pregledujejo neodvisno, v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi in se uporabljajo v vse namene,

⁽¹⁾ Vključno z Albanijo, Armenijo, Azerbajdžanom, Belorusijo, Gruzijo, Kirgizistanom, Moldavijo, Mongolijo, Severno Korejo, Tadžikistanom, Turkmenistanom in Uzbekistanom.

- proizvodni stroški in finančna situacija podjetij niso podvrženi znatnemu izkrivljanju, ki se prenaša še iz predhodnega sistema netržnega gospodarstva, zlasti v zvezi z amortizacijo sredstev, druge vrste odpisov, blagovne menjave in plačila preko kompenzacij dolgov,
- za zadevna podjetja velja stečajno pravo in pravo lastninskih razmerij, ki zagotavlja pravno varnost in stabilnost za delovanje podjetij, in
- se pretvorbe glede menjalnega tečaja izvajajo po tržnem tečaju.

Ocena, ali proizvajalec izpolnjuje merila iz te točke, je sprejeta običajno v sedmih mesecih, vendar v nobenem primeru ne pozneje kot v osmih mesecih po sprožitvi preiskave, po tem, ko je dobila industrija Unije priložnost podati svoje pripombe. Ta ocena ostane v veljavi ves čas preiskave. Komisija informacije o analizi zahtevkov, vloženih na podlagi točke (b), državam članicam običajno posreduje v 28 tednih od dneva začetka preiskave.

- (d) Ko Komisija omeji preiskavo v skladu s členom 17, se odločanje o zahtevkih na podlagi točk (b) in (c) tega odstavka omeji na strani, vključene v preiskavo, in na vse proizvajalce, ki so deležni individualne obravnave na podlagi člena 17(3).

B. IZVOZNA CENA

8. Izvozna cena je cena, ki se je dejansko plačala ali se plačuje za izdelek, ko se ta izvozi iz države izvoznice v Unijo.
9. V primerih, kadar izvozne cene ni ali kadar se zdi, da je izvozna cena nezanesljiva zaradi kake povezave ali kompenzacijskega dogovora med izvoznikom in uvoznikom iz tretje države, se izvozna cena lahko računsko določi na osnovi cene, po kateri so uvoženi izdelki prvič preprodani neodvisnemu kupcu ali, če se izdelki ne preprodajajo neodvisnemu kupcu ali se ne preprodajajo v enakem stanju, kot so bili uvoženi, na kateri koli razumni osnovi.

V teh primerih se naredi prilagoditev za vse stroške, vključno z dajatvami in davki, plačanimi med uvozom in preprodajo, kakor tudi za nastale dobičke, na ta način, da se ugotovi zanesljiva izvozna cena na ravni meja Unije.

Postavke, za katere se delajo prilagoditve, vsebujejo tiste, ki jih običajno nosi uvoznik, vendar plačuje katera koli stran, bodisi znotraj ali zunaj Unije, ki se zdi, da je povezana z uvoznikom ali izvoznikom ali ima z njim kompenzacijski dogovor; sem sodijo: običajni prevoz, zavarovanje, manipuliranje, natovarjanje in drugi tozadevni stroški, carine, protidampinške dajatve in drugi davki, ki se plačujejo v državah uvoznicah zaradi uvoza ali prodaje blaga, in razumna stopnja za prodajne, splošne in upravne stroške in dobiček.

C. PRIMERJAVA

10. Izvede se poštena primerjava med izvozno ceno in normalno vrednostjo. Ta primerjava se izvede na isti trgovski ravni in glede na prodajo, opravljeno v kolikor je mogoče istem času, pri čemer se upoštevajo druge razlike, ki vplivajo na primerljivost cen. Kadar normalna vrednost in izvozna cena ne temeljita na taki primerljivi osnovi, se v obliki prilagoditev ustrezno upoštevajo, v vsakem primeru, odvisno od pomena, razlike v dejavnikih, za katere se ugotovi in dokaže, da vplivajo na cene in s tem na primerljivost cen. Pri izvajanju prilagoditev se bo izogibalo vsem podvajanjem, predvsem glede na popuste, rabate, količine in ravni trgovanja. Če so predpisani pogoji izpolnjeni, so dejavniki, za katere se lahko delajo prilagoditve, naslednji:

(a) Fizikalne značilnosti

Izvede se prilagoditev zaradi razlik v fizikalnih značilnostih zadevnega izdelka. Znesek prilagoditve ustreza razumni oceni tržne vrednosti razlike.

(b) Uvozne dajatve in posredni davki

Izvede se prilagoditev normalne vrednosti za znesek, ki ustreza kakršnim koli uvoznim dajatvam ali posrednim davkom, ki bremenijo podoben izdelek in materiale, ki so vanj fizično vgrajeni, če so namenjeni za potrošnjo v državi izvoznici in ki se ne pobirajo ali se vrnejo za izdelek, ki se izvozi v Unijo.

(c) Popusti, rabati in količine

Izvede se prilagoditev za razlike v popustih in rabatih, tudi tistih, ki se odobrijo zaradi razlik v količinah, če so ustrezno količinsko opredeljeni in so direktno povezani z obravnavano prodajo. Prilagoditev se lahko izvede tudi za preložene popuste in rabate, če temelji zahteva na ustaljeni praksi v prejšnjih obdobjih, vključno s podrejanjem pogojem, potrebnim za popuste in rabate.

(d) Raven trgovanja

(i) Prilagoditev zaradi razlik v ravneh trgovanja, vključno s kakršnimi koli razlikami, do katerih lahko pride pri prodajah proizvajalca originalne opreme (OEM – Original Equipment Manufacturer), se opravi, kadar se v zvezi z distribucijsko verigo na obeh trgih pokaže, da je izvozna cena, vključno s konstruirano izvozno ceno, na drugačni stopnji trgovine kot normalna vrednost in je razlika vplivala na primerljivost cen, kar se kaže v doslednih in izrazitih razlikah v funkcijah in cenah prodajalca za različne stopnje trgovine na domačem trgu izvozne države. Znesek prilagoditve temelji na tržni vrednosti razlike.

(ii) Vendar se v okoliščinah, ki niso predvidene v točki (i), kadar obstoječe razlike v ravni trgovanja ni mogoče količinsko opredeliti, ker ni ustreznih stopenj na domačem trgu izvoznih držav, ali kadar je jasno, da se nekatere funkcije navezujejo na stopnje trgovine, ki niso stopnje, ki naj bi se uporabile v primerjavi, odobri posebna prilagoditev.

(e) Prevoz, zavarovanje, manipuliranje, natovarjanje in drugi tozadevni stroški

Prilagoditev se izvede zaradi razlik v neposredno povezanih stroških, ki nastajajo zaradi prenašanja zadevnega izdelka iz poslovnih prostorov izvoznika k neodvisnemu kupcu, pri čemer so taki stroški vsebovani v zaračunanih cenah. Ti stroški vsebujejo: prevoz, zavarovanje, manipuliranje, natovarjanje in druge tozadevne stroške.

(f) Pakiranje

Prilagoditev se izvede zaradi razlik v neposredno povezanih stroških pakiranja za obravnavani izdelek.

(g) Kredit

Prilagoditev se izvede zaradi razlik v stroških katerega koli kredita, ki se daje za obravnavano prodajo, pod pogojem, da je ta dejavnik upoštevan pri določanju zaračunanih cen.

(h) Poprodajni stroški

Izvede se prilagoditev zaradi razlik v neposrednih stroških za zagotavljanje jamstev, garancij, tehnične podpore in servisa, kot je to določeno po pravu in/ali v prodajni pogodbi.

(i) Provizije

Prilagoditev se izvede zaradi razlik v provizijah, ki se plačujejo v zvezi z obravnavano prodajo.

Izraz „provizije“ se razume tako, da vključuje pribitek, ki ga je prejel trgovec izdelka ali podobnega izdelka, če so funkcije takega trgovca podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije.

(j) Pretvorba valut

Kadar primerjava cen zahteva pretvorbo valut, se ta pretvorba izvede z uporabo menjalnega tečaja na dan prodaje, vendar pa se v primeru, kadar je z zadevnim izvozom direktno povezana prodaja tuje valute na terminskih trgih, uporabi menjalni tečaj iz terminske prodaje. Običajno je datum prodaje datum računa, vendar se lahko uporabi datum pogodbe, nabavnega naloga ali potrditve naročila, če so s temi datumi bistveni pogoji prodaje bolj ustrezno opredeljeni. Nihanja v menjalnih tečajih se zanemarijo in izvoznikom je dano 60 dni, da se prilagodijo pomembnejšim premikom menjalnih tečajev med obdobjem preiskave.

(k) Drugi dejavniki

Prilagoditev je možna tudi zaradi razlike v drugih dejavnikih, ki niso določeni v točkah (a) do (j), če se pokaže, da ti dejavniki vplivajo na primerljivost cen, kakor se zahteva v skladu s tem odstavkom, ter zlasti, če se pokaže, da stranke dosledno plačujejo različne cene na domačem trgu zaradi razlike v takih dejavnikih.

D. STOPNJA DAMPINGA

11. Ob upoštevanju zadevnih določb, ki urejajo pošteno primerjavo, se obstoj stopenj dampinga v teku obdobja preiskave običajno ugotavlja na osnovi primerjave tehtanega povprečja normalne vrednosti s tehtanim povprečjem cen vseh izvoznih transakcij pri izvozu v Unijo ali pa s primerjavo posameznih normalnih vrednosti in posameznih izvoznih cen pri izvozu v Unijo od transakcije do transakcije. Vendar pa se normalna vrednost, ugotovljena na osnovi tehtanega povprečja, lahko primerja s cenami vseh posameznih izvoznih transakcij v Unijo, če obstaja vzorec izvoznih cen, ki se znatno razlikuje od kupca do kupca, po regijah ali časovnih obdobjih, in če metode, navedene v prvem stavku tega odstavka, ne bi pokazale celotnega obsega dampinga, ki se izvaja. Ta odstavek ne izključuje uporabe vzorčenja v skladu s členom 17.

12. Stopnja dampinga je znesek, za katerega normalna vrednost presega izvozno ceno. Kadar se stopnje dampinga spreminjajo, se lahko določi tehtano povprečje stopnje dampinga.

Člen 3

Določanje škode

1. V skladu s to uredbo izraz „škoda“, če ni drugače določeno, pomeni znatno škodo za industrijo Unije, grožnja znatne škode za industrijo Unije ali znatno zamudo pri izgradnji take industrije in se razlaga v skladu z določbami tega člena.

2. Določanje škode temelji na pozitivnih dokazih in vključuje objektivno preverjanje:

(a) obsega dampinškega uvoza in učinka dampinškega uvoza na cene na trgu Unije za podobne izdelke in

(b) posledičnega vpliva tega uvoza na industrijo Unije.

3. V zvezi z obsegom dampinškega uvoza se ugotavlja, ali je prišlo do znatnega povečanja dampinškega uvoza, bodisi v absolutnem smislu ali pa relativno glede na proizvodnjo ali potrošnjo v Uniji. V zvezi z učinkom dampinškega uvoza na cene se ugotavlja, ali je prišlo do znatnega neobjektivnega nižanja cen zaradi dampinškega uvoza, če to ceno primerjamo s ceno podobnega izdelka industrije Unije, oziroma, ali tak uvoz kako drugače v znatni meri pritiska na znižanje cen ali v znatni meri preprečuje zvišanja cen, do katerih bi sicer prišlo. Ne eden ali več teh dejavnikov skupaj ni oziroma niso odločujoči.

4. Kadar je uvoz izdelka iz več držav istočasno predmet protidampinških preiskav, se učinki takega uvoza ocenjujejo kumulativno samo, če se ugotovi, da:

(a) je stopnja dampinga, ugotovljena za uvoz iz vsake od teh držav, večja kot *de minimis*, kot je opredeljen v členu 9(3), in da obseg uvoza iz vsake od teh držav ni zanemarljiv; in

(b) kumulativna ocena učinkov uvoza ustreza konkurenčnim pogojem med uvoženimi izdelki in konkurenčnimi pogoji med uvoženimi izdelki na eni strani in podobnim izdelkom Unije na drugi strani.

5. Preiskava učinka dampinškega uvoza na zadevno industrijo Unije vsebuje oceno vseh gospodarskih dejavnikov in pokazateljev, ki vplivajo na stanje industrije, vključno z dejstvom, da je posamezna industrija morda še vedno v procesu okrevanja zaradi učinkov dampinga ali subvencioniranja v preteklosti; velikostjo dejanske stopnje dampinga; dejanskim in potencialnim padcem prodaje, dobička, obsega proizvodnje, tržnega deleža, produktivnosti, donosnosti investicij in stopnje izkoriščenosti zmogljivosti; dejavniki, ki vplivajo na cene v Uniji; dejanskimi in potencialnimi negativnimi učinki na denarni tok, zalogo, zaposlovanje, plače, rast, sposobnost zbiranja kapitala ali investicij. Ta seznam ni izčrpen, niti ni eden ali več teh dejavnikov skupaj odločujočih.

6. Na osnovi vseh zadevnih dokazov, predstavljenih v zvezi z odstavkom 2, je treba dokazati, da dampinški uvoz povzroča škodo v smislu te uredbe. Konkretno to pomeni, da je treba dokazati, da so obseg in/ali ravni cen, ugotovljeni na podlagi odstavka 3, odgovorni za učinek na industrijo Unije, kot ga predvideva odstavek 5, in da je ta učinek tako velik, da ga je mogoče označiti kot znatnega.

7. Razen dampinškega uvoza se preiščejo še drugi znani dejavniki, ki istočasno povzročajo škodo industriji Unije, s čimer se zagotovi, da se škoda, ki jo ti drugi dejavniki povzročajo, ne pripisuje dampinškemu uvozu v skladu z odstavkom 6. Dejavniki, ki jih je mogoče upoštevati v tem okviru, vključujejo: obseg in cene uvoza, ki se ne prodaja po dampinških cenah; zmanjševanje povpraševanja ali spremembe v potrošniških navadah; konkurenco med proizvajalci tretjih držav in Unije in njihove trgovinske omejevalne prakse; razvoj tehnologije in izvozno sposobnost; ter produktivnost industrije Unije.

8. Učinek dampinškega uvoza se ocenjuje glede na proizvodnjo industrije Unije podobnega izdelka, kadar podatki, ki so na voljo, omogočajo ločeno ugotavljanje te proizvodnje na osnovi takih kriterijev, kot je proizvodni proces, prodaja proizvajalcev in njihovi dobički. Če tako ločeno ugotavljanje te proizvodnje ni mogoče, se učinki dampinškega uvoza ugotavljajo s preiskavo proizvodnje najbližje skupine ali palete izdelkov, ki vsebuje podoben izdelek, za katerega je mogoče dobiti potrebne informacije.

9. Določitev grožnje znatne škode temelji na dejstvih in ne le na obtožbah, domnevah ali oddaljeni možnosti. Sprememba okoliščin, ki bi ustvarila razmere, v katerih bi dumping povzročil škodo, mora biti jasno predvidena in neposredno grozeča.

Pri odločanju glede obstoja grožnje znatne škode se upoštevajo dejavniki, kot so:

- (a) znatno povečana stopnja dampinškega uvoza na trgu Unije, ki nakazuje verjetnost znatno povečanega uvoza;
- (b) ali ima izvoznik dovolj prosto dostopnih zmogljivosti oziroma gre za neizbežno in znatno povečanje takih zmogljivosti, ki nakazuje verjetnost znatno povečanega dampinškega izvoza v Unijo, pri čemer pa se upošteva tudi dostopnost drugih izvoznih trgov, ki lahko absorbirajo kakršen koli dodaten izvoz;
- (c) ali uvoz vstopa po cenah, ki bi v znatni meri pritiskale na cene ali preprečile povečanja cen, do katerih bi sicer prišlo, verjetno pa tudi povečale povpraševanje po nadaljnjem uvozu;
- (d) zaloge izdelkov v preiskavi.

Nobeden od zgoraj naštetih dejavnikov sam po sebi ni odločujoč, toda vsi obravnavani dejavniki skupaj morajo biti takšni, da je na podlagi njih mogoče sklepati, da je nadaljnji dampinški izvoz neizbežen in da bo nastopila znatna škoda, če se ne izvedejo zaščitni ukrepi.

Člen 4

Opredelitev industrije Unije

1. Za namene te uredbe se izraz „industrija Unije“ nanaša na proizvajalce podobnih izdelkov v Uniji kot celoto ali na tiste od njih, katerih skupna proizvodnja izdelkov predstavlja večji delež, kot ga določa člen 5(4), celotne proizvodnje teh izdelkov v Uniji, razen:

- (a) če so proizvajalci povezani z izvozniki ali uvozniki ali pa so sami uvozniki domnevno dampinških izdelkov, se lahko izraz „industrija Unije“ razlaga, kot da se nanaša na preostale proizvajalce;
- (b) v izjemnih okoliščinah se lahko ozemlje Unije za zadevno proizvodnjo razdeli na dva ali več konkurenčnih trgov in proizvajalci znotraj vsakega takega trga se štejejo za ločeno industrijo, če:
  - (i) proizvajalci znotraj takega trga prodajo vso ali skoraj vso svojo proizvodnjo zadevnega izdelka na ta trg; in

- (ii) povpraševanja na tem trgu ne oskrbujejo, v upoštevanja vredni meri, proizvajalci zadevnega izdelka, ki se nahajajo kje drugje v Uniji.

V takih okoliščinah je mogoče ugotoviti škodo celo, kadar večji del skupne industrije Unije ni oškodovan, pod pogojem, da obstaja koncentracija dampinškega uvoza na tak izoliran trg, in pod dodatnim pogojem, da povzroča dampinški uvoz škodo proizvajalcem vse ali skoraj vse proizvodnje na takem trgu.

2. Za namene odstavka 1 se šteje, da so proizvajalci povezani z izvozniki ali uvozniki samo v primeru, če:

- (a) eden od njih neposredno ali posredno nadzira drugega;
- (b) oba neposredno ali posredno nadzira tretja oseba; ali
- (c) vsi skupaj posredno ali neposredno nadzirajo tretjo osebo, pod pogojem, da obstajajo razlogi za domnevo ali sum, da je učinek te povezave tak, da se zaradi nje zadevni proizvajalec obnaša drugače kot se obnašajo nepovezani proizvajalci.

Za namene tega odstavka se šteje, da eden nadzira drugega, kadar je prvi pravno ali operativno v položaju, da izvaja omejitve nad drugim ali ga usmerja.

3. Kadar se industrija Unije razlaga v smislu proizvajalcev v določeni regiji, se izvoznikom da priložnost, da za zadevno regijo ponudijo zaveze na podlagi člena 8. V takih primerih se pri ocenjevanju interesa Unije glede ukrepov še posebej upošteva interes regije. Če se ustrezna zaveza ne ponudi takoj ali pa se uporabijo situacije, določene v členu 8(9) in (10), se lahko uvede začasna ali dokončna dajatev za Unijo kot celoto. V takih primerih se lahko dajatve, če je to izvedljivo, omejijo na določene proizvajalce ali izvoznike.

4. Za ta člen se uporabljajo določbe člena 3(8).

Člen 5

Začetek postopkov

1. Razen če gre za primer, ki ga predvideva odstavek 6, se začne preiskava za določitev obstoja, stopnje in učinka kakršnega koli domnevnega dampinga na pisno pritožbo katere koli v imenu industrije Unije delujoče fizične ali pravne osebe ali katerega koli združenja, ki ni pravna oseba, ki deluje v imenu industrije Unije.

Pritožba se lahko predloži Komisiji ali državi članici, ki jo posreduje Komisiji. Komisija pošlje državam članicam izvod vsake pritožbe, ki jo prejme. Šteje se, da je pritožba vložena prvi delovni dan po tem, ko jo Komisija prejme s priporočeno pošto, ali po tem, ko Komisija izda potrdilo o prejemu.

Kadar ni nobene pritožbe, država članica pa poseduje dovolj dokazov o dampingu in o posledični škodi za industrijo Unije, nemudoma posreduje te dokaze Komisiji.

2. Pritožba iz odstavka 1 vsebuje dokaze o dampingu, škodi in vzročni zvezi med domnevno dampinškim uvozom in domnevno škodo. Pritožba vsebuje vse, pritožniku pod razumnimi pogoji dostopne informacije o naslednjem:

- (a) identiteta pritožnika in opis obsega in vrednosti proizvodnje pritožnikovega podobnega izdelka v Uniji. Kadar je pisna prošnja vložena v imenu industrije Unije, pritožba konkretno navede industrijo, v imenu katere je vložena pritožba, tako da navede seznam vseh znanih proizvajalcev podobnega izdelka v Uniji (ali združenj proizvajalcev podobnega izdelka v Uniji), in, kolikor je to mogoče, opis obsega in vrednosti proizvodnje podobnega izdelka v Uniji, ki jo je pripisati tem proizvajalcem;

- (b) popoln opis domnevno dampinškega izdelka, ime oziroma imena zadevne države ali držav porekla ali izvoza, identiteto vsakega znanega izvoznika ali tujega proizvajalca in seznam znanih oseb, ki uvažajo zadevni izdelek;
- (c) cene, po katerih se zadevni izdelek prodaja, kadar je namenjen potrošnji na domačih trgih države ali držav porekla ali izvoza (ali, kadar je to primerno, cene, po katerih se izdelek prodaja iz države ali držav porekla ali izvoza tretji državi ali državam, ali pa informacije o računsko določeni vrednosti izdelka) in podatek o izvoznih cenah ali, kadar je to primerno, o cenah, po katerih se izdelek prvič prepreda neodvisnemu kupcu v Uniji;
- (d) spremembe v obsegu domnevno dampinškega uvoza, učinku tega uvoza na cene podobnega izdelka na trgu Unije in posledičnem učinku tega uvoza na industrijo Unije, kot se ta odraža v ustreznih dejavnikih in indeksih, ki kažejo stanje industrije Unije, kakršni so naštetih v členu 3(3) in (5).
3. Komisija, kolikor je to le mogoče, razišče točnost in primernost v pritožbi dostavljenih dokazov, da ugotovi, ali obstaja dovolj dokazov, da lahko opraviči začetek preiskave.
4. Preiskava na podlagi odstavka 1 se ne začne, če se na osnovi ustrezne preiskave o stopnji podpore oziroma nasprotovanja pritožbi, izražene s strani proizvajalcev podobnega izdelka v Uniji, ne ugotovi, da je pritožbo dejansko vložila industrija Unije oziroma je bila pritožba vložena v njenem imenu. Šteje se, da je pritožbo vložila industrija Unije oziroma da je bila prošnja vložena v njenem imenu, če jo podpirajo tisti proizvajalci v Uniji, katerih skupna proizvodnja predstavlja več kot 50 % celotne proizvodnje podobnega izdelka v tistem delu industrije Unije, ki izraža bodisi podporo ali pa nasprotovanje pritožbi. Vendar pa se preiskava ne začne, kadar je delež proizvodnje tistih proizvajalcev v Uniji, ki izrecno podpirajo pritožbo, manjši kot 25 % celotne proizvodnje podobnega izdelka s strani industrije Unije.
5. Razen če je bila sprejeta odločitev, da se začne preiskava, se pristojni organi izogonejo vsakršnemu objavljanju pritožbe, ki zahteva začetek preiskave. Vendar pa se, po prejemu ustrezno dokumentirane pritožbe in še pred postopkom v zvezi z začetkom preiskave, uradno obvesti vlado zadevne države izvoznice.
6. Če se Komisija v posebnih okoliščinah odloči za uvedbo preiskave, ne da bi bila s strani ali v imenu industrije Unije prejeta pisna pritožba z namenom uvedbe take preiskave, se to stori na podlagi zadostnih dokazov o dampingu, škodi in vzročni zvezi, kot je opredeljeno v odstavku 2, ki upravičujejo tako uvedbo. Ko Komisija ugotovi, da je taka preiskava potrebna, državam članicam posreduje informacije.
7. Dokazi tako o dampingu kakor tudi o škodi se pri odločanju o tem, ali naj se začne preiskava ali ne, proučujejo sočasno. Pritožba se zavrne, kadar ni dovolj dokazov bodisi o dampingu ali o škodi, ki bi opravičevali začetek postopka. Postopki se ne začnejo proti državam, katerih uvoz predstavlja tržni delež, ki je manjši od 1 %, razen če take države skupaj predstavljajo 3 % ali več potrošnje Unije.
8. Pritožba se lahko pred začetkom umakne; v tem primeru se šteje, da ni bila vložena.
9. Kadar je očitno, da obstajajo zadostni dokazi, ki upravičujejo začetek postopka, ga Komisija začne v 45 dneh od datuma vložitve pritožbe in objavi obvestilo v *Uradnem listu Evropske unije*. Kadar so predloženi dokazi nezadostni, je pritožnik o tem obveščen v 45 dneh od datuma vložitve pritožbe pri Komisiji. Komisija informacije o analizi pritožbe državam članicam običajno posreduje v 21 dneh od datuma vložitve pritožbe pri Komisiji.
10. Obvestilo o začetku postopka naznani začetek preiskave, navede izdelek in vpletene države, poda povzetek prejetih informacij in zahteva, da se vse pomembne informacije sporočijo Komisiji.

V njem se navede roke, v katerih se lahko zainteresirane strani javijo, predstavijo svoja stališča v pisni obliki in posredujejo informacije, če naj se taka stališča in informacije tekom preiskave upoštevajo. Prav tako se navede rok, znotraj katerega lahko zainteresirane strani zaprosijo pri Komisiji za zaslišanje v skladu s členom 6(5).

11. Komisija obvesti izvoznike, uvoznike in predstavnika združenja uvoznikov ali izvoznikov, za katere je znano, da jih to zadeva, kakor tudi predstavnike države izvoznice in pritožnike, o začetku postopka in, ob primernem upoštevanju zaščite zaupnih informacij, dostavi popolno besedilo pisne pritožbe, ki jo je prejela na podlagi odstavka 1, znanim izvoznikom in pristojnim organom države izvoznice, na zahtevo pa jih da na razpolago tudi drugim vpletenim zainteresiranim stranem. Kadar je število vpletenih izvoznikov zelo veliko, se lahko namesto tega popolno besedilo pisne pritožbe posreduje samo pristojnim organom države izvoznice ali ustreznemu trgovinskemu združenju.

12. Protidampinška preiskava ne sme ovirati postopkov carinjenja.

Člen 6

Preiskava

1. Po začetku postopka Komisija v sodelovanju z državami članicami prične preiskavo na ravni Unije. Taka preiskava pokriva tako damping kakor tudi škodo in oba pojava se preiskujeta sočasno.

Da bi prišli do reprezentativnih ugotovitev, se določi obdobje preiskave, ki v primeru dampinga običajno pokriva obdobje najmanj šest mesecev neposredno pred začetkom postopka.

Informacije, ki se nanašajo na obdobje, ki sledi obdobju preiskave, se običajno ne upoštevajo.

2. Stranke, ki prejmejo vprašalnike, ki se uporabljajo v protidampinški preiskavi, dobijo za odgovor na razpolago vsaj 30 dni časa. Rok za izvoznike se prične šteti z dnem prejema vprašalnika, za tega pa se šteje, da je bil prejet en teden po dnevu, ko je bil poslan izvozniku ali posredovan ustreznemu diplomatskemu predstavniku države izvoznice. Dovoliti je mogoče podaljšanje navedenega 30-dnevnega obdobja, pri čemer se ustrezno upošteva roke preiskave, pod pogojem, da stranka za tako podaljšanje prikaže ustrezne razloge v smislu svojih konkretnih okoliščin.

3. Komisija lahko zahteva od držav članic, da priskrbijo informacije, države članice pa storijo vse potrebno, da takim zahtevam ugodijo.

Komisiji pošljejo informacije, ki jih ta zahteva, skupaj z rezultati vseh pregledov, preverjanj ali preiskav, ki so bile izvedene.

Kadar so te informacije splošnega pomena ali kadar je njihovo posredovanje zahtevala država članica, jih Komisija posreduje naprej državam članicam, pod pogojem, da informacije niso zaupne; če pa so informacije zaupne, posreduje njihov povzetek, ki ni zaupne narave.

4. Komisija lahko zahteva od držav članic, da izvedejo vse potrebne preglede in preverjanja, predvsem med uvozniki, trgovci in proizvajalci v Uniji, in da izvedejo preiskave v tretjih državah, pod pogojem, da zadevna podjetja dajo svoje soglasje in da je bila vlada zadevne države uradno obveščena in ni vložila nobenega ugovora.

Države članice ukrepejo vse potrebno, da ugodijo takim zahtevam Komisije.

Uradniki Komisije so pooblašteni, če Komisija ali država članica tako zahteva, da pomagajo uradnikom držav članic pri izvajanju njihovih nalog.

5. Zainteresirane strani, ki so se javile v skladu s členom 5(10), se zasliši, če so v roku, ki ga predpisuje obvestilo, objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije*, vložile pisni zahtevek za zaslišanje, v katerem dokažejo, da so zainteresirane strani, na katere bodo rezultati postopka verjetno vplivali, in da obstajajo posebni razlogi, zaradi katerih bi morale biti zaslišane.

6. Na zahtevo bodo dane uvoznikom, izvoznikom, predstavnikom vlade države izvoznice in pritožnikom, ki so se javili v skladu s členom 5(10), priložnosti, da se sestanejo s tistimi strankami, ki imajo nasprotno interese, tako da se lahko predstavijo nasprotna stališča in argumenti, ki jih izpodbijajo.

Ponujanje takih priložnosti mora upoštevati potrebo po ohranjanju zaupnosti in koristi strank.

Nobena stranka ni prisiljena prisostvovati takemu srečanju in neudeležba ne škoduje primeru te stranke.

Ustne informacije, ki se dajejo v zvezi z določbami tega odstavka, se upoštevajo, če so pozneje potrjene še v pisni obliki.

7. Pritožniki, uvozniki in izvozniki ter njihova predstavnika združenja, uporabniki in organizacije potrošnikov, ki so se javili v skladu s členom 5(10), kakor tudi predstavniki države izvoznice, lahko na pisno zahtevo pregledajo vse informacije, ki jih je katera koli stranka dala na razpolago za preiskavo, za razliko od internih dokumentov, ki jih pripravijo pristojni organi Unije ali njenih držav članic, ki so pomembne za predstavitev njihovih primerov in niso zaupne v smislu člena 19 ter so uporabljene v preiskavi.

Take stranke se lahko odzovejo na take informacije in njihove pripombe se upoštevajo, če so dovolj utemeljene.

8. Razen v okoliščinah, določenih v členu 18, se v kar največji možni meri preverja natančnost informacij, ki jih dostavijo zainteresirane strani in na katerih temeljijo ugotovitve.

9. Pri postopkih, ki se začnejo na podlagi člena 5(9), se preiskava, če je le mogoče, zaključi v roku enega leta. Vsekakor pa se take preiskave v vseh primerih zaključijo v 15 mesecih po njihovem začetku v skladu z ugotovitvami, do katerih se pride v primeru zavez na podlagi člena 8, v primeru dokončnih ukrepov pa na podlagi člena 9.

Člen 7

Začasni ukrepi

1. Začasne dajatve se lahko uvedejo, če:

(a) se postopek začne v skladu s členom 5;

(b) je bilo o tem objavljeno obvestilo, in so zainteresirane strani dobile ustrezno priložnost, da predložijo informacije in dajo pripombe v skladu s členom 5(10);

(c) je prišlo dočasne pozitivne ugotovitve, da gre za dumping in posledično škodo za industrijo Unije; in

(d) interes Unije kliče po intervenciji, da se prepreči taka škoda.

Začasne dajatve se ne uvedejo prej kot 60 dni po začetku postopkov, vendar ne pozneje kot devet mesecev po začetku postopkov.

2. Znesekčasne protidampinške dajatve ne sme presegatičasno določene stopnje dumpinga, vendar bi moral biti manjši od navedene stopnje, če bi že taka manjša dajatev bila zadostna, da odstrani škodo, ki jo ima industrija Unije.

3. Začasne dajatve se zavarujejo z jamstvom in sprostitev zadevnih izdelkov v prosti promet Unije je pogojena z zagotovitvijo takega jamstva.

4. Komisija sprejmečasne ukrepe v skladu s postopkom iz člena 15(4).

5. Kadar država članica zahteva takojšnje posredovanje Komisije in kadar so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1, Komisija najpozneje v petih delovnih dneh po prejemu zahtevka odloči, ali naj se uvede začasna protidampinška dajatev.

6. Začasne dajatve se lahko uvedejo za šest mesecev, pri čemer se lahko to obdobje podaljša še za nadaljnje tri mesece, lahko pa se uvedejo za devet mesecev. Vendar pa se lahko začasne dajatve podaljšajo ali uvedejo za devetmesečno obdobje samo v primeru, kadar tako zahtevajo izvozniki, ki predstavljajo pomemben delež vpletene trgovine, ali če ne ugovarjajo po tem, ko jih Komisija o tem uradno obvesti.

Člen 8

Zaveze

1. Komisija lahko pod pogojem, da je iz začasne pozitivne ugotovitve razviden obstoj dampinga in škode, v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 15(2) sprejme zadovoljive ponudbe prostovoljnih zavez izvoznika, da bo popravil svoje cene ali prenehal izvažati po dampinških cenah, če ugotovi, da je škodljivi učinek dampinga s tem odpravljen.

Začasne dajatve, ki jih je uvedla Komisija v skladu s členom 7(1), oziroma dokončne dajatve, uvedene v skladu s členom 9(4), se v takem primeru in dokler veljajo take zaveze, ne uporabljajo za ustrezní uvoz zadevnega izdelka, ki ga proizvajajo podjetja iz sklepa Komisije o sprejetju zavez, kot je bil naknadno spremenjen.

Zvišanja cen v skladu s takimi zavezami niso večja, kot je potrebno za odpravo stopnje dampinga, hkrati pa bi morala biti nižja od stopnje dampinga, če bi taka zvišanja zadostovala za odpravo škode industriji Unije.

2. Zaveze lahko predlaga Komisija, vendar noben izvoznik ni prisiljen dati take zaveze. Dejstvo, da izvozniki ne ponudijo takih zavez ali ne sprejmejo vabil, da bi tako naredili, na noben način ne vpliva na obravnavo primera.

Vendar se lahko ugotovi, da se bo grožnja škode bolj verjetno uresničila, če se dampinški uvoz nadaljuje. Zaveze se ne zahtevajo ali sprejemajo od izvoznikov, razen če ni prišlo do začasne pozitivne ugotovitve, da gre dejansko za damping in škodo.

Razen v izjemnih okoliščinah se morajo zaveze ponuditi najpozneje ob koncu obdobja, v teku katerega se na podlagi člena 20(5) lahko vlagajo stališča.

3. Ponujenih zavez ni treba sprejeti, če se šteje, da bi bilo njihovo sprejetje nepraktično, kot na primer, kadar je število dejanskih ali potencialnih izvoznikov preveliko, ali zaradi drugih razlogov, vključno zaradi razlogov splošne politike. Zadevnemu izvozniku se lahko sporočijo razlogi, zaradi katerih je bilo predlagano, da se zavrne ponujena zaveza, in se mu lahko da priložnost, da na to poda pripombe. Razlogi za zavrnitev se navedejo v dokončnem sklepu.

4. Od strank, ki ponujajo zavezo, se zahteva, da dostavijo različico te zaveze, ki ni zaupne narave, tako da jo bo mogoče dati na razpolago zainteresiranim stranem v preiskavi.

5. Kadar se zaveze sprejmejo, se preiskava zaključí. Komisija preiskavo zaključí v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(3).

6. Če se zaveze sprejmejo, se preiskava o dampungu in škodi običajno zaključí. V takem primeru, če se izda negativna ugotovitev glede dampinga ali škode, zaveza avtomatično zapade, razen v primerih, kadar je taka ugotovitev v veliki meri posledica obstoja zaveze. V takih primerih se lahko zahteva, da se zaveza za določeno smiselno obdobje zadrži.

V primeru, če pride do pozitivne ugotovitve, da damping in škoda dejansko obstajata, zaveza ostane v veljavi v skladu s svojimi pogoji in določbami te uredbe.

7. Komisija od vsakega izvoznika, od katerega je prejela zavezo, zahteva, da občasno dostavi informacije, ki se nanašajo na izpolnjevanje te zaveze, in da dovoli preverjanje ustreznih podatkov. Neizpolnjevanje takih zahtev se tolmači kot kršenje zaveze.

8. Kadar se zaveze sprejmejo od določenih izvoznikov v teku preiskave, se za namene člena 11 šteje, da te zaveze veljajo od datuma, ko se preiskava za ustrezno državo izvoznico zaključi.

9. V primeru, da katera koli stranka krši ali umakne zavezo, ali v primeru, da Komisija prekliče sprejetje zaveze, se sprejetje zaveze prekliče bodisi s sklepom Komisije bodisi z uredbo Komisije, kot je primerno, in se avtomatično uporablja začasna dajatev, ki jo Komisija uvede v skladu s členom 7, ali dokončna dajatev, uvedena v skladu s členom 9(4), pod pogojem, da je imel zadevni izvoznik možnost predložiti pripombe, razen kadar ta izvoznik zavezo umakne. Ko se Komisija odloči umakniti zavezo, državam članicam posreduje informacije.

Katera koli stranka ali država članica lahko posreduje *prima facie* dokaze, iz katerih je razvidna kršitev zaveze. Naknadno ugotavljanje, ali je bila zaveza res kršena, se običajno zaključi v šestih mesecih, nikakor pa ne pozneje kot v devetih mesecih po ustrezno utemeljeni zahtevi.

Komisija pri nadzoru nad izvajanjem zavez lahko zahteva pomoč pristojnih organov držav članic.

10. Začasna dajatev se lahko uvede v skladu s členom 7 na podlagi najboljših razpoložljivih informacij, kadar obstaja razlog za domnevo, da se zaveza krši, ali ob kršitvi ali umiku zaveze, kadar preiskava, ki je privedla do zaveze, še ni zaključena.

Člen 9

Zaključek brez ukrepov; uvedba dokončnih dajatev

1. Kadar se pritožba umakne, se lahko postopek zaključi, razen če tak zaključek ne bi bil v interesu Unije.

2. Kadar zaščitni ukrepi niso potrebni, se preiskava ali postopek zaključi. Komisija zaključi preiskavo v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(3).

3. Za postopek, ki se začne na podlagi člena 5(9), običajno velja, da je škoda zanemarljiva, kadar je zadevni uvoz manjši kot obseg, opisan v členu 5(7). Isti postopek se takoj zaključi, kadar se ugotovi, da je stopnja dampinga, izražena kot odstotek izvozne cene, manjša kot 2 %, pod pogojem, da se zaključi samo preiskava, kadar je stopnja manjša kot 2 % za individualne izvoznike, da pa ti sami ostanejo predmet postopka in morebitne ponovne preiskave pri kakršnem koli poznejšem pregledu, ki se za zadevno državo izvaja na podlagi člena 11.

4. Kadar končno ugotovljena dejstva kažejo na obstoj dampinga in s tem povzročene škode ter interes Unije zahteva intervencijo v skladu s členom 21, Komisija uvede dokončno protidampinško dajatev v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(3). Kadar veljajo začasne dajatve, Komisija začne ta postopek najpozneje en mesec pred iztekom veljavnosti takih dajatev.

Znesek protidampinške dajatev ne presega ugotovljene stopnje dampinga, moral pa bi biti manjši od te stopnje, če bi taka nižja dajatev zadostovala za odpravo škode, povzročene industriji Unije.

5. Protidampinška dajatev se v ustreznih zneskih uvede v vsakem primeru in brez razlikovanja za vse uvoze izdelka iz vseh virov, za katere se ugotovi, da so pod ceno in povzročajo škodo, razen za uvoze iz tistih virov, iz katerih so bila podjetja izvzeta pod pogoji te uredbe.

Uredba, ki uvaja protidampinške ukrepe, določi dajatev za posameznega dobavitelja, če to ni izvedljivo, pa za zadevno državo dobaviteljico. Proizvajalci, ki so pravno ločeni od drugih proizvajalcev ali so pravno ločeni od države, se lahko vseeno štejejo kot enoten subjekt za namen določitve dajatve. Za uporabo tega pododstavka je treba upoštevati dejavnike, kot so obstoj strukturnih ali podjetniških povezav med državo in izvozniki ali med izvozniki, nadzor ali dejanski vpliv države glede oblikovanja cen in proizvodnje ali gospodarska struktura države dobaviteljice.

6. Ko Komisija omeji preiskavo v skladu s členom 17, nobena protidampinška dajatev na uvoz od izvoznikov ali proizvajalcev, ki so se javili v skladu s členom 17, vendar niso bili vključeni v preiskavo, ne presega tehtanega povprečja stopnje dampa, ki je bilo ugotovljeno za stranke v vzorcu, ne glede na to, ali je normalna vrednost za te stranke izračunana na podlagi člena 2(1) do (6) ali točke (a) člena 2(7).

Za namene tega odstavka Komisija zanemari vse ničelne in *de minimis* stopnje in stopnje, ki se ugotovijo v okoliščinah, navedenih v členu 18.

Individualne dajatve se uporabijo pri uvozu od katerega koli izvoznika ali proizvajalca, za katerega velja individualna obravnava, kot jo določa člen 17.

Člen 10

Retroaktivnost

1. Začasni ukrepi in dokončne protidampinške dajatve se uporabijo samo za izdelke, ki vstopajo v prosti promet od trenutka, ko začne veljati ukrep, sprejet na podlagi členov 7(1) ali 9(4), kar je odvisno od konkretnega primera, pri čemer veljajo izjeme, določene v tej uredbi.

2. Kadar se uporablja začasna dajatev, dokončno ugotovljena dejstva pa kažejo na obstoj dampa in škode, Komisija ne glede na to, ali se bo uvedla dokončna protidampinška dajatev, določi, kakšen delež začasne dajatve se dokončno pobere.

V ta namen „škoda“ ne vsebuje znatne zamude pri izgradnji industrije Unije, niti grožnje znatne škode, razen kadar se ugotovi, da bi se to v odsotnosti začasnih ukrepov razvilo v znatno škodo. V vseh ostalih primerih, tudi ko gre za omenjeno grožnjo ali zamudo, se vsi začasni zneski sprostijo, dokončne dajatve pa se lahko uvedejo samo od datuma, ko se dokončno ugotovi omenjena grožnja ali znatna zamuda.

3. Če je dokončna protidampinška dajatev višja kot začasna dajatev, se razlika ne pobere. Če je dokončna dajatev nižja kot začasna dajatev, se dajatev ponovno izračuna. Kadar je končna ugotovitev negativna, se začasna dajatev ne potrdi.

4. Dokončno protidampinško dajatev se lahko zaračuna za izdelke, ki so vstopili za potrošnjo ne več kot 90 dni pred dnevom začetka uporabe začasnih ukrepov, vendar ne pred začetkom preiskave, pod pogojem, da:

(a) je bil ta uvoz registriran v skladu s členom 14(5);

(b) je Komisija dala prizadetim uvoznikom priložnost, da podajo svoje pripombe;

- (c) je bilo v zvezi z zadevnim izdelkom opaziti damping preko daljšega obdobja ali pa se je uvoznik zavedal ali pa bi se bil moral zavedati dampinga, kar zadeva obseg dampinga in domnevno ali ugotovljeno škodo; in
- (d) poleg ravni uvoza, ki je povzročal škodo v teku obdobja preiskave, obstaja nadaljnja znatna rast uvoza, ki bo zaradi svoje časovne opredeljenosti in obsega in drugih okoliščin verjetno resno ogrozil popravljalni učinek dokončne protidampinške dajatve, ki se bo uporabila.

5. V primerih kršitve ali umika zaveze se lahko obračunajo dokončne dajatve za blago, ki vstopa v prosti promet ne več kot 90 dni pred uporabo začasnih ukrepov, pod pogojem, da je bil ta uvoz registriran v skladu s členom 14(5), in da se nobeno tako retroaktivno ocenjevanje ne bo nanašalo na uvoz, ki je vstopil pred kršitvijo ali umikom zaveze.

Člen 11

Trajanje, pregledi in vračila

1. Protidampinški ukrep ostane v veljavi samo tako dolgo in samo v takem obsegu, kot je treba, da se prepreči damping, ki povzroča škodo.

2. Dokončni protidampinški ukrep preneha veljati pet let po njegovi uvedbi ali pet let od datuma zaključka zadnjega pregleda, ki je obravnaval tako damping kot tudi škodo, razen če je v tem pregledu določeno, da bo po izteku ukrepov verjetno prišlo do nadaljevanja ali do ponovnega pojava dampinga in škode. Tak pregled zaradi izteka ukrepa se začne na pobudo Komisije ali pa na zahtevo, ki jo vložijo proizvajalci v Uniji ali pa se vložijo v njihovem imenu, in ukrep ostane v veljavi, dokler ni znan rezultat tega pregleda.

Pregled ob izteku ukrepa se začne, kadar zahtevek zanj vsebuje dovolj dokazov, da bi konec ukrepov verjetno imel za posledico nadaljevanje ali ponovno pojavljanje dampinga ali škode. Na tako verjetnost lahko na primer kažejo dokazi o nadaljevanju dampinga in škode ali dokazi, da je odstranitev škode deloma ali v celoti posledica obstoja ukrepov, ali dokazi, da so okoliščine, v katerih se nahajajo izvozniki, ali pa okoliščine na trgu take, da kažejo na verjetnost nadaljevanja škodljivega dampinga.

Pri izvajanju preiskav, po tem odstavku, se izvoznikom, uvoznikom, predstavnikom države izvoznice in proizvajalcem v Uniji da možnost, da podrobneje razložijo, spodbijajo ali komentirajo zadeve, opisane v zahtevku po pregledu, in sklepi se sprejmejo ob primernem upoštevanju vseh relevantnih in ustrezno dokumentiranih dokazov, predloženih v zvezi z vprašanjem, ali je verjetno oziroma ni verjetno, da bi konec ukrepov povzročil nadaljevanje ali ponovno pojavljanje dampinga in škode.

Obvestilo o bližajočem se koncu ukrepov se objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ob primernem času v zadnjem letu obdobja uporabe ukrepov, kot je opredeljeno v tem odstavku. Po tem imajo proizvajalci v Uniji najpozneje tri mesece pred koncem petletnega obdobja pravico vložiti zahtevek za pregled v skladu z drugim pododstavkom. Prav tako se objavi obvestilo, ki naznani dejansko prenehanje ukrepov na podlagi tega odstavka.

3. Potrebo po nadaljevanju izvajanja ukrepov je mogoče pregledati, kadar je to upravičeno, na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice ali, pod pogojem, da je minilo smiselno dolgo obdobje vsaj enega leta od uvedbe dokončnega ukrepa, na zahtevo katerega koli izvoznika ali uvoznika ali proizvajalcev v Uniji, če ta zahteva vsebuje dovolj dokazov, ki utemeljujejo potrebo po takem vmesnem pregledu.

Vmesni pregled se začne, kadar zahteva vsebuje dovolj dokazov, da nadaljnje izvajanje ukrepa ni več potrebno za preprečevanje dampinga in/ali da bi se škoda verjetno ne nadaljevala oziroma se ne bi spet pojavljala, če se ukrep odstrani ali spremeni, ali pa, da obstoječi ukrep ni ali pa ni več zadosten, da prepreči damping, ki povzroča škodo.

Pri izvajanju preiskav na podlagi tega odstavka, Komisija med drugim oceni, ali so se okoliščine glede dampa in škode znatno spremenile, ali če obstoječi ukrepi dosegajo želene rezultate pri odstranjevanju škode, ki je bila prej ugotovljena v zvezi s členom 3. V tem pogledu se pri končnem odločanju upoštevajo vsi relevantni in ustrezno dokumentirani dokazi.

4. Pregled se izvede tudi za namene določanja individualnih stopenj dampa za nove izvoznike v obravnavani državi izvoznici, ki niso izvažali izdelka v obdobju preiskave, na osnovi katerega so bili ukrepi določeni.

Pregled se začne, kadar lahko novi izvoznik ali proizvajalec dokaže, da ni povezan z nobenim od izvoznikov ali proizvajalcev v državi izvoznici, ki so predmet protidampinskih ukrepov za ta izdelek, in da je dejansko izvažal v Unijo po obdobju preiskave, ali kadar lahko dokaže, da je prevzel nepreklicno pogodbeno obveznost, da izvozi znatno količino v Unijo.

Pregled za novega izvoznika se začne in se pospešeno izvaja po tem, ko so imeli proizvajalci v Uniji možnost predložiti pripombe. Z uredbo Komisije, s katero se začne pregled, se prekliče obstoječa veljavna dajatev za novega zadevnega izvoznika, tako da se spremeni uredba, ki je tako dajatev uvedla, hkrati pa podredi uvoz registraciji v skladu s členom 14(5) z namenom, da zagotovi, da se lahko v primeru, če bi pregled ugotovil v zvezi s tem izvoznikom pojav dampa, protidampinske dajatve obračunajo retroaktivno do dne začetka pregleda.

Določbe tega odstavka se ne uporabljajo, kadar so bile dajatve uvedene v skladu s členom 9(6).

5. Ustrezne določbe te uredbe v zvezi s postopki in vodenjem preiskav razen tistih, ki se nanašajo na roke, se uporabljajo za vsak pregled, ki se opravlja na podlagi odstavkov 2, 3 in 4.

Pregledi, ki se opravljajo na podlagi odstavkov 2 in 3, se izvedejo čim hitreje in se običajno zaključijo v 12 mesecih od datuma začetka pregleda. V vsakem primeru pa se pregledi na podlagi odstavkov 2 in 3 zaključijo v 15 mesecih od začetka.

Pregledi na podlagi odstavka 4 se v vseh primerih zaključijo v devetih mesecih od datuma začetka.

Če se pregled, ki se izvaja na podlagi odstavka 2, začne med tem, ko v istem postopku poteka že pregled na podlagi odstavka 3, se pregled na podlagi odstavka 3 zaključi istočasno kot pregled na podlagi odstavka 2.

Če preiskava ni zaključena v rokih, navedenih v drugem, tretjem in četrtem pododstavku, potem ukrepi:

- prenehajo veljati v primeru preiskav na podlagi odstavka 2,
- prenehajo veljati v primeru preiskav, ki se vzporedno opravljajo na podlagi odstavkov 2 in 3, bodisi kadar se je začela preiskava na podlagi odstavka 2 med tem, ko je v istem postopku potekal že pregled na podlagi odstavka 3, ali kadar sta se taka pregleda začela istočasno, ali
- ostanejo nespremenjeni v primeru preiskav na podlagi odstavkov 3 in 4.

Obvestilo o dejanskem prenehanju veljavnosti ali ohranitvi ukrepov na podlagi tega odstavka se nato objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

6. Preglede na podlagi tega člena začne Komisija. Komisija v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 15(2) odloči, ali bo začela preglede na podlagi odstavka 2 tega člena ali ne. Poleg tega državam članicam zagotovi informacije, ko posamezni gospodarski subjekt ali država članica predloži zahtevek, v katerem utemelji začetek pregleda na podlagi odstavkov 3 in 4 tega člena, ter ko Komisija dokončno preuči ta zahtevek ali sama ugotovi, da je treba preučiti potrebo po nadaljnjem uvajanju ukrepov.

Kadar je to upravičeno s pregledi, se ukrepi v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(3) prekličijo ali ohranijo na podlagi odstavka 2 tega člena oziroma prekličijo, ohranijo ali spremenijo na podlagi odstavkov 3 in 4 tega člena.

Kadar se ukrepi prekličijo za posamezne izvoznike, ne pa za državo kot celoto, za take izvoznike še vedno velja postopek in se jih lahko avtomatično ponovno pregleda pri vsakem naslednjem pregledu, ki se izvaja za navedeno državo na podlagi tega člena.

7. Kadar pregled ukrepov na podlagi odstavka 3 poteka ob koncu obdobja uporabe ukrepov, kot je to opredeljeno v odstavku 2, tak pregled obravnava tudi okoliščine, določene v odstavku 2.

8. Ne glede na odstavek 2 lahko uvoznik zaprosi za vračilo pobranih dajatev, kadar se pokaže, da je bila stopnja dampainga, na osnovi katere so bile dajatve plačane, odstranjena ali pa zmanjšana na raven, ki je nižja kot raven veljavne dajatve.

Ko zahteva vračilo protidampinskih dajatev, uvoznik Komisiji predloži prošnjo. Prošnja se posreduje preko države članice z ozemlja, na katerem so bili izdelki sproščeni v prosti promet, v šestih mesecih od datuma, ko so pristojni organi na ustrezen način določili znesek dokončnih dajatev, ki se zaračunajo, ali od datuma, ko je bila dokončno sprejeta odločitev, da se poberejo zneski zavarovanja, dani v obliki začasne dajatve. Države članice nemudoma posredujejo prošnjo Komisiji.

Prošnja za vračilo denarja velja kot ustrezno podprta z dokazi, kadar vsebuje natančne informacije o znesku protidampinskih dajatev, katerega vračilo se zahteva, in vso carinsko dokumentacijo, ki se nanaša na izračun in plačilo takega zneska. Vsebuje tudi dokaz za reprezentativno obdobje normalnih vrednosti in izvoznih cen pri izvozu v Unijo za izvoznika ali proizvajalca, za katerega dajatev velja. V primerih, kadar uvoznik ni povezan z zadevnim izvoznikom ali proizvajalcem in take informacije niso takoj dostopne, ali kadar izvoznik ali proizvajalec noče dati uvozniku teh informacij, prošnja vsebuje izjavo izvoznika ali proizvajalca, da je bila stopnja dampainga zmanjšana ali odstranjena, kot je to določeno v tem členu, in da bodo ustrezni podporni dokazi o tem dostavljeni Komisiji. Kadar izvoznik ali proizvajalec takih dokazov ne pošlje v razumnem roku, se prošnja zavrne.

Komisija odloči, ali in v kolikšni meri bi bilo treba ugoditi prošnji, lahko pa tudi kadar koli odloči, da začne vmesni pregled, nato pa se informacije in ugotovitve iz takega pregleda, ki se izvaja v skladu z določbami, ki se uporabljajo za take preglede, uporabijo za odločitev, ali in v kolikšni meri je vračilo denarja upravičeno. Komisija državam članicam zagotovi informacije, ko dokončno preuči prošnjo.

Vračilo dajatev se običajno izvede v 12 mesecih, v nobenem primeru pa ne pozneje kot v 18 mesecih po datumu, ko je uvoznik izdelka, ki je predmet protidampinskih dajatev, vložil prošnjo za vračilo, podprto z ustreznimi dokazi.

Odobrena denarna vračila države članice običajno izplačajo v 90 dneh po odločitvi Komisije.

9. Pri vseh preiskavah, povezanih z ustreznim pregledom ali vračilom denarja, ki se izvajajo na podlagi tega člena, Komisija, pod pogojem, da se okoliščine ne spremenijo, uporabi isto metodologijo kakor pri preiskavi, na osnovi katere je bila dajatev določena, ob ustreznem upoštevanju člena 2, zlasti odstavkov 11 in 12, ter člena 17.

10. Pri vsaki preiskavi, ki se izvaja na podlagi tega člena, Komisija pregleda zanesljivost izvoznih cen v skladu s členom 2. Vendar, kadar se odloči računsko določiti izvozno ceno v skladu s členom 2(9), jo izračuna brez odštevanja zneskov plačanih protidampinskih dajatev, če se dostavijo prepričljivi dokazi, da se dajatev ustrezno odraža v cenah pri nadaljnji prodaji in v vseh nadaljnjih prodajnih cenah v Uniji.

Člen 12

Absorpcija

1. Kadar industrija Unije ali katera koli druga zainteresirana stran predloži, običajno v dveh letih od začetka veljavnosti ukrepov, zadostne informacije, ki pokažejo, da so se izvozne cene po obdobju prvotne preiskave in pred ali po uvedbi ukrepov znižale ali da ni bilo gibanja ali zadostnega gibanja cen pri nadaljnji prodaji ali vseh nadaljnjih prodajnih cen uvoženega izdelka v Uniji, lahko Komisija ponovno začne preiskavo, da preveri, ali ima ukrep učinek na zgoraj navedene cene. Komisija državam članicam zagotovi informacije, ko zainteresirana stran predloži dovolj informacij, ki upravičujejo ponovni začetek preiskave, in ko jih Komisija dokončno preuči.

Preiskava se lahko ponovno opravi pod pogoji, določenimi v prvem pododstavku, na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice.

2. V teku ponovne preiskave na podlagi tega člena imajo izvozniki, uvozniki in proizvajalci v Uniji možnost, da pojasnijo situacijo glede cen pri nadaljnji prodaji in vseh nadaljnjih prodajnih cen. Če se ugotovi, da bi bil ukrep moral voditi do gibanj teh cen, potem se z namenom odstraniti škodo, ki je bila predhodno ugotovljena v skladu s členom 3, izvozne cene ponovno ocenijo v skladu s členom 2 in se stopnje dampinga ponovno izračunajo, tako da se upoštevajo na novo ocenjene izvozne cene. Kadar se šteje, da so izpolnjeni pogoji iz člena 12(1) zaradi padca izvoznih cen, ki se je zgodil po prvotnem obdobju preiskave in pred uvedbo ukrepov ali po njej, se lahko ponovno izračunajo stopnje dampinga zaradi upoštevanja takih nižjih izvoznih cen.

3. Kadar se pri ponovni preiskavi na podlagi tega člena pokaže povečan damping, lahko Komisija glede na nove ugotovitve o izvoznih cenah spremeni veljavne ukrepe v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(3). Znesek protidampinške dajatve, uvedene na podlagi tega člena, ne presega dvakratnega zneska prvotno uvedene dajatve.

4. Ustrezne določbe členov 5 in 6 se uporabljajo za katero koli ponovno preiskavo, izvedeno na podlagi tega člena, pri tem pa se ta ponovna preiskava opravi kar najhitreje in se običajno zaključi v šestih mesecih od dne začetka ponovne preiskave. Vsekakor se take ponovne preiskave v vsakem primeru zaključijo v devetih mesecih od začetka ponovne preiskave.

Če se ponovna preiskava ne zaključi v rokih, navedenih v prvem pododstavku, ostanejo ukrepi nespremenjeni. Obvestilo o ohranitvi ukrepov na podlagi tega odstavka se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

5. Domnevne spremembe normalne vrednosti se v okviru tega člena upoštevajo samo v primeru, kadar so dane Komisiji na razpolago vse informacije o popravljanih normalnih vrednostih, ustrezno utemeljene z dokazi, in sicer v rokih, določenih v obvestilu o začetku preiskave. Kadar preiskava vključuje ponovno preiskavo normalnih vrednosti, se lahko uvoz podredi registraciji v skladu s členom 14(5), dokler ni znan rezultat ponovne preiskave.

Člen 13

Izogibanje

1. Protidampinške dajatve, ki se uvedejo na podlagi te uredbe, se lahko razširijo na uvoz podobnih izdelkov, bodisi rahlo spremenjenih ali nespremenjenih, iz tretjih držav; ali na uvoz rahlo spremenjenih podobnih izdelkov iz države, za katero veljajo ukrepi; ali njihovih delov, kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom.

Protidampinške dajatve, ki ne presegajo preostalih protidampinških dajatev, uvedenih v skladu s členom 9(5), se lahko razširijo na uvoz iz družb, ki uporabljajo individualne dajatve v državah, za katere veljajo ukrepi, kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom.

Izogibanje se opredeli kot sprememba v trgovinskih vzorcih med tretjimi državami in Unijo ali med posameznimi družbami v državi, kjer veljajo ukrepi, in Unijo, do katere pride zaradi prakse, postopka ali dejavnosti, za katero ni zadostnega vzroka ali ni gospodarsko upravičena, z izjemo uvedbe dajatve, ter kadar obstajajo dokazi o škodi ali o tem, da se popravljalni učinki dajatve spodkopavajo s cenami in/ali količinami podobnega izdelka, ter kadar obstajajo dokazi o dampingu v zvezi z normalnimi vrednostmi, predhodno ugotovljenimi za podoben izdelek, če je potrebno v skladu z določbami člena 2.

Praksa, postopek ali dejavnost iz tretjega pododstavka vključuje, med drugim:

- (a) rahlo spremembo zadevnega izdelka, da se vključi v carinske oznake, ki običajno niso predmet ukrepov, pod pogojem, da sprememba ne povzroči spremembe njegovih bistvenih značilnosti;
- (b) pošiljko izdelka, za katerega veljajo ukrepi, preko tretjih držav;
- (c) reorganizacijo lastnih prodajnih vzorcev in poti izvoznikov in proizvajalcev v državi, za katero veljajo ukrepi, da bi morebiti izvažali njihove izdelke v Unijo preko proizvajalcev, ki uporabljajo individualne stopnje dajatev, ki so nižje od stopenj, ki se uporabljajo za izdelke proizvajalcev;
- (d) v okoliščinah, prikazanih v odstavku 2, sestavljanje delov s postopkom sestavljanja v Uniji ali tretji državi.

2. Za določeno aktivnost sestavljanja v Uniji ali tretji državi se šteje, da se izogiba veljavnim ukrepom, kadar:

- (a) se je aktivnost pričela ali znatno okrepila po tem, ali pa neposredno pred tem, ko se je začela protidampinška preiskava, zadevni deli pa prihajajo iz države, ki je predmet teh ukrepov; in
- (b) vrednost delov predstavlja 60 % ali več celotne vrednosti delov sestavljenega izdelka, vendar pa se v nobenem primeru ne šteje, da gre za izogibanje, kadar je dodana vrednost, za katero se poveča vrednost delov, vnesenih tekom aktivnosti sestavljanja ali končne izdelave, večja od 25 % proizvodnih stroškov; in
- (c) so popravljalni učinki dajatve oslabljeni v smislu cen in/ali količin sestavljenega podobnega izdelka in obstajajo dokazi o dampungu v zvezi z normalnimi vrednostmi, ki so bile prehodno ugotovljene za podobne ali sorodne izdelke.

3. Preiskave se začnejo na podlagi tega člena na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice ali katere koli zainteresirane strani na podlagi zadostnih dokazov o dejavnih iz odstavka 1. Začnejo se z uredbo Komisije, ki lahko da carinskim organom tudi navodila, da uvoz pogojujejo z registracijo v skladu s členom 14(5) ali da zahtevajo jamstva. Komisija državam članicam zagotovi informacije, ko zainteresirana stran ali država članica predloži zahtevek, v katerem utemelji začetek preiskave, ter ko Komisija dokončno preuči ta zahtevek ali sama ugotovi, da je treba začeti preiskavo.

Preiskave izvaja Komisija. Pomagajo ji lahko carinski organi, preiskava pa se zaključi v devetih mesecih.

Kadar dokončno preverjena dejstva upravičujejo razširitev ukrepov, to stori Komisija v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(3). Razširitev začne veljati z datumom, na katerega je bila uvedena registracija na podlagi člena 14(5) ali na katerega so bila zahtevana jamstva. Ustrezne postopkovne določbe te uredbe v zvezi z začetkom in vodenjem preiskav se uporabljajo na podlagi tega člena.

4. Za uvoz podjetij, katerim so odobrena izvzetja, registracija na podlagi člena 14(5) ali ukrepi ne veljajo.

Zahtevki za izvzetja, ki so jim priložena ustrezna dokazila, se predložijo v rokih, določenih v uredbi Komisije, ki začenja preiskavo.

Kadar se praksa, postopek ali dejavnost izogibanja dogajajo izven Unije, se izvzetja lahko odobrijo proizvajalcem zadevnega izdelka, ki lahko dokažejo, da niso povezani z nobenim proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi, in za katere se ugotovi, da niso vpleteni v izogibanje, kakor je opredeljeno v odstavkih 1 in 2 tega člena.

Kadar se praksa, postopek ali dejavnost izogibanja dogajajo v Uniji, se izvzetja lahko odobrijo uvoznikom, ki lahko dokažejo, da niso povezani z nobenim proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi.

Te izjeme se odobrijo s sklepom Komisije in veljajo v obdobju in pod pogoji, določenimi v navedenem sklepu. Komisija državam članicam zagotovi informacije, ko dokonča svojo analizo.

Pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji, določeni v členu 11(4), se izvzetja lahko odobrijo po zaključku preiskave, ki vodi k razširitvi ukrepov.

Pod pogojem, da je preteklo najmanj eno leto od razširitve ukrepov in v primeru občutnega števila strank, ki zahtevajo ali bi potencialno zahtevale izjemo, se Komisija lahko odloči, da sproži pregled razširitve ukrepov. Vsak tak pregled se izvaja v skladu z določbami člena 11(5), kakor se uporabljajo za preglede na podlagi člena 11(3).

5. Nič v tem členu ne ovira običajne uporabe veljavnih določb, ki se nanašajo na carinske dajatve.

Člen 14

Splošne določbe

1. Začasne ali dokončne protidampinške dajatve se uvedejo z uredbo, pobirajo pa jih države članice v obliki, po določeni stopnji in v skladu z drugimi kriteriji, določenimi v uredbi, ki uvaja take dajatve. Take dajatve se tudi pobirajo neodvisno od carin, davkov in drugih dajatev, ki se običajno plačujejo pri uvozu.

Noben izdelek ne sme biti hkrati predmet protidampinških in izravnalnih dajatev, če sta obe vrsti dajatev namenjeni reševanju ene in iste situacije, ki izhaja iz dampinga ali iz izvoznega subvencioniranja.

2. Uredbe, s katerimi se uvedejočasne ali dokončne protidampinške dajatve, in uredbe ali sklepi, s katerimi se sprejmejo zaveze ali zaključujejo preiskave ali postopki, se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije*.

Take uredbe ali sklepi vsebujejo ob ustreznem upoštevanju zaupnosti informacij imena izvoznikov, če je to mogoče, ali vpletenih držav, opis izdelka in povzetek bistvenih dejstev in premislekov, povezanih z odločitvami o dampingu in škodi. V vsakem primeru se izvod uredbe ali sklepa pošlje znanim zainteresiranim stranem. Določbe tega odstavka se uporabljajo smiselno za preglede.

3. Posebne določbe, še posebej v zvezi s skupno opredelitvijo pojma porekla, kot so vsebovane v Uredbi (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, se lahko sprejmejo na podlagi te uredbe.

4. V interesu Unije se lahko ukrepi, uvedeni na podlagi te uredbe, s sklepom Komisije v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 15(2) za devet mesecev začasno opustijo. Opustitev lahko Komisija v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 15(2) podaljša za dodatno obdobje, ki ne presega enega leta.

Ukrepe je mogoče začasno opustiti le, kadar se razmere na trgu začasno spremenijo v tolikšni meri, da je malo verjetno, da bi se škoda zaradi opustitve nadaljevala, ter pod pogojem, da je imela industrija Unije možnost dati pripombe in so bile te pripombe upoštevane. Ukrepe je mogoče v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 15(2) kadar koli ponovno uvesti, če razlogi za opustitev ne veljajo več.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1).

5. Komisija lahko po tem, ko je pravočasno obvestila države članice, carinskim organom naroči, naj sprejmejo ustrezne ukrepe za registracijo uvoza, tako da se ukrepi nato lahko uporabljajo za ta uvoz od datuma take registracije. Uvoz se lahko pogojuje z registracijo na osnovi zahteve industrije Unije, ki vsebuje zadostne dokaze, ki upravičujejo tako ukrepanje. Registriranje uvede uredba, ki navede namen te aktivnosti in, če je to primerno, ocenjen znesek možnih bodočih obveznosti. Uvoz ni predmet registracije več kot devet mesecev.
6. Države članice Komisiji poročajo vsak mesec o uvozu izdelkov, ki so predmet preiskave in ukrepov, in o znesku dajatev, ki so bile pobrane na podlagi te uredbe.
7. Brez poseganja v odstavek 6 lahko Komisija za posamezni primer zaprosi države članice, da ji posredujejo podatke, ki so potrebni za učinkovito spremljanje uporabe ukrepov. S tem v zvezi se uporabljajo določbe člena 6(3) in (4). Za vse podatke, ki jih predložijo države članice na podlagi tega člena, veljajo določbe člena 19(6).

Člen 15

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 4 navedene uredbe.
5. Pri uporabi pisnega postopka na podlagi člena 3(5) Uredbe (EU) št. 182/2011 za sprejetje dokončnih ukrepov na podlagi odstavka 3 tega člena ali odločitev o uvedbi ali neuvedbi pregledov zaradi izteka ukrepov na podlagi člena 11(6) te uredbe se ta postopek zaključi brez rezultata, kadar v roku, ki ga določi predsednik, tako odloči predsednik ali to zahteva večina članov odbora, kot je opredeljeno v členu 5(1) Uredbe (EU) št. 182/2011. Pri uporabi pisnega postopka v drugih primerih, ko je v odboru potekala razprava o osnutku ukrepa, se tak postopek zaključi brez rezultata, kadar v roku, ki ga določi predsednik, tako odloči predsednik ali to zahteva navadna večina članov odbora. Pri uporabi pisnega postopka v drugih primerih, ko odbor ni razpravljal o osnutku ukrepa, se tak postopek zaključi brez rezultata, kadar v roku, ki ga določi predsednik, tako odloči predsednik ali to zahteva vsaj četrtina članov odbora.
6. Odbor lahko razpravlja o katerem koli vprašanju v zvezi z uporabo te uredbe, ki ga zastavi Komisija, ali na zahtevo države članice. Države članice lahko v odboru ali neposredno pri Komisiji zahtevajo informacije in izmenjajo stališča.

Člen 16

Obiski zaradi preveritve

1. Komisija, kadar se ji zdi primerno, izvede obiske, da preveri evidence uvoznikov, izvoznikov, trgovcev, zastopnikov, proizvajalcev, trgovinskih združenj in organizacij in preveri informacije, ki so ji bile dostavljene glede dampinga in škode. Če ni ustreznega in pravočasnega odgovora, se Komisija lahko odloči, da obiska zaradi preveritve ne izvede.

2. Komisija lahko po potrebi izvede preiskave v tretjih državah, pod pogojem, da od ustreznih podjetij dobi soglasje, da nadalje uradno obvesti predstavnike vlade v zadevni državi in da slednja preiskavi ne ugovarja. Takoj ko dobi soglasje zadevnih podjetij, Komisija uradno obvesti pristojne organe države izvoznice o imenih in naslovih podjetij, ki jih bo obiskala, in o dogovorjenih datumih obiskov.
3. Zadevna podjetja se obvesti o naravi informacij, ki se bodo preverjale med obiski zaradi preveritve, in o vseh nadaljnjih informacijah, ki jih je treba zagotoviti v teku takih obiskov, čeprav to ne izključuje možnosti, da se tekom preverjanja pojavijo zahteve po zagotovitvi nadaljnjih podrobnosti glede dobljenih informacij.
4. Pri preiskavah, ki se izvajajo na podlagi odstavkov 1, 2, in 3, Komisiji pomagajo uradniki tistih držav članic, ki to zahtevajo.

Člen 17

Vzorčenje

1. V primerih, kadar gre za veliko število pritožnikov, izvoznikov ali uvoznikov, vrst izdelkov ali transakcij, se lahko preiskava omeji na smiselno število strank, izdelkov ali transakcij, tako da uporabi vzorce, ki so statistično utemeljeni na osnovi informacij, ki so dostopne ob času izbora, ali pa se preiskava lahko omeji na največji reprezentativni obseg proizvodnje, prodaje ali izvoza, ki ga je mogoče dovolj dobro preiskati v času, ki je na razpolago.
2. Končni izbor strank, vrst izdelkov ali transakcij v zvezi s temi določili vzorčenja izvede Komisija, vendar je dana prednost izbiranju vzorca ob posvetovanju z zadevnimi strankami in njihovem soglasju, pod pogojem, da se te stranke javijo in dostavijo dovolj informacij v treh tednih po začetku preiskave, tako da se lahko izbere reprezentativen vzorec.
3. V primerih, kadar je bila preiskava v skladu s tem členom omejena, se vseeno izračuna individualna stopnja dampinga za vsakega izvoznika ali proizvajalca, ki v začetku ni bil izbran, ki predloži potrebne informacije v okviru rokov, ki jih določa ta uredba, razen kadar je število izvoznikov ali proizvajalcev tako veliko, da bi posamezne preiskave predstavljale preveliko obremenitev in bi onemogočile, da se preiskava zaključi v primernem času.
4. Kadar je odločeno, da se bodo jemali vzorci, obstaja pa določeno pomanjkanje sodelovanja med nekaterimi ali vsemi izbranimi strankami, ki bo verjetno znatno vplivalo na izid preiskave, se lahko izbere nov vzorec.

Vendar, če še naprej obstaja znatna stopnja pomanjkanja sodelovanja in ni dovolj časa za izbiro novega vzorca, se uporabijo relevantne določbe člena 18.

Člen 18

Nesodelovanje

1. V primerih, ko katera koli stranka ne dovoli dostopa do informacij ali na kak drug način ne dobavi potrebnih informacij v rokih, ki jih navaja ta uredba, ali pa močno ovira preiskavo, se lahkočasne ali dokončne ugotovitve, bodisi pozitivne ali negativne, naredijo na osnovi dostopnih dejstev.

Kadar se ugotovi, da je katera koli zainteresirana stran dostavila napačne ali zavajajoče informacije, se te informacije ne upoštevajo in se lahko uporabijo dostopna dejstva.

Zainteresirane strani je treba opozoriti na posledice nesodelovanja.

2. Če se odgovor ne posreduje v računalniški obliki, se to ne šteje kot nesodelovanje, pod pogojem, da zainteresirana stran dokaže, da bi ji posredovanje odgovora v zahtevani obliki povzročilo nerazumno dodatno obremenitev ali nerazumne dodatne stroške.

3. Kadar informacije, ki jih predloži zainteresirana stran, niso idealne v vseh pogledih, se jih vseeno ne sme zanemariti, pod pogojem, da pomanjkljivosti niso take, da bi povzročile pretirane težave pri doseganju razumno točnih ugotovitev, in pod pogojem, da so informacije na ustrezen način in pravočasno predložene, da so preverljive in da je zainteresirana stran delovala po svojih najboljših zmožnostih.

4. Če se dokazi ali informacije ne sprejmejo, mora biti stranka, ki jih pošilja takoj obveščena o razlogih za to in ji mora biti dana priložnost, da dostavi nadaljnje razlage v določenem roku. Če se razlage ocenijo kot nezadovoljive, se razlogi za zavrnitev takih dokazov ali informacij razkrijejo in navedejo v objavljenih ugotovitvah.

5. Če ugotovitve, vključno s tistimi o normalni vrednosti, temeljijo na določbah odstavka 1, vključno z informacijami, dostavljenimi v pritožbi, se, kadar je to izvedljivo, in ob ustreznem upoštevanju rokov preiskave, preverijo na osnovi drugih neodvisnih virov, ki so morda na razpolago, kot so objavljeni ceniki, uradne uvozne statistike in carinski podatki ali informacije, dostavljene od drugih zainteresiranih strani tekom preiskave.

Take informacije lahko vključujejo ustrezne podatke, ki se nanašajo na svetovni trg ali druge reprezentativne trge, kadar je primerno.

6. Če zainteresirana stran ne sodeluje ali pa sodeluje le delno, tako da se pomembne informacije zaradi tega zadržujejo, je lahko izid preiskave za to stranko manj ugoden, kot bi bil, če bi sodelovala.

Člen 19

Zaupnost

1. Vse informacije, ki so po svoji naravi zaupne (na primer, ker bi njihovo razkritje dalo znatno konkurenčno prednost konkurentu ali bi močno škodovalo osebi, ki je te informacije dostavila, ali pa osebi, od katere je oseba, ki je dostavila informacije, informacije prejela) ali ki jih stranke, udeležene v preiskavi, dostavijo na zaupni osnovi, jih pristojni organi obravnavajo kot take, če se predloži ustrezen razlog za to.

2. Od zainteresiranih strani, ki dostavljajo zaupne informacije, se zahteva, da priskrbijo za te informacije povzetke, ki niso zaupni. Ti povzetki so dovolj podrobni, da dovoljujejo smiselno razumevanje vsebine informacij, predloženih v zaupni obliki. V izjemnih okoliščinah lahko te strani navedejo, da takih informacij ni mogoče povzeti. V takih izjemnih okoliščinah je treba predložiti izjavo o razlogih, zakaj tak povzetek ni mogoč.

3. Če se oceni, da zahteva po zaupnosti ni utemeljena, in če dobavitelj informacij bodisi noče dati informacij na razpolago ali pa odobriti njihovega razkritja v splošni obliki ali v obliki povzetka, se lahko take informacije zanemarijo, razen če je mogoče na osnovi primernega vira dokazati, da so informacije pravilne. Zahteve po zaupnosti se ne zavračajo samovoljno.

4. Ta člen ne onemogoča, da pristojni organi Unije razkrijejo splošne informacije, še posebej razloge, na katerih temeljijo odločitve, sprejete na podlagi te uredbe, ali razkritja dokazov, ki so jih pristojni organi Unije uporabljali, v taki meri, kot je potrebno za obrazložitev teh razlogov v sodnih postopkih. Tako razkritje mora upoštevati upravičene interese vpletenih strank, da se njihove poslovne skrivnosti ne razkrijejo.

5. Komisija in države članice, vključno z njihovimi uradniki, ne razkrijejo nobene informacije, ki so jo prejeli na podlagi te uredbe in za katero je oseba, ki jo je predložila, zahtevala zaupno obravnavo, razen če ta oseba tega izrecno ne dovoli. Izmenjave informacij med Komisijo in državami članicami ali kakršni koli notranji dokumenti, ki jih pripravijo organi Unije ali držav članic, se ne razkrijejo, razen če je v tej uredbi to izrecno določeno.

6. Informacije, prejete na podlagi te uredbe, se uporabljajo samo za namen, za katerega so bile zahtevane.

Ta določba ne izključuje uporabe informacij, prejetih v okviru ene preiskave, za namene sprožitve drugih preiskav v okviru istega postopka v zvezi z zadevnim izdelkom.

Člen 20

Razkritje

1. Pritožniki, uvozniki in izvozniki in njihova predstavniška združenja in predstavniki države izvoznice lahko zahtevajo razkritje podrobnosti, na katerih temeljijo bistvena dejstva in premisleki, na osnovi katerih so bili uvedeni začasni ukrepi. Zahteve po takem razkritju se vložijo v pisni obliki takoj po uvedbi začasnih ukrepov, razkritje pa sledi v pisni obliki v najkrajšem možnem času.
2. Stranke iz odstavka 1 lahko zahtevajo dokončno razkritje bistvenih dejstev in premislekov, na osnovi katerih se namerava priporočiti uvedbo dokončnih ukrepov, ali pa zaključek preiskave ali postopka brez uvedbe ukrepov, pri čemer se še posebna pozornost posveča razkritju katerih koli dejstev ali premislekov, ki so drugačni od tistih, ki so bili uporabljeni pri začasnih ukrepih.
3. Zahteve za končno razkritje, opisane v odstavku 2, se naslovijo v pisni obliki na Komisijo, ki jih mora prejeti v primerih, kadar je bila naložena začasna dajatev, najpozneje en mesec po objavi uvedbe te dajatve. Kadar začasna dajatev ni bila naložena, se strankam da priložnost, da zahtevajo končno razkritje v rokih, ki jih določi Komisija.
4. Dokončno razkritje je podano v pisni obliki. Izda se v najkrajšem možnem času ob ustreznem upoštevanju varstva zaupnih informacij in običajno ne pozneje kot en mesec pred začetkom postopkov iz člena 9. Kadar Komisija ob tem času še ne more razkriti določenih dejstev ali premislekov, se ta razkrijejo pozneje v najkrajšem možnem času.

To razkritje ne posega v nobeno poznejšo odločitev, ki jo lahko sprejme Komisija, toda kadar ta odločitev temelji na morebitnih drugačnih dejstvih ali premislekih, se ta razkrijejo v najkrajšem možnem času.

5. Pripombe, ki so dane po dokončnem razkritju, se upoštevajo samo v primeru, če so prejete v roku, ki ga za vsak primer posebej določi Komisija in ki znaša vsaj deset dni, pri čemer se upošteva nujnost zadeve. Določi se lahko krajše obdobje, kadar je treba podati dodatno dokončno razkritje.

Člen 21

Interes Unije

1. Odločitev o tem, ali interes Unije zahteva posredovanje, temelji na ocenitvi vseh različnih interesov, vzetih kot celota, vključno z interesi domače industrije ter uporabnikov in potrošnikov. Odločitev na podlagi tega člena se sprejme samo, kadar so pred tem vse stranke dobile priložnost, da povedo svoja stališča na podlagi odstavka 2. Pri taki preiskavi je posvečena posebna pozornost potrebi po odpravi učinkov škodljivega dampinga, ki izkrivlja trgovino in vzpostavitvi učinkovite konkurence. Ukrepi, ki so določeni na osnovi ugotovljenega dampinga in škode, se morda ne uporabijo, kadar pristojni organi na osnovi predloženih informacij lahko jasno ugotovijo, da uporaba takih ukrepov ni v interesu Unije.
2. Da bi zagotovili trdno osnovo, na temelju katere lahko pristojni organi upoštevajo vsa mnenja in informacije pri odločanju o tem, ali je uvedba ukrepov v interesu Unije, se lahko pritožniki, uvozniki in njihova predstavniška združenja ter predstavniške organizacije uporabnikov in potrošnikov v okviru rokov, določenih v obvestilu o začetku protidampinške preiskave, javijo in dostavijo ustrezne informacije Komisiji. Take informacije ali njihovi ustrezni povzetki se lahko dajo na razpolago drugim vpletenim strankam, navedenim v tem členu, ki imajo pravico odzvati se na take informacije.

3. Stranke, ki so delovale v skladu z odstavkom 2, lahko zahtevajo zaslišanje. Takim zahtevam se ugoti, če so vložene v rokih, določenih v odstavku 2, in če so v njih navedeni razlogi, zaradi katerih bi interesu Unije koristilo, da bi te stranke bile zaslišane.
4. Stranke, ki so ukrepale v skladu z odstavkom 2, lahko podajo pripombe glede uporabe vseh začasnih dajatev. Take pripombe morajo biti prejete v 25 dneh od dneva začetka uporabe takih ukrepov, da bi se lahko upoštevale; te pripombe ali njihovi ustrezní povzetki se dajo na voljo drugim strankam, ki imajo pravico odgovoriti na take pripombe.
5. Komisija preuči pravilno predložene informacije in ugotovi, koliko so reprezentativne, rezultate take analize pa skupaj z mnenjem o njihovi ustreznosti pošlje odboru iz člena 15 kot del osnutka ukrepa, predloženega na podlagi člena 9. Komisija bi morala stališča, izražena v odboru, upoštevati v okviru pogojev, določenih v Uredbi (EU) št. 182/2011.
6. Stranke, ki so ravnale v skladu z odstavkom 2, lahko zahtevajo, da se jim dajo na razpolago dejstva in premisleki, na osnovi katerih se verjetno sprejmejo dokončne odločitve. Take informacije se dajo na voljo, kolikor je to mogoče, vendar brez poseganja v kakršno koli poznejšo odločitev Komisije.
7. Informacije se upoštevajo samo v primeru, kadar so podprte z dejanskimi dokazi, ki utemeljujejo njihovo veljavnost.

Člen 22

Končne določbe

Ta uredba ne ovira uporabe:

- (a) katerih koli posebnih pravil, določenih v sporazumih, sklenjenih med Unijo in tretjimi državami;
- (b) uredb Unije na kmetijskem področju in uredb Sveta (ES) št. 1667/2006 ⁽¹⁾, (ES) št. 614/2009 ⁽²⁾ in (ES) št. 1216/2009 ⁽³⁾. Ta uredba učinkuje kot dopnilo navedenim uredbam in v smislu odstopanja od tistih njihovih določb, ki preprečujejo uporabo protidampinških dajatev;
- (c) posebnih ukrepov, pod pogojem, da ti ukrepi niso v nasprotju z obveznostmi, ki izhajajo iz Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini iz leta 1994.

Člen 23

Poročilo

1. Komisija ob ustreznem upoštevanju varstva zaupnih informacij v smislu člena 19 Evropskemu parlamentu in Svetu vsako leto predloži poročilo o uporabi in izvajanju te uredbe. Poročilo vključuje informacije o uporabi začasnih in dokončnih ukrepov, zaključku preiskav brez ukrepov, ponovnih preiskavah, pregledih in preveritvenih obiskih ter dejavnostih različnih organov, odgovornih za spremljanje izvajanja te uredbe in izpolnjevanje obveznosti, ki iz nje izhajajo.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1667/2006 z dne 7. novembra 2006 o glukozi in laktozi (UL L 312, 11.11.2006, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 614/2009 z dne 7. julija 2009 o skupnem sistemu trgovine za ovalbumin in laktalbumin (UL L 181, 14.7.2009, str. 8).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1216/2009 z dne 30. novembra 2009 o trgovinskih režimih za nekatero blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov (UL L 328, 15.12.2009, str. 10).

2. Evropski parlament lahko v enem mesecu po tem, ko Komisija predloži poročilo, povabi Komisijo na *ad hoc* srečanje pristojnega odbora, da bi predstavili in pojasnili morebitna vprašanja v zvezi z izvajanjem te uredbe.
3. Komisija najpozneje šest mesecev po predložitvi poročila Evropskemu parlamentu in Svetu to poročilo objavi.

Člen 24

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 1225/2009 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

Člen 25

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 8. junija 2016

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
A.G. KOENDERS

—

PRILOGA I

RAZVELJAVLJENA UREDBA S SEZNAMOM NAKNADNIH SPREMEMB

Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009

(UL L 343, 22.12.2009, str. 51)

Uredba (EU) št. 765/2012 Evropskega parlamenta in Sveta

(UL L 237, 3.9.2012, str. 1)

Uredba (EU) št. 1168/2012 Evropskega parlamenta in Sveta

(UL L 344, 14.12.2012, str. 1)

Uredba (EU) št. 37/2014 Evropskega parlamenta in Sveta

Zgolj točka 22 Priloge

(UL L 18, 21.1.2014, str. 1)

PRILOGA II

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (ES) št. 1225/2009	Ta uredba
Členi 1 do 4	Členi 1 do 4
Člen 5(1) do (9)	Člen 5(1) do (9)
Člen 5(10), prvi stavek	Člen 5(10), prvi pododstavek
Člen 5(10), drugi in tretji stavek	Člen 5(10), drugi pododstavek
Člen 5(11) in (12)	Člen 5(11) in (12)
Člen 6(1), prvi in drugi stavek	Člen 6(1), prvi pododstavek
Člen 6(1), tretji stavek	Člen 6(1), drugi pododstavek
Člen 6(1), četrti stavek	Člen 6(1), tretji pododstavek
Člen 6(2)	Člen 6(2)
Člen 6(3), prvi stavek	Člen 6(3), prvi pododstavek
Člen 6(3), drugi stavek	Člen 6(3), drugi pododstavek
Člen 6(3), tretji stavek	Člen 6(3), tretji pododstavek
Člen 6(4), prvi stavek	Člen 6(4), prvi pododstavek
Člen 6(4), drugi stavek	Člen 6(4), drugi pododstavek
Člen 6(4), tretji stavek	Člen 6(4), tretji pododstavek
Člen 6(5)	Člen 6(5)
Člen 6(6), prvi stavek	Člen 6(6), prvi pododstavek
Člen 6(6), drugi stavek	Člen 6(6), drugi pododstavek
Člen 6(6), tretji stavek	Člen 6(6), tretji pododstavek
Člen 6(6), četrti stavek	Člen 6(6), četrti pododstavek
Člen 6(7), prvi stavek	Člen 6(7), prvi pododstavek
Člen 6(7), drugi stavek	Člen 6(7), drugi pododstavek
Člen 6(8) in (9)	Člen 6(8) in (9)
Člen 7(1), prvi stavek	Člen 7(1), prvi pododstavek
Člen 7(1), drugi stavek	Člen 7(1), drugi pododstavek
Člen 7(2) do (5)	Člen 7(2) do (5)
Člen 7(7)	Člen 7(6)
Člen 8(1), prvi stavek	Člen 8(1), prvi pododstavek
Člen 8(1), drugi stavek	Člen 8(1), drugi pododstavek
Člen 8(1), tretji stavek	Člen 8(1), tretji pododstavek
Člen 8(2), prvi in drugi stavek	Člen 8(2), prvi pododstavek
Člen 8(2), tretji in četrti stavek	Člen 8(2), drugi pododstavek
Člen 8(2), peti stavek	Člen 8(2), tretji pododstavek

Uredba (ES) št. 1225/2009	Ta uredba
Člen 8(3), (4) in (5)	Člen 8(3), (4) in (5)
Člen 8(6), prvi in drugi stavek	Člen 8(6), prvi pododstavek
Člen 8(6), tretji stavek	Člen 8(6), drugi pododstavek
Člen 8(7) in (8)	Člen 8(7) in (8)
Člen 8(9), prvi pododstavek	Člen 8(9), prvi pododstavek
Člen 8(9), drugi pododstavek, prvi in drugi stavek	Člen 8(9), drugi pododstavek
Člen 8(9), drugi pododstavek, tretji stavek	Člen 8(9), tretji pododstavek
Člen 8(10)	Člen 8(10)
Člen 9(1), (2) in (3)	Člen 9(1), (2) in (3)
Člen 9(4), prvi stavek	Člen 9(4), prvi pododstavek
Člen 9(4), drugi stavek	Člen 9(4), drugi pododstavek
Člen 9(5)	Člen 9(5)
Člen 9(6), prvi stavek	Člen 9(6), prvi pododstavek
Člen 9(6), drugi stavek	Člen 9(6), drugi pododstavek
Člen 9(6), tretji stavek	Člen 9(6), tretji pododstavek
Člen 10(1)	Člen 10(1)
Člen 10(2), prvi stavek	Člen 10(2), prvi pododstavek
Člen 10(2), drugi in tretji stavek	Člen 10(2), drugi pododstavek
Člen 10(3)	Člen 10(3)
Člen 10(4), uvodno besedilo	Člen 10(4), uvodno besedilo ter točki (a) in (b)
Člen 10(4)(a)	Člen 10(4)(c)
Člen 10(4)(b)	Člen 10(4)(d)
Člen 10(5)	Člen 10(5)
Člen 11(1) do (4)	Člen 11(1) do (4)
Člen 11(5), prvi pododstavek, prvi stavek	Člen 11(5), prvi pododstavek
Člen 11(5), prvi pododstavek, drugi in tretji stavek	Člen 11(5), drugi pododstavek
Člen 11(5), prvi pododstavek, četrti stavek	Člen 11(5), tretji pododstavek
Člen 11(5), prvi pododstavek, peti stavek	Člen 11(5), četrti pododstavek
Člen 11(5), drugi pododstavek	Člen 11(5), peti pododstavek
Člen 11(5), tretji pododstavek	Člen 11(5), šesti pododstavek
Člen 11(6), prvi, drugi in tretji stavek	Člen 11(6), prvi pododstavek
Člen 11(6), četrti stavek	Člen 11(6), drugi pododstavek
Člen 11(6), peti stavek	Člen 11(6), tretji pododstavek
Člen 11(7)	Člen 11(7)

Uredba (ES) št. 1225/2009	Ta uredba
Člen 11(8), prvi, drugi in tretji pododstavek	Člen 11(8), prvi, drugi in tretji pododstavek
Člen 11(8), četrti pododstavek, prvi in drugi stavek	Člen 11(8), četrti pododstavek
Člen 11(8), četrti pododstavek, tretji stavek	Člen 11(8), peti pododstavek
Člen 11(8), četrti pododstavek, četrti stavek	Člen 11(8), šesti pododstavek
Člen 11(9) in (10)	Člen 11(9) in (10)
Člen 12	Člen 12
Člen 13(1), prvi pododstavek, prvi stavek	Člen 13(1), prvi pododstavek
Člen 13(1), prvi pododstavek, drugi stavek	Člen 13(1), drugi pododstavek
Člen 13(1), prvi pododstavek, tretji stavek	Člen 13(1), tretji pododstavek
Člen 13(1), drugi pododstavek	Člen 13(1), četrti pododstavek
Člen 13(2) in (3)	Člen 13(2) in (3)
Člen 13(4), prvi pododstavek, prvi stavek	Člen 13(4), prvi pododstavek
Člen 13(4), prvi pododstavek, drugi stavek	Člen 13(4), drugi pododstavek
Člen 13(4), prvi pododstavek, tretji stavek	Člen 13(4), tretji pododstavek
Člen 13(4), prvi pododstavek, četrti stavek	Člen 13(4), četrti pododstavek
Člen 13(4), drugi pododstavek	Člen 13(4), peti pododstavek
Člen 13(4), tretji pododstavek	Člen 13(4), šesti pododstavek
Člen 13(4), četrti pododstavek	Člen 13(4), sedmi pododstavek
Člen 13(5)	Člen 13(5)
Člen 14(1), prvi in drugi stavek	Člen 14(1), prvi pododstavek
Člen 14(1), tretji stavek	Člen 14(1), drugi pododstavek
Člen 14(2), prvi stavek	Člen 14(2), prvi pododstavek
Člen 14(2), drugi, tretji in četrti stavek	Člen 14(2), drugi pododstavek
Člen 14(3)	Člen 14(3)
Člen 14(4), prvi in drugi stavek	Člen 14(4), prvi pododstavek
Člen 14(4), tretji in četrti stavek	Člen 14(4), drugi pododstavek
Člen 14(5), (6) in (7)	Člen 14(5), (6) in (7)
Člena 15 in 16	Člena 15 in 16
Člen 17(1), (2) in (3)	Člen 17(1), (2) in (3)
Člen 17(4), prvi stavek	Člen 17(4), prvi pododstavek
Člen 17(4), drugi stavek	Člen 17(4), drugi pododstavek
Člen 18(1), prvi stavek	Člen 18(1), prvi pododstavek
Člen 18(1), drugi stavek	Člen 18(1), drugi pododstavek
Člen 18(1), tretji stavek	Člen 18(1), tretji pododstavek

Uredba (ES) št. 1225/2009	Ta uredba
Člen 18(2) do (6)	Člen 18(2) do (6)
Člen 19(1) do (5)	Člen 19(1) do (5)
Člen 19(6), prvi stavek	Člen 19(6), prvi pododstavek
Člen 19(6), drugi stavek	Člen 19(6), drugi pododstavek
Člen 20(1), (2) in (3)	Člen 20(1), (2) in (3)
Člen 20(4), prvi, drugi in tretji stavek	Člen 20(4), prvi pododstavek
Člen 20(4), četrti stavek	Člen 20(4), drugi pododstavek
Člen 20(5)	Člen 20(5)
Člena 21 in 22	Člena 21 in 22
Člen 22a	Člen 23
Člen 23	Člen 24
Člen 24	Člen 25
Priloga I	—
Priloga II	—
—	Priloga I
—	Priloga II

UREDBA (EU) 2016/1037 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 8. junija 2016
o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije
(kodificirano besedilo)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (ES) št. 597/2009 ⁽³⁾ je bila bistveno spremenjena ⁽⁴⁾. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno uredbo kodificirati.
- (2) Priloga 1A k Sporazumu o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (v nadaljnjem besedilu: Sporazum STO) vsebuje med drugim Splošni sporazum o carinah in trgovini iz leta 1994 (v nadaljnjem besedilu: GATT iz leta 1994), Sporazum o kmetijstvu (v nadaljnjem besedilu: Sporazum o kmetijstvu), Sporazum o izvajanju člena VI GATT iz leta 1994 in Sporazum o subvencijah in izravnalnih ukrepih (v nadaljnjem besedilu: Sporazum o subvencijah).
- (3) Za zagotovitev pravilne in pregledne uporabe pravil iz Sporazuma o subvencijah, bi bilo treba jezik navedenega sporazuma v največji možni meri odraziti v zakonodaji Unije.
- (4) Poleg tega je primerno dovolj podrobno razložiti, kdaj se šteje, da subvencija obstaja, v skladu s katerimi načeli se proti njej lahko uvede izravnalni ukrep (zlasti ali je subvencija dodeljena specifično) in v skladu s katerimi merili se izračuna znesek subvencije, proti kateri se lahko uvede izravnalni ukrep.
- (5) Pri določitvi obstoja subvencije je treba prikazati, da je vlada ali javna organizacija prispevala sredstva na ozemlju države ali da obstaja neka oblika dohodkovne ali cenovne podpore v smislu člena XVI GATT iz leta 1994 in da je podjetju prejemniku to prineslo ugodnosti.
- (6) Za izračun ugodnosti za prejemnika, kadar v zadevni državi ni merila tržne uspešnosti, bi bilo treba merilo uspešnosti določiti s prilagajanjem pogojev, ki prevladujejo v zadevni državi, na podlagi dejanskih dejavnikov, ki so v tej državi na voljo. Če to ni izvedljivo, med drugim zato, ker takšne cene ali stroški ne obstajajo oziroma so nezanesljivi, bi se ustrezno merilo uspešnosti moralo določiti tako, da se uporabijo pogoji z drugih trgov.
- (7) Zaželeno je, da se določijo jasne in podrobne smernice glede dejavnikov, ki so lahko relevantni za določitev, ali je subvencionirani uvoz povzročil znatno škodo ali grozil, da bo povzročil škodo. Pri dokazovanju, da so obseg in ravni cen zadevnega uvoza odgovorni za škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, bi bilo treba posvetiti pozornost učinkom drugih dejavnikov in zlasti prevladujočim tržnim pogojem v Uniji.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 10. decembra 2014 (UL C 230, 14.7.2015, str. 129).

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 10. maja 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 30. maja 2016.

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 597/2009 z dne 11. junija 2009 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 188, 18.7.2009, str. 93).

⁽⁴⁾ Glej Prilogo V.

- (8) Priporočljivo je opredeliti izraz „industrija Unije“ in določiti, da so stranke, povezane z izvozniki, lahko izključene iz take industrije, ter opredeliti izraz „povezan“. Določiti je treba tudi uvedbo izravnalnih dajatev, ki jih je treba sprejeti v imenu proizvajalcev v regiji Unije, in določiti smernice za opredelitev te regije.
- (9) Treba je natančno določiti, kdo lahko vloži pritožbo glede izravnalne dajatve, vključno z obsegom, v katerem bi jo morala podpreti industrija Unije, in informacijami o subvencijah, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, škodi in vzročnosti, ki bi jih morala vsebovati taka pritožba. Primerno je tudi določiti postopke za zavrnitev pritožb ali pobud za začetek postopka.
- (10) Treba je natančno določiti način obveščanja zainteresiranih strani o informacijah, ki jih organi zahtevajo. Zainteresirane strani bi morale imeti zadostne možnosti, da predstavijo vse ustrezne dokaze in branijo svoje interese. Zaželeno je tudi, da se jasno določijo pravila in postopki, ki jih je treba upoštevati med preiskavo, zlasti pravila, na podlagi katerih se morajo zainteresirane strani javiti, predstaviti svoje poglede in predložiti informacije v določenih rokih, če naj bi se taki pogledi in informacije upoštevali. Primerno je tudi določiti pogoje, v skladu s katerimi imajo zainteresirane strani lahko dostop do informacij, ki jih predložijo druge zainteresirane strani, ali dajo k njim svoje pripombe. Države članice in Komisija bi morale sodelovati pri zbiranju informacij.
- (11) Treba je določiti pogoje, v skladu s katerimi se lahko uvedejočasne dajatve, vključno s pogoji, v skladu s katerimi sečasne dajatve lahko uvedejo ne prej kakor 60 dni in najpozneje devet mesecev po začetku. Komisija lahko take dajatve v vsakem primeru uvede le za obdobje štirih mesecev.
- (12) Treba je določiti postopke za sprejem zavez za odpravo ali kompenzacijo subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in škode namesto uvedbe začasnih ali dokončnih dajatev. Primerno je tudi natančno določiti posledice kršitve ali odstopa od zavez in da je možno uvestičasne dajatve ob sumu kršitve ali kadar je potrebna nadaljnja preiskava, da se dopolnijo ugotovitve. Pri sprejetju zavez bi bilo treba paziti, da predlagane zaveze in njihovo izvrševanje ne vodijo v protikonkurenčno obnašanje.
- (13) Primerno je omogočiti tudi umik zaveze ter uporabo dajatve z enim samim pravnim aktom. Treba je tudi zagotoviti, da se postopek umika konča v običajnem roku šest mesecev, v nobenem primeru pa ne več kot devet mesecev, da se zagotovi pravilno izvrševanje veljavnega ukrepa.
- (14) Treba je določiti, da bi se morali primeri ne glede na to, ali so sprejeti dokončni ukrepi ali ne, običajno zaključiti v 12 mesecih, v nobenem primeru pa ne pozneje kot v 13 mesecih od začetka preiskave.
- (15) Preiskave ali postopke bi bilo treba zaključiti, kadar se ugotovi, da je znesek subvencije *de minimis*, ali, zlasti ob uvozu s poreklom iz držav v razvoju, da je obseg subvencioniranega uvoza ali škode zanemarljiv, in primerno je opredeliti te primere. Kadar se nameravajo uvesti ukrepi, je treba določiti zaključek preiskav in določiti, da bi moral biti znesek ukrepov manjši od zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, če bi tak manjši znesek odpravil škodo, ter določiti metodo za izračun ravni ukrepov pri vzorčenju.
- (16) Treba je omogočiti retroaktivno pobiranje začasnih dajatev, če se to zdi primerno, in opredeliti okoliščine retroaktivne uporabe dajatev, da bi se izognili preprečevanju oslabitve uporabe dokončnih ukrepov. Treba je tudi določiti, da se dajatve lahko uporabljajo retroaktivno ob kršitvi ali preklicu zavez.
- (17) Treba je določiti, da ukrepi prenehajo veljati po petih letih, razen če pregled pokaže, da jih je treba ohraniti. Kadar so predloženi zadostni dokazi o spremenjenih okoliščinah, je treba določiti tudi vmesne preglede ali preiskave, da se ugotovi, ali so povračila izravnalnih dajatev upravičena.
- (18) Kljub temu, da Sporazum o subvencijah ne vsebuje določb o izogibanju izravnalnim ukrepom, obstaja možnost takega izogibanja na podoben, čeprav ne enak način, kakršen je izogibanje protidumpinškim ukrepom. Zato je primerno, da se v tej uredbi sprejme določba proti izogibanju.

- (19) Zaželeno je, da se pojasni, katere stranke imajo pravico zaprositi za začetek preiskave proti izogibanju.
- (20) Zaželeno je tudi, da se pojasni, katera dejanja pomenijo izogibanje veljavnim ukrepom. Izogibanja se lahko dogajajo bodisi znotraj ali zunaj Unije. Zato je treba določiti, da se izvzeta od razširjenih dajatev, ki jih je mogoče odobriti uvoznikom, lahko dodelijo tudi izvoznikom, kadar se dajatve uporabijo zaradi izogibanja, ki se je zgodilo zunaj Unije.
- (21) Primerno je, da se dovoli opustitev izravnalnih ukrepov, kadar obstaja začasna sprememba tržnih pogojev, zaradi katere bi bilo nadaljnje izvajanje takih ukrepov začasno neprimerno.
- (22) Treba je določiti, da se lahko za uvoz, ki je predmet preiskave, zahteva prijava ob uvozu, da se omogoči poznejša uporaba ukrepov proti takemu uvozu.
- (23) Za zagotovitev pravnega izvajanja ukrepov, bi morale države članice spremljati uvozno trgovino z izdelki, ki so predmet preiskave ali za katere veljajo ukrepi, in znesek dajatev, zbranih v skladu s to uredbo, in o tem poročati Komisiji. Treba je tudi omogočiti, da Komisija zaprosi države članice, da ob upoštevanju pravil o zaupnosti posredujejo informacije za uporabo pri nadzoru nad cenovnimi zavezami in pri preverjanju učinkovitosti veljavnih ukrepov.
- (24) Primerno je določiti preveritvene obiske, da se preverijo informacije, predložene glede subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in škode, vendar so taki obiski odvisni od prejema ustreznih odgovorov na vprašalnike.
- (25) Nujno je treba določiti vzorčenje, kadar je število strank ali transakcij veliko, da se omogoči izvedba preiskav v določenih rokih.
- (26) Treba je določiti, da se lahko, kadar stranke ne sodelujejo zadovoljivo, uporabijo druge informacije, da bi prišli do ugotovitev, in da so take informacije lahko manj ugodne za stranke, kakor če bi sodelovale.
- (27) Treba bi bilo določiti obravnavo zaupnih informacij, da se ne razkrijejo poslovne ali vladne skrivnosti.
- (28) Nujno je treba določiti primerno razkrivanje bistvenih dejstev in premislekov strankam, ki so upravičene do take obravnave, pri čemer se tako razkrivanje ob ustreznem upoštevanju postopka odločanja v Uniji odpravi v roku, ki strankam omogoča, da branijo svoje interese.
- (29) Modro je določiti upravni sistem, v okviru katerega se lahko predložijo argumenti glede tega, ali so ukrepi v interesu Unije, vključno z interesi potrošnikov, in opredeliti roke, v okviru katerih je treba take informacije predložiti, skupaj s pravicami zadevnih strank do razkritja informacij.
- (30) Unija bi morala pri uporabi pravil Sporazuma o subvencijah, da bi ohranila ravnotežje pravic in obveznosti, za katerega si navedeni sporazum prizadeva, nujno upoštevati razlago teh pravic in obveznost, kakršno so dali glavni trgovinski partnerji Unije in kakor se kaže v zakonodaji ali ustaljeni praksi.
- (31) Za izvajanje te uredbe so potrebni enotni pogoji za sprejetje začasnih in dokončnih dajatev ter za zaključek preiskave brez ukrepov. Te ukrepe bi morala sprejeti Komisija v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (32) Za sprejetje začasnih ukrepov bi bilo treba glede na učinke takih ukrepov in njihovo zaporedno logiko v zvezi s sprejetjem dokončnih ukrepov uporabiti svetovalni postopek. Svetovalni postopek bi bilo treba glede na učinek takih ukrepov uporabiti tudi za sprejetje zavez, uvedbo in neuvedbo pregledov zaradi izteka ukrepov, opustitev ukrepov, podaljšanje opustitve ukrepov ter ponovno uvedbo ukrepov. Kadar bi zamuda pri uvedbi ukrepov povzročila škodo, ki bi jo bilo težko popraviti, mora Komisija imeti možnost sprejeti začasne ukrepe, ki se začnejo uporabljati takoj –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Načela

1. Izravnalna dajatev se lahko uvede zaradi kompenzacije kakršne koli neposredno ali posredno dodeljene subvencije za izdelavo, proizvodnjo, izvoz ali prevoz katerega koli izdelka, katerega sprostitvev v prosti promet v Uniji povzroča škodo.
2. Kadar se izdelki ne uvažajo neposredno iz države porekla, temveč se izvažajo v Unijo iz vmesne države, se ne glede na odstavek 1 v celoti uporabljajo določbe te uredbe, transakcija oziroma transakcije pa se obravnavajo, kadar je to primerno, kakor da se izvajajo med državo porekla in Unijo.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe:

- (a) se šteje, da je izdelek subvencioniran, če prejema subvencijo, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, kakor so določeni v členih 3 in 4. Tako subvencijo lahko dodeli vlada države porekla uvoženega izdelka ali vlada vmesne države, iz katere se izdelek izvozi v Unijo, ki se v tej uredbi označuje kot „država izvoza“;
- (b) „vlada“ pomeni vlado ali kateri koli javni organ na ozemlju države porekla ali izvoza;
- (c) „podoben izdelek“ pomeni izdelek, ki je identičen, kar pomeni enak v vseh pogledih obravnavanemu izdelku, če pa takega izdelka ni, drug izdelek, ki kljub temu, da ni enak v vseh pogledih, ima značilnosti, ki so zelo podobne značilnostim obravnavanega izdelka;
- (d) „škoda“ pomeni, razen če ni drugače določeno, znatno škodo za industrijo Unije, grožnjo znatne škode za industrijo Unije ali znatno zaostajanje pri ustanavljanju take industrije in se razlaga v skladu z določbami člena 8.

Člen 3

Opredelitev subvencije

Za subvencijo se šteje, da obstaja, če:

1. (a) gre za finančni prispevek vlade v državi porekla ali izvoza, in sicer kadar:
  - (i) vladna praksa vključuje neposreden prenos sredstev (na primer nepovratna sredstva, posojila, infuzijo lastniškega kapitala), potencialne neposredne prenose sredstev ali obveznosti (na primer garancije za posojila);

(ii) je prihodek vlade, ki je sicer zapadel, opuščen ali ni izterjan (na primer finančne spodbude, kakršni so dobropisi na že plačane davke). V tem pogledu se oprostitev plačila dajatev ali davkov za izvoženi izdelek, ki se plačujejo za podobni izdelek, namenjen domači porabi, ali odpust takih dajatev ali davkov v zneskih, ki ne presegajo nastalih zneskov, ne štejejo za subvencijo, pod pogojem, da je taka oprostitev dodeljena v skladu z določbami prilog I, II in III;

(iii) vlada dobavi blago ali storitve, ki niso splošna infrastruktura, ali kupi blago;

(iv) vlada:

— opravi plačila za mehanizem financiranja ali

— zaupa ali ukaže zasebnemu organu, da opravi eno ali več vrst funkcij, opisanih v točkah (i), (ii) in (iii), ki so običajno zaupane vladi, in se ta praksa dejansko ne razlikuje od običajnih praks vlad;

ali

(b) gre za kakršno koli obliko dohodkovne ali cenovne podpore v smislu člena XVI GATT iz leta 1994; in

2. to prinaša ugodnosti.

Člen 4

Subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi

1. Za subvencije veljajo izravnalni ukrepi le, če so specifične, kakor je določeno v odstavkih 2, 3 in 4.

2. Da bi ugotovili, ali je subvencija specifična za podjetje ali industrijo ali za skupino podjetij ali industrij (v nadaljnjem besedilu: nekatera podjetja) v pristojnosti organa, ki jo dodeljuje, se uporabijo naslednja načela:

(a) kadar organ, ki dodeljuje subvencije, ali zakonodaja, na podlagi katere ta organ deluje, izrecno omeji dostop do subvencije na nekatera podjetja, je taka subvencija specifična;

(b) kadar organ, ki dodeljuje subvencije, ali zakonodaja, na podlagi katere ta organ deluje, določi objektivna merila ali pogoje, ki urejajo upravičenost do subvencije in njen znesek, specifičnost ne obstaja, pod pogojem, da je upravičenost samodejna ter se taka merila in pogoji strogo spoštujejo;

(c) če ne glede na nespecifičnost, ki izhaja iz uporabe načel, opredeljenih v točkah (a) in (b), obstajajo razlogi za verjetnost, da je subvencija v resnici specifična, se lahko preučijo drugi dejavniki. Taki dejavniki so: subvencijski program uporablja omejeno število nekaterih podjetij; prevladujoča uporaba s strani nekaterih podjetij; dodelitev nesorazmerno velikih zneskov subvencij nekaterim podjetjem; način, kako organ, ki dodeljuje subvencije, diskrecijsko odloči o dodelitvi subvencije. V zvezi s tem se zlasti preučijo podatki o pogostosti zavrnitev ali odobritev prošenj za subvencije in razlogi za take odločitve.

V točki (b) „objektivna merila ali pogoji“ pomenijo merila ali pogoje, ki so nevtralni, ki ne dajejo prednosti nekaterim podjetjem pred drugimi ter ki so po naravi gospodarni in pri uporabi horizontalni, kakor na primer število zaposlenih ali velikost podjetja.

Merila ali pogoji morajo biti jasno opredeljeni z zakonom, uredbo ali drugo uradno listino tako, da se lahko preverijo.

Pri uporabi točke (c) prvega pododstavka je treba upoštevati obseg razpršenosti gospodarskih dejavnosti v pristojnosti organa, ki dodeljuje subvencije, pa tudi dolžino obdobja, v katerem se izvaja subvencijski program.

3. Subvencija, omejena na nekatera podjetja na imenovanem geografskem območju v pristojnosti organa, ki dodeljuje subvencije, je specifična. Določitev ali sprememba splošno veljavnih davčnih stopenj, ki jo opravi katera koli za to pristojna raven vlade, se za namene te uredbe ne šteje kot specifična subvencija.

4. Ne glede na odstavka 2 in 3 se kot specifične obravnavajo naslednje subvencije:
- (a) subvencije, ki so po zakonu ali dejansko bodisi same po sebi bodisi kot eden izmed drugih pogojev pogojene z opravljanjem izvoza, vključno s tistimi, opredeljenimi v Prilogi I;
  - (b) subvencije, ki so bodisi same po sebi ali kot eden izmed drugih pogojev pogojene z uporabo domačega blaga pred uvoženim.

Za namene točke (a) se za subvencije šteje, da so dejansko pogojene z opravljanjem izvoza, kadar dejstva kažejo, da je dodelitev subvencije, čeprav ni zakonsko pogojena z opravljanjem izvoza, dejansko vezana na dejanski ali pričakovani izvoz ali prihodke od izvoza. Zgolj zato, da je subvencija dodeljena podjetjem, ki izvažajo, se subvencija ne more obravnavati kot izvozna subvencija v smislu te določbe.

5. Vsako določitev specifičnosti v skladu z določbami tega člena se jasno utemelji na podlagi trdnih dokazov.

Člen 5

Izračun zneska subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi

Znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se izračuna glede na ugodnost za prejemnika, ki se ugotovijo v obdobju preiskave o subvencioniranju. Običajno to obdobje zajema zadnje obračunsko leto prejemnika, lahko pa je tudi katero koli drugo obdobje najmanj šestih mesecev pred začetkom preiskave, za katero so na voljo zanesljivi finančni in drugi ustrezni podatki.

Člen 6

Izračun ugodnosti za prejemnika

Glede izračuna ugodnosti za prejemnika se uporabljajo naslednja pravila:

- (a) zagotovitev lastniškega kapitala s strani vlade se ne šteje, da prinaša ugodnosti, razen če se naložba lahko obravnava kot neskladna z običajno investicijsko prakso (vključno z zagotovitvijo tveganega kapitala) zasebnih vlagateljev na ozemlju države porekla in/ali izvoza;
- (b) posojilo vlade se ne šteje, da prinaša ugodnosti, razen če obstaja razlika med zneskom, ki ga podjetje, ki prejme posojilo, plača za posojilo vlade, in zneskom, ki bi ga podjetje plačalo za primerljivo komercialno posojilo, ki bi ga podjetje lahko dejansko dobilo na trgu. V tem primeru je ugodnost razlika med navedenima zneskoma;
- (c) garancija za posojilo s strani vlade se ne šteje, da prinaša ugodnosti, razen če obstaja razlika med zneskom, ki ga podjetje, ki prejme garancijo, plača za posojilo, ki ga zavaruje vlada, in zneskom, ki bi ga podjetje plačalo za primerljivo komercialno posojilo, če ne bi bilo vladne garancije. V tem primeru je ugodnost razlika med navedenima zneskoma, prilagojena za kakršne koli razlike v provizijah;
- (d) dobava blaga ali storitev ali nakup blaga s strani vlade se ne šteje, da prinaša ugodnosti, razen če je dobava opravljena za plačilo, ki je nižje od primernega, ali če je nakup opravljen za plačilo, ki je večje od primernega. Primerčnost plačila se določi glede na prevladujoče tržne pogoje za zadevni izdelek ali storitev v državi, kjer se dobava ali nakup opravi, vključno s ceno, kakovostjo, razpoložljivostjo, prodajnostjo, prevozom in drugimi pogoji nakupa ali prodaje.

Če v državi izvora ali nakupa za zadevni izdelek ali storitev ni nobenih takšnih prevladujočih tržnih pogojev, ki jih je mogoče uporabiti kot ustrezno merilo uspešnosti, veljajo naslednja pravila:

- (i) pogoji, ki prevladujejo v zadevni državi, se prilagodijo, na podlagi dejanskih stroškov, cen in drugih dejavnikov, ki so na voljo v tej državi, z ustreznim zneskom, ki izraža normalne tržne pogoje, ali
- (ii) kadar je primerno, se uporabijo tržni pogoji, ki prevladujejo na trgu druge države ali na svetovnem trgu in so na voljo uporabniku.

Člen 7

Splošne določbe o izračunu

1. Znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se določi na enoto subvencioniranega izdelka, ki se izvaža v Unijo.

Pri določitvi tega zneska se od celotne subvencije lahko odštejejo naslednji elementi:

- (a) kakršna koli pristojbina za vlogo ali drugi stroški, ki so potrebni za izpolnitev pogojev za subvencijo ali za pridobitev subvencije;
- (b) izvozni davki, carine ali druge dajatve, ki se zaračunajo pri izvozu izdelka v Unijo, ki so posebej namenjeni izravnavi subvencije.

Kadar zainteresirana stran zaprosi za takšen odbitek, mora dokazati, da je njena prošnja upravičena.

2. Kadar se subvencija ne dodeli z navedbo izdelanih, proizvedenih, izvoženih ali prevažanih količin, se znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, določi z dodelitvijo vrednosti celotne subvencije, kakor je primerno, za raven proizvodnje, prodaje ali izvoza zadevnih izdelkov med obdobjem preiskave o subvencioniranju.

3. Kadar se subvencija lahko poveže s pridobitvijo ali prihodnjo pridobitvijo osnovnih sredstev, se znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, izračuna z razširitvijo subvencije na obdobje, ki izraža običajno amortizacijo takih sredstev v zadevni industriji.

Tako izračunani znesek, ki se lahko pripiše obdobju preiskave, vključno z zneskom, ki izhaja iz osnovnih sredstev, pridobljenih pred tem obdobjem, se dodeli, kakor je opredeljeno v odstavku 2.

Kadar se sredstva ne amortizirajo, se subvencija ovrednoti kot brezobrestno posojilo in obravnava v skladu s členom 6(b).

4. Kadar subvencije ni mogoče povezati s pridobitvijo osnovnih sredstev, se znesek ugodnosti, pridobljene med obdobjem preiskave, načelno pripiše temu obdobju in dodeli, kakor je opisano v odstavku 2, razen če nastanejo posebne okoliščine, ki opravičujejo pripis drugemu obdobju.

Člen 8

Opredelitev škode

1. Opredelitev škode temelji na trdnih dokazih in vključuje objektivno preiskavo:

- (a) obsega subvencioniranega uvoza in učinka subvencioniranega uvoza na cene na trgu Unije za podobne izdelke in
- (b) posledičnega vpliva teh uvozov na industrijo Unije.

2. Kar zadeva obseg subvencioniranega uvoza, se preuči, ali se je znatno povečal subvencionirani uvoz v absolutnih vrednostih ali v razmerju do proizvodnje ali porabe v Uniji. Kar zadeva učinek subvencioniranega uvoza na cene, se preuči, ali so se znatno nelojalno nižale cene zaradi subvencioniranega uvoza v primerjavi s ceno podobnega izdelka industrije Unije oziroma ali učinek takega uvoza drugače bistveno znižuje cene ali znatno preprečuje povišanje cen, do katerega bi sicer prišlo. Vendar pa ni nujno, da je eden ali več navedenih dejavnikov odločilnega pomena.

3. Kadar se opravljajo preiskave o izravnalni dajatvi za uvoz proizvoda iz več držav hkrati, se učinki takega uvoza ocenijo kumulativno le, če se ugotovi, da:

- (a) je znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ki je določen glede na uvoz iz vsake države, višji od zneska *de minimis*, kot je opredeljen v členu 14(5), in da obseg uvoza iz vsake države ni zanemarljiv in
- (b) je kumulativna ocena učinkov uvoza primerna glede na konkurenčne pogoje med uvoženimi izdelki ter konkurenčne pogoje med uvoženimi izdelki in podobnim izdelkom Unije.

4. Preučitev vpliva subvencioniranega uvoza na zadevno industrijo Unije vključuje oceno vseh ustreznih gospodarskih dejavnikov in kazalcev, ki vplivajo na položaj industrije, vključno z dejstvom, da je industrija še vedno v postopku okrevanja zaradi učinkov prejšnjega subvencioniranja ali dumpinga; velikostjo zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi; dejanskim in potencialnim zmanjševanjem prodaje, dobičkov, proizvodnje, tržnega deleža, produktivnosti, donosnosti naložb in izkoriščenosti zmogljivosti; dejavniki, ki vplivajo na cene v Uniji; dejanskimi in potencialnimi negativnimi učinki na denarni tok, zaloge, zaposlenost, plače, rast, sposobnost povečanja kapitala ali naložb ter v kmetijstvu povečano obremenitvijo vladnih podpornih programov. Ta seznam ni izčrpen niti nima eden ali več navedenih dejavnikov nujno odločilnega pomena.

5. Iz vseh ustreznih dokazov, predstavljenih v zvezi z odstavkom 1, mora biti razvidno, da subvencionirani uvoz povzroča škodo. To konkretno pomeni prikaz, da so obseg in/ali ravni cen, določene na podlagi odstavka 2, povzročile učinek na industrijo Unije, kakor je opredeljeno v odstavku 4, in da je ta učinek tako velik, da se lahko opredeli kot bistveni učinek.

6. Poleg subvencioniranega uvoza se preučijo tudi znani dejavniki, ki hkrati škodujejo industriji Unije, za zagotovitev, da se škoda, ki jo povzročajo ti drugi dejavniki, ne pripiše subvencioniranemu uvozu na podlagi odstavka 5. Med dejavnike, ki se v zvezi s tem lahko preučijo, spadajo: obseg in cene nesubvencioniranega uvoza; zmanjšanje povpraševanja ali spremembe vzorca porabe; restriktivna trgovinska praksa proizvajalcev iz tretjih držav in proizvajalcev iz Unije ter konkurenca med njimi; razvoj tehnologije ter izvažanje; in produktivnost industrije Unije.

7. Učinek subvencioniranega uvoza se oceni glede na proizvodnjo podobnega izdelka industrije Unije, kadar razpoložljivi podatki omogočajo ločeno ugotovitev navedene proizvodnje na podlagi meril, kot so proizvodni proces ter prodaja in dobiček proizvajalca. Če taka ločena ugotovitev navedene proizvodnje ni mogoča, se učinki subvencioniranega uvoza ocenijo tako, da se pregleda proizvodnja najbližje skupine ali asortimana izdelkov, vključno s podobnim izdelkom, za katere se lahko pridobijo potrebne informacije.

8. Določitev nevarnosti znatne škode temelji na dejstvih in ne zgolj na domnevah, ugibanjih in oddaljenih možnostih. Sprememba okoliščin, ki bi povzročila razmere, v katerih bi subvencija povzročila škodo, mora biti jasno predvidena in neizogibna.

Pri ugotavljanju obstoja nevarnosti znatne škode je treba preučiti dejavnike, kot so:

- (a) narava zadevne subvencije ali zadevnih subvencij in trgovinski učinki, ki bi zaradi teh verjetno nastali;
- (b) znatna stopnja povečanja subvencioniranega uvoza na trg Unije, pri čemer se navede verjetnost znatno povečanega uvoza;
- (c) zadostne prosto razpoložljive zmogljivosti izvoznika ali neizogibno znatno povečanje takih zmogljivosti, ki kažejo na verjetnost znatno povečanega subvencioniranega izvoza v Unijo, pri čemer se upošteva razpoložljivost drugih izvoznih trgov, ki bi lahko prevzeli kakršen koli dodaten izvoz;
- (d) ali gre za uvoz po cenah, ki bi znatno znižal cene ali preprečil povišanje cen, do katerega bi sicer prišlo, in bi zato verjetno povečal povpraševanje po nadaljnjem uvozu;
- (e) zaloge izdelka, ki je predmet preiskave.

Nobeden od zgoraj navedenih dejavnikov sam po sebi ni nujno odločilnega pomena, vendar pa mora iz celote preučenih dejavnikov izhajati, da je nadaljevanje subvencioniranega izvoza neizogibno in da se bo pojavila znatna škoda, če se ne sprejmejo zaščitni ukrepi.

Člen 9

Opredeleitev industrije Unije

1. V tej uredbi se pod pojmom „industrija Unije“ razumejo vsi proizvajalci Unije, ki proizvajajo podobne izdelke, ali tisti izmed njih, katerih skupna proizvodnja izdelkov predstavlja pretežen delež, kakor je opredeljeno v členu 10(6), celotne proizvodnje Unije teh izdelkov, razen:

- (a) kadar so proizvajalci povezani z izvozniki oziroma uvozniki ali kadar so sami uvozniki domnevno subvencioniranega izdelka, se lahko pod pojmom „industrija Unije“ razumejo preostali proizvajalci;
- (b) v izrednih okoliščinah se ozemlje Unije za zadevno proizvodnjo lahko razdeli na dva konkurenčna trga ali več in proizvajalci znotraj vsakega trga lahko veljajo za posamično industrijo, če:
  - (i) proizvajalci znotraj takega trga prodajo vso ali skoraj vso svojo proizvodnjo zadevnega izdelka na navedem trgu in
  - (ii) proizvajalci zadevnega izdelka, ki imajo sedež drugje v Uniji, ne zapolnijo do znatne stopnje povpraševanja na navedenem trgu.

V takih okoliščinah se lahko šteje, da je škoda povzročena celo, kadar večji del celotne industrije Unije ni prizadet, pod pogojem, da gre za koncentracijo subvencioniranega uvoza na takem izoliranem trgu in da subvencionirani uvoz povzroča škodo proizvajalcem vse ali skoraj vse proizvodnje znotraj takega trga.

2. Za namen odstavka 1 se za proizvajalce šteje, da so povezani z izvozniki ali uvozniki le, kadar:

- (a) eden od njih neposredno ali posredno nadzira drugega,
- (b) oba neposredno ali posredno nadzira tretja oseba ali
- (c) skupaj neposredno ali posredno nadzirajo tretjo osebo, pod pogojem, da obstajajo razlogi za domnevo ali sum, da ta odnos vpliva na zadevnega proizvajalca, tako da ravna drugače od nepovezanih proizvajalcev.

V tem odstavku se šteje, da eden nadzira drugega, kadar je prejšnji pravno ali dejansko v položaju, da slednjega omejuje ali vodi.

3. Kadar se pod industrijo Unije razumejo proizvajalci v določeni regiji, se izvoznikom ali vladi, ki dodeljuje subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, da možnost, da ponudijo zaveze na podlagi člena 13 v zvezi z zadevno regijo. V takih primerih, kadar se ocenjuje interes Unije v zvezi z ukrepi, se posebna pozornost posveti interesu regije. Če primerna zaveza ni takoj ponujena ali če veljajo pogoji, opredeljeni v členu 13(9) in (10), se lahko uvede začasna ali dokončna izravnalna dajatev za celotno Unijo. V takih primerih se dajatve, če so izvedljive, lahko omejijo na določene proizvajalce ali izvoznike.

4. Za ta člen se uporabljajo določbe člena 8(7).

Člen 10

Začetek postopkov

1. Razen v primerih iz odstavka 8 se preiskava za ugotovitev obstoja, ravni in učinka vsake domnevne subvencije prične s pisno pritožbo katere koli fizične ali pravne osebe ali združenja, ki ni pravna oseba, ki zastopa industrijo Unije.

Pritožba se lahko predloži Komisiji ali državi članici, ki jo nato pošlje Komisiji. Komisija pošlje državam članicam kopijo vsake prejete pritožbe. Šteje se, da je bila pritožba vložena prvi delovni dan po dnevu, ko je bila s priporočeno pošto dostavljena Komisiji ali je Komisija izdala potrdilo o prejemu.

Kadar ima država članica, če pritožba ni bila vložena, zadostne dokaze o subvencioniranju in posledični škodi za industrijo Unije, o takih dokazih takoj obvesti Komisijo.

2. Pritožba iz odstavka 1 vključuje zadostne dokaze o obstoju subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi (če je mogoče vključno z višino), škode in vzročne povezave med domnevno subvencioniranim uvozom in domnevno škodo. Pritožba vsebuje take informacije, ki so v razumni meri na voljo pritožniku glede naslednjega:

- (a) identitete pritožnika ter opisa obsega in vrednosti pritožnikove proizvodnje podobnega izdelka v Uniji. Kadar je vložena pisna pritožba v imenu industrije Unije, se v pritožbi opredeli industrija, v imenu katere je bila pritožba vložena, s seznamom vseh znanih proizvajalcev podobnega izdelka v Uniji (ali združenj proizvajalcev podobnega izdelka v Uniji) ter, kolikor je mogoče, opis obsega in vrednosti proizvodnje podobnega izdelka v Uniji, ki se pripisuje takim proizvajalcem;
- (b) popolnega opisa domnevno subvencioniranega izdelka, imena zadevne države ali zadevnih držav porekla ali izvoza, identitete vsakega poznane izvoznika ali tujega proizvajalca ter seznama znanih oseb, ki upoštevajo zadevni izdelek;
- (c) dokazov v zvezi z obstojem, količino, možnostjo uvedbe izravnalnega ukrepa in naravo zadevnih subvencij;
- (d) sprememb in obsegu domnevno subvencioniranega uvoza, učinka tega uvoza na cene podobnega izdelka na trgu Unije ter posledičnega vpliva uvoza na industrijo Unije, kakor so pokazali ustrezni dejavniki in kazalniki, ki vplivajo na stanje v industriji Unije, kakršni so tisti, navedeni v členu 8(2) in (4).

3. Komisija preuči, kolikor je to mogoče, natančnost in primernost dokazov, predloženih v pritožbi, da bi ugotovila, ali obstajajo zadostni dokazi, ki bi upravičili uvedbo preiskave.

4. Preiskava se lahko začne, da bi ugotovili, ali so domnevne subvencije „specifične“ v smislu člena 4(2) in (3).

5. Preiskava se lahko začne tudi v zvezi z vrstami ukrepov, navedenimi v Prilogi IV, če vsebujejo element subvencije, kakor je opredeljeno v členu 3, da bi ugotovili, ali so zadevni ukrepi popolnoma skladni z določbami navedene priloge.

6. Preiskava se ne začne na podlagi odstavka 1, če ni na podlagi preučitve stopnje podpore ali nasprotovanja pritožbi, ki so ju izrazili proizvajalci podobnega izdelka v Uniji, ugotovljeno, da je bila pritožba vložena s strani ali v imenu industrije Unije. Za pritožbo se šteje, da jo je vložila industrija Unije ali da je bila vložena v njenem imenu, kadar jo podpirajo tisti proizvajalci Unije, katerih skupna proizvodnja predstavlja več kakor 50 % celotne proizvodnje podobnega izdelka tistega dela industrije Unije, ki je izrazil bodisi podporo bodisi nasprotovanje pritožbi. Vendar se preiskava ne začne, kadar proizvajalci Unije, ki izrecno podpirajo pritožbo, predstavljajo manj kakor 25 % celotne proizvodnje podobnega izdelka, ki ga proizvede industrija Unije.

7. Razen kadar je sprejet sklep o začetku preiskave, se organi izogibajo objavi pritožbe, katere namen je uvedba preiskave. Vendar Komisija, takoj ko je mogoče, po prejemu pravilno dokumentirane pritožbe na podlagi tega člena in v vsakem primeru pred začetkom preiskave obvesti zadevno državo porekla in/ali izvoza ter jo povabi na posvetovanje, zato da se razjasni položaj glede zadev iz odstavka 2 in doseže sporazumna rešitev.

8. Če se Komisija v posebnih okoliščinah odloči za uvedbo preiskave, ne da bi s strani ali v imenu industrije Unije prejela pisno pritožbo z namenom uvedbe takšne preiskave, to stori na podlagi zadostnih dokazov o obstoju subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, škode in vzročne zveze, kot je opredeljeno v odstavku 2, ki upravičujejo takšno uvedbo. Ko Komisija ugotovi, da je takšna preiskava potrebna, državam članicam posreduje informacije.

9. Dokazi o subvencijah in škodi se obravnavajo istočasno v sklopu odločitve, ali začeti preiskavo ali ne. Pritožba se zavrne, kadar ni zadostnih dokazov o subvencijah, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ali o škodi, ki bi upravičila nadaljevanje postopka za ta primer. Postopki se ne začnejo proti državam, katerih uvoz predstavlja tržni delež pod vrednostjo 1 %, razen kadar te države skupaj ne dosežejo vsaj 3 % porabe Unije.

10. Pritožba se lahko umakne pred začetkom in v tem primeru se šteje, kakor da ni bila vložena.

11. Kadar je očitno, da obstajajo zadostni dokazi, ki upravičujejo začetek postopka, ga Komisija začne v 45 dneh od datuma vložitve pritožbe in objavi obvestilo v *Uradnem listu Evropske unije*. Kadar so predloženi dokazi nezadostni, je pritožnik o tem obveščen v 45 dneh od datuma vložitve pritožbe pri Komisiji. Komisija informacije o analizi pritožbe državam članicam običajno posreduje v 21 dneh od datuma vložitve pritožbe pri Komisiji.

12. V obvestilu o začetku postopkov se napove začetek preiskave, opredeli zadevni izdelek in zadevne države, navede povzetek prejetih informacij in zagotovi, da bodo vse zadevne informacije sporočene Komisiji.

Določijo se roki, v katerih se zainteresirane strani lahko oglasijo, pisno predstavijo svoja mnenja in predložijo informacije, če naj bodo taka mnenja in informacije obravnavani med preiskavo. Določi se tudi rok, v katerem lahko zainteresirane strani zaprosijo za zaslišanje pred Komisijo v skladu s členom 11(5).

13. Komisija o začetku postopkov obvesti izvoznike, uvoznike in reprezentativna združenja uvoznikov ali izvoznikov, za katere je znano, da jih to zadeva, državo porekla in/ali izvoza ter pritožnike in, ob dolžnem upoštevanju varovanja zaupnih informacij, zagotovi celotno besedilo pisne pritožbe iz odstavka 1 vsem znanim izvoznikom in organom države porekla in/ali izvoza ter, na zahtevo, drugim vpletenim zainteresiranim stranem. Kadar je število vpletenih izvoznikov posebno visoko, se celotno besedilo pisne pritožbe lahko zagotovi le organom države porekla in/ali izvoza ali ustreznemu trgovinskemu združenju.

14. Preiskava o izravnalni dajatvi ne ovira postopkov carinjenja.

Člen 11

Preiskava

1. Po začetku postopka Komisija v sodelovanju z državami članicami začne preiskavo na ravni Unije. V takšno preiskavo sta zajeta subvencioniranje in škoda, ki se preiskujeta istočasno.

Za reprezentativno ugotovitev se določi obdobje preiskave, ki pri subvencioniranju ponavadi zajema obdobje preiskave iz člena 5.

Informacije, ki se nanašajo na čas po preiskavi, se ponavadi ne upoštevajo.

2. Strankam, ki v okviru preiskave o izravnalni dajatvi prejmejo vprašalnike, se da za odgovor na voljo vsaj 30 dni. Rok za izvoznike začne teči z dnem prejema vprašalnika, za katerega se za ta namen šteje, da je bil prejet en teden potem, ko je bil poslan anketirancu ali posredovan pristojnemu diplomatskemu predstavniku države porekla in/ali izvoza. Ob ustreznem upoštevanju rokov preiskave se lahko odobri podaljšanje 30-dnevnega roka, pod pogojem, da lahko stranka takšno podaljšanje na podlagi posebnih okoliščin ustrezno utemelji.

3. Komisija lahko od držav članic zahteva, da pošljejo informacije, države članice pa sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se takšne zahteve izpolnijo.

Zahtevane informacije pošljejo Komisiji, skupaj z rezultati vseh opravljenih pregledov, preverjanj ali preiskav.

Kadar so to informacije splošnega interesa ali kadar je za njihovo predložitev zaprosila država članica, jih Komisija posreduje državam članicam, pod pogojem, da niso zaupni; če pa so zaupni, posreduje njihov povzetek, ki ni zaupne narave.

4. Komisija lahko od držav članic zahteva, da opravijo vse potrebno preverjanje in preglede, zlasti med izvozniki, trgovci in proizvajalci v Uniji, ter da opravijo preiskave v tretjih državah, če zadevna podjetja dajo svoje soglasje in če je bila vlada zadevne države o tem uradno obveščena in temu ni ugovarjala.

Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se takšne zahteve Komisije izpolnijo.

Uradniki Komisije so pristojni, da na zahtevo Komisije ali države članice pomagajo uradnikom držav članic pri izvajanju njihovih nalog.

5. Zainteresirane strani, ki so se javile same v skladu z drugim pododstavkom člena 10(12), so zaslišane, če so v roku iz obvestila, objavljenega v *Uradnem listu Evropske unije*, pisno zahtevale zaslišanje in pri tem navedle, da so zainteresirane strani, na katere bo izid postopka verjetno vplival, in da obstajajo posebni razlogi za njihovo zaslišanje.

6. Na zahtevo se uvoznikom, izvoznikom in pritožnikom, ki so se javili sami v skladu z drugim pododstavkom člena 10(12), ter vladi države porekla in/ali izvoza ponudi priložnost, da se sestanejo s strankami, ki imajo nasprotno interese, da se lahko predstavijo nasprotna stališča in nasprotni argumenti.

Pri zagotavljanju takšnih priložnosti je treba upoštevati potrebo po ohranjanju zaupnosti in ustreznost za stranke.

Nobena stranka ni zavezana k udeležbi na sestanku in neudeležba na sestanku ne vpliva na primer zadevne stranke.

Komisija upošteva ustne informacije, zagotovljene na podlagi tega odstavka, če se naknadno pisno potrdijo.

7. Pritožniki, vlada države porekla in/ali izvoza, uvozniki, izvozniki in njihova reprezentativna združenja, uporabniki ter potrošniške organizacije, ki so se sami javili v skladu z drugim pododstavkom člena 10(12), lahko na pisno zahtevo pregledajo vse informacije, ki so jih dale Komisiji na voljo katere koli stranke v preiskavi, v nasprotju z notranjo dokumentacijo, ki jo pripravijo organi Unije ali njene države članice, če so informacije pomembne za predstavitev njihovega primera, če niso zaupne v smislu člena 29 in če se uporabijo v preiskavi.

Te stranke lahko na takšne informacije odgovorijo, njihove pripombe pa se upoštevajo, če so v odgovoru zadostno utemeljene.

8. Informacije, ki jih predložijo zainteresirane strani in na katerih se utemeljijo ugotovitve, se, kolikor je mogoče, preverijo glede točnosti, razen v okoliščinah iz člena 28.

9. Za postopke, začete na podlagi člena 10(11), se preiskava, če je to mogoče, zaključi v enem letu. V vsakem primeru se takšne preiskave v vseh primerih zaključijo v 13 mesecih po njihovem začetku na podlagi ugotovitev, sprejetih na podlagi člena 13, za zaveze, ali ugotovitev, sprejetih na podlagi člena 15, za dokončni ukrep.

10. Skozi vso preiskavo daje Komisija državi porekla in/ali izvoza dovolj priložnosti za nadaljnje posvetovanje zaradi pojasnitve dejanskega položaja in dosege sporazumne rešitve.

Člen 12

Začasni ukrepi

1. Začasne dajatve se lahko uvedejo, če:

(a) so se postopki začeli v skladu s členom 10;

(b) je bilo o tem objavljeno obvestilo in so zainteresirane strani dobile ustrezno priložnost za predložitev informacij in pripomb v skladu z drugim pododstavkom člena 10(12);

- (c) je bila sprejeta začasna pozitivna ugotovitev, da se za uvoženi izdelek uporabljajo subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in da se s tem industriji Unije povzroča škoda, in
- (d) je zaradi interesa Unije potrebno posredovanje za preprečitev takšne škode.

Začasne dajatve se ne uvedejo prej kakor 60 dni in ne pozneje kakor devet mesecev po začetku postopkov.

Znesek začasne izravnalne dajatve ne sme presegati skupnega zneska začasno določenih subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, biti pa bi moral nižji, če bi takšna nižja dajatev zadostovala za odpravo škode industriji Unije.

2. Za zavarovanje začasne dajatve se položi varščina, sprostitev zadevnega proizvoda v prosti promet v Uniji pa je odvisna od zagotovitve takšne varščine.
3. Komisija sprejme začasne ukrepe v skladu s postopkom iz člena 25(4).
4. Kadar država članica zahteva takojšnje posredovanje Komisije in če so izpolnjeni pogoji iz prvega in drugega pododstavka odstavka 1, Komisija najpozneje v petih delovnih dneh po prejemu zahteve odloči, ali se začasne izravnalne dajatve uvedejo.
5. Začasne izravnalne dajatve se uvedejo za največ štiri mesece.

Člen 13

Zaveze

1. V primeru začasne pozitivne ugotovitve obstoja subvencioniranja in škode lahko Komisija v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 25(2) sprejme zadovoljive ponudbe prostovoljnih zavez, na podlagi katerih:
  - (a) država porekla in/ali izvoza soglaša, da bo odpravila ali omejila subvencijo ali sprejela druge ukrepe v zvezi z njenimi učinki, ali
  - (b) se kateri koli izvoznik zaveže, da bo popravil svoje cene ali prenehal izvažati na zadevno območje, dokler se za takšen izvoz zagotavljajo subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, tako da se Komisija prepriča, da so škodljivi učinki subvencij s tem odpravljani.

Začasne dajatve, ki jih je uvedla Komisija v skladu s členom 12(3), in dokončne dajatve, uvedene v skladu s členom 15(1), se v takšnem primeru in dokler veljajo takšne zaveze, ne uporabljajo za ustrezní uvoz zadevnega izdelka, ki ga proizvajajo podjetja iz sklepa Komisije o sprejetju zavez, kot je nadalje spremenjen.

Zvišanja cen v skladu s takšnimi zavezami niso večja, kot je potrebno za kompenzacijo zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, hkrati pa bi morala biti nižja od zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, če bi zadostovala za odpravo škode industriji Unije.

2. Zaveze lahko predlaga Komisija, vendar jih nobena država ali izvoznik nista prisiljena sprejeti. Dejstvo, da države ali izvozniki takšnih zavez ne ponudijo ali da ne sprejmejo poziva, naj to storijo, v nobenem primeru ne vpliva na obravnavo primera.

Lahko pa se ugotovi, da je uresničitev grožnje glede škode verjetnejša, če se subvencionirani uvoz nadaljuje. Zaveze se ne zahtevajo ali sprejmejo od držav ali izvoznikov, za katere se ni začasno pritrdilno ugotovilo subvencioniranje in škoda, ki jo takšno subvencioniranje povzroča.

Zaveze se morajo, razen v izjemnih okoliščinah, ponuditi najpozneje do konca obdobja, v katerem se lahko predložijo pripombe na podlagi člena 30(5).

3. Ponujenih zavez ni treba sprejeti, če se zdi njihov sprejem nepraktičen, na primer zaradi prevelikega števila dejanskih ali možnih izvoznikov ali iz drugih razlogov, vključno z razlogi splošne politike. Izvozniku in/ali zadevni državi porekla in/ali izvoza se lahko sporočijo razlogi, na podlagi katerih se predlaga zavrnitev ponudbe zaveze, ponudi pa se jim lahko tudi priložnost za predstavitev njihovih stališč. Razlogi za zavrnitev se opišejo v dokončnem sklepu.

4. Od strank, ki ponudijo zavezo, se zahteva, da zagotovijo različico te zaveze, ki ni zaupne narave, tako da se lahko da na voljo zainteresiranim stranem iz preiskave.

5. Kadar se zaveze sprejmejo, se preiskava zaključí. Komisija preiskavo zaključí v skladu s postopkom pregleda iz člena 25(3).

6. Če se zaveze sprejmejo, se preiskava subvencioniranja in škode ponavadi zaključí. Ob negativni ugotovitvi glede subvencioniranja in škode obveznost sama po sebi preneha, razen v primerih, ko je takšna ugotovitev predvsem posledica obstoja zaveze. V teh primerih se lahko zahteva, da se zaveza ohrani za primerno obdobje.

Ob pozitivni ugotovitvi glede subvencioniranja in škode se zaveza nadaljuje v skladu s svojimi pogoji in določbami te uredbe.

7. Komisija od vseh držav ali izvoznikov, od katerih je sprejela zaveze, zahteva, da ji v rednih časovnih presledkih posredujejo informacije v zvezi z izpolnjevanjem te zaveze, in da ji dovolijo preverjanje ustreznih podatkov. Neupoštevanje takšnih zahtev se šteje za kršitev zaveze.

8. Kadar se sprejmejo zaveze od določenih izvoznikov med preiskavo, se za namen členov 18, 19, 20 in 22 šteje, da zaveze začnejo veljati z datumom zaključka preiskave za državo porekla in/ali izvoza.

9. Če katera koli stranka krši ali umakne zavezo ali če Komisija prekliče sprejetje zaveze, Komisija, če je primerno, prekliče sprejetje zaveze in se uporablja začasna dajatev, ki jo uvede Komisija v skladu s členom 12, ali dokončna dajatev, uvedena v skladu s členom 15(1), pod pogojem, da je imel zadevni izvoznik ali država porekla in/ali izvoza možnost predložiti pripombe, razen če ta izvoznik ali država zavezo umakne. Ko se Komisija odloči umakniti zavezo, državam članicam posreduje informacije.

Katera koli stran ali država članica lahko posreduje informacije o *prima facie* dokazih, iz katerih je razvidna kršitev zaveze. Naknadno ugotavljanje, ali je bila zaveza res kršena, se običajno zaključí v šestih mesecih, nikakor pa ne kasneje kot v devetih mesecih po ustrezno utemeljeni zahtevi.

Komisija pri nadzoru nad izvajanjem zavez lahko zahteva pomoč pristojnih organov držav članic.

10. Začasna dajatev se lahko uvede v skladu s členom 12 na podlagi najboljših razpoložljivih informacij, kadar obstaja razlog za domnevo, da se zaveza krši, ali ob kršitvi ali umiku zaveze, kadar preiskava, ki je privedla do zaveze, še ni zaključena.

Člen 14

Ustavitev postopka brez sprejetja ukrepov

1. Kadar se pritožba umakne, se postopek lahko ustavi, razen če to ne bi bilo v interesu Unije.

2. Kadar zaščitni ukrepi niso potrebni, se preiskava ali postopek zaključí. Komisija preiskavo zaključí v skladu s postopkom pregleda iz člena 25(3).

3. Postopek se nemudoma ustavi, kadar se ugotovi, da je višina subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, *de minimis* v skladu z odstavkom 5, ali če sta obseg dejanskega oziroma možnega subvencioniranega uvoza ali škoda zanemarljiva.

4. Za postopek, uveden na podlagi člena 10(11), se škoda ponavadi šteje za zanemarljivo, če je tržni delež uvoza manjši od zneskov iz člena 10(9). Za preiskave glede uvoza iz držav v razvoju se prav tako šteje obseg subvencioniranega uvoza kot zanemarljiv, če predstavlja manj kakor 4 % skupnega uvoza podobnega izdelka v Unijo, razen če uvoz iz držav v razvoju, katerih posamični deleži skupnega uvoza predstavljajo manj od 4 %, skupaj predstavlja več kakor 9 % skupnega uvoza podobnega izdelka v Unijo.

5. Znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se šteje za *de minimis*, če znaša znesek manj kot 1 % *ad valorem*, ob upoštevanju, da je glede preiskav, ki se nanašajo na uvoz iz držav v razvoju, prag *de minimis* 2 % *ad valorem*, pod pogojem, da se, v primeru, kadar je znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, nižji od ustrezne stopnje *de minimis* za posamezne izvoznike, za katere se postopki nadaljujejo in se lahko ponovno preverijo v katerem koli naknadnem pregledu, ki se opravi za zadevno državo na podlagi členov 18 in 19, zaključi le preiskava.

Člen 15

Uvedba dokončnih dajatev

1. Kadar končno ugotovljena dejstva kažejo na obstoj subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in s tem povzročene škode ter kadar interes Unije narekuje posredovanje v skladu s členom 31, Komisija uvede dokončno izravnalno dajatev v skladu s postopkom pregleda iz člena 25(3). Kadar veljajo začasne dajatve, Komisija ta postopek začne najpozneje en mesec pred iztekom veljavnosti takšnih dajatev.

Ne uvedejo se nobeni ukrepi, če se subvencija ali subvencije ukinejo ali če je dokazano, da subvencije ne zagotavljajo več nobenih ugodnosti zadevnim izvoznikom.

Znesek izravnalne dajatve ne sme preseči ugotovljenega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, vendar mora biti nižji od celotnega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, če nižja dajatev zadošča, da se odpravi škoda, ki se povzroča industriji Unije.

2. Izravnalna dajatev se uvede brez diskriminacije in v ustrezni višini za vsak primer uvoza proizvoda iz vseh virov, za katere je bilo ugotovljeno, da uživajo ugodnost subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in da povzročajo škodo, razen za uvoz iz tistih virov, od katerih so bile sprejete zaveze na podlagi določb te uredbe.

V uredbi o uvedbi dajatve se navedejo dajatve za posamezne dobavitelje, če to ni možno, pa za zadevne države dobaviteljice.

3. Kadar Komisija svojo preiskavo omeji v skladu s členom 27, ne sme nobena izravnalna dajatev, ki se uporablja za uvoz od izvoznikov ali proizvajalcev, ki so se javili sami v skladu s členom 27, vendar niso bili vključeni v preiskavo, presežati tehtanega povprečja zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, določenih za zadevne stranke v vzorcu.

Za namene tega odstavka Komisija ne upošteva ničnih zneskov in zneskov *de minimis* subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ter zneskov subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, določenih v okoliščinah iz člena 28.

Individualne dajatve se uporabljajo za uvoz pri vseh izvoznikih ali proizvajalcih, za katere je bil v skladu s členom 27 izračunan individualni znesek subvencioniranja.

Člen 16

Retroaktivnost

1. Začasni ukrepi in dokončne izravnalne dajatve se uporabljajo samo za izdelke, vnesene v prosti promet po začetku veljavnosti ukrepa, sprejetega na podlagi členov 12(1) ali 15(1), odvisno od primera, ob upoštevanju izjem iz te uredbe.

2. Kadar se uporablja začasna dajatev, dokončno ugotovljena dejstva pa kažejo na obstoj subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in škode, Komisija ne glede na to, ali se bo uvedla dokončna izravnalna dajatev, odloči, kakšen delež začasne dajatve naj se dokončno pobere.

V ta namen „škoda“ ne vključuje niti znatnega zaostajanja pri ustanavljanju industrije Unije niti grožnjo znatne škode, razen če se ugotovi, da bi iz tega brez začasnih ukrepov nastala znatna škoda. V vseh drugih primerih, ki vključujejo takšno grožnjo ali zaostajanje, se vsi začasni zneski sprostijo, dokončne dajatve pa se lahko uvedejo šele z dnem sprejetja dokončne ugotovitve nevarnosti ali znatnega zaostajanja.

3. Če je dokončna izravnalna dajatev višja od začasne dajatve, se razlika ne pobira. Če je dokončna dajatev nižja od začasne dajatve, se dajatev ponovno izračuna. Če je dokončna ugotovitev negativna, se začasna dajatev ne potrdi.

4. Dokončna izravnalna dajatev se lahko obračuna za izdelke, ki so bili uvoženi za potrošnjo največ 90 dni pred datumom začetka uporabe začasnih ukrepov, vendar ne pred uvedbo preiskave pod pogojem, da:

(a) je bil uvoz evidentiran v skladu s členom 24(5);

(b) je dala Komisija zadevnim uvoznikom priložnost za predstavitev njihovih stališč;

(c) obstajajo kritične okoliščine, v katerih se zadevnemu subvencioniranemu izdelku povzroča škoda, ki jo je težko odpraviti, zaradi velike količine v sorazmerno kratkem času uvoženega izdelka, za katerega se uporabljajo subvencije, proti katerim se lahko na podlagi določb te uredbe uvedejo izravnalni ukrepi, in

(d) se meni, da je treba za preprečitev ponovitve takšne škode retroaktivno obračunati izravnalne dajatve za ta uvoz.

5. Ob kršitvi ali preklicu zavez se lahko dokončne dajatve zaračunajo za blago, ki je bilo vneseno v prosti promet najpozneje 90 dni pred začetkom uporabe začasnih ukrepov, pod pogojem, da je bil uvoz evidentiran v skladu s členom 24(5) in da se takšno retroaktivno obračunavanje ne uporablja za uvoz, vnesen v prosti promet pred kršitvijo ali preklicem zavez.

Člen 17

Trajanje

Izravnalni ukrep velja samo toliko časa in v takšnem obsegu, ki je nujen, da se odpravijo subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ki povzročajo škodo.

Člen 18

Pregledi glede izteka ukrepov

1. Dokončni izravnalni ukrep se izteče pet let po uvedbi ali pet let po datumu zadnjega pregleda, v katerega sta bila zajeta subvencioniranje in škoda, razen če se med pregledom ne ugotovi, da bi iztek verjetno povzročil nadaljevanje ali ponovitev subvencioniranja in škode. Pregled v zvezi z iztekom ukrepov se uvede na pobudo Komisije ali na zahtevo, vloženo s strani ali v imenu proizvajalcev Unije, ukrep pa velja, dokler ni znan izid tega pregleda.

2. Pregled glede izteka ukrepov se začne, če zahteva vsebuje zadostne dokaze, da bi iztek ukrepov verjetno povzročil nadaljevanje ali ponovitev subvencioniranja in škode. Takšna verjetnost se lahko prikaže na primer z dokazom o nadaljnjem subvencioniranju in škodi ali dokazom, da je bila škoda odpravljena delno ali izključno zaradi obstoja ukrepov, ali dokazom, da so okoliščine izvoznikov ali tržni pogoji takšni, da kažejo na verjetnost nadaljnjega škodljivega subvencioniranja.

3. Pri izvajanju preiskav na podlagi tega člena se izvoznikom, uvoznikom, državi porekla in/ali izvoza ter proizvajalcem Unije ponudi priložnost za razširitev, zavrnitev ali predložitev pripomb o zadevah iz zahtevka za pregled, sklepi pa se sprejmejo ob ustreznem upoštevanju vseh pomembnih in pravilno dokumentiranih dokazov, ki se predložijo v zvezi z vprašanjem, ali je verjetno, da bi iztek ukrepov povzročil nadaljevanje ali ponovitev subvencioniranja in škode.

4. Obvestilo o bližnjem izteku ukrepov se objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ob ustreznem času v zadnjem letu obdobja uporabe ukrepov iz tega člena. Nato so proizvajalci Unije upravičeni, da najpozneje tri mesece pred koncem petletnega obdobja, vložijo zahtevek za pregled v skladu z odstavkom 2. Objavi se tudi obvestilo o dejanskem izteku ukrepov iz tega člena.

Člen 19

Vmesni pregledi

1. Lahko se preveri tudi potreba po ohranitvi ukrepov, kadar je upravičeno, in sicer na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice ali, pod pogojem, da je od uvedbe dokončnega ukrepa preteklo dovolj časa, in sicer vsaj eno leto, na zahtevo katerega koli izvoznika, uvoznika ali proizvajalca v Uniji ali države porekla in/ali izvoza, če zahteva vsebuje zadostne dokaze, ki utemeljujejo potrebo po takšnem vmesnem pregledu.

2. Vmesni pregled se začne, kadar zahteva vsebuje zadostne dokaze, da ohranitev ukrepov ni več potrebna za kompenziranje subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in/ali da ni verjetno, da bi se škoda nadaljevala ali ponovila, če bi se ukrepi odpravili ali spremenili, ali da veljavni ukrep ne zadostuje oziroma ne zadostuje več za odpravo subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ki povzroča škodo.

3. Kadar so uvedene izravnalne dajatve nižje od ugotovljenega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se lahko uvede vmesni pregled, če proizvajalci v Uniji ali katera koli druga zainteresirana stran predloži, običajno v roku dveh let od začetka veljavnosti ukrepov, zadostne dokaze, da so se izvozne cene po obdobju prvotne preiskave in pred ali po uvedbi ukrepov, zmanjšale ali da ni bilo gibanja cen ali zadostnega gibanja cen pri nadaljnji prodaji uvoženega izdelka v Unijo. Če preiskava pokaže, da so bile trditve pravilne, se lahko izravnalne dajatve zvišajo, da se doseže povišanje cene, ki je potrebno za odpravo škode. Vendar pa zvišana dajatev ne presega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

Vmesni pregled se tudi lahko uvede po zgoraj navedenih pogojih na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice.

4. Med preiskavami na podlagi tega člena lahko Komisija med drugim preuči, ali so se okoliščine v zvezi s subvencioniranjem in škodo znatno spremenile in ali se z obstoječimi ukrepi dosegajo predvideni rezultati pri odpravi škode, predhodno ugotovljene v skladu s členom 8. V zvezi s tem se v dokončni ugotovitvi upoštevajo vsi pomembni in ustrezno dokumentirani dokazi.

Člen 20

Pospešeni pregledi

Izvoznik, za čigar uvoz velja dokončna izravnalna dajatev, vendar v prvotni preiskavi ni bil individualno preiskan iz drugih razlogov kakor njegove zavrnitve sodelovanja s Komisijo, je na zahtevo upravičen do pospešenega pregleda, s katerim lahko Komisija za tega izvoznika nemudoma določi individualno stopnjo izravnalne dajatve.

Takšen pregled se začne po tem, ko so imeli proizvajalci v Uniji možnost predložiti pripombe.

Člen 21

Nadomestila

1. Uvoznik lahko ne glede na člen 18 zahteva povračilo pobranih dajatev, kadar se dokaže, da so bile subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi in na podlagi katerih so se plačale dajatve, bodisi odpravljene bodisi znižane na stopnjo, ki je nižja od veljavne dajatve.
2. Za nadomestilo izravnalnih dajatev uvoznik predloži zahtevek Komisiji. Zahtevek se odda prek države članice, na ozemlju katere so bili izdelki sproščeni v prosti promet, v šestih mesecih potem, ko so pristojni organi ustrezno določili višino dokončnih dajatev, ki jih je treba obračunati, ali ko je bil sprejet sklep o dokončnem pobiranju zneskov, zavarovanih z začasno dajatvijo. Države članice zahtevek nemudoma posredujejo Komisiji.
3. Zahtevek za nadomestilo se šteje za ustrezno utemeljenega z dokazili samo, kadar vsebuje točne informacije o znesku zahtevanega nadomestila izravnalnih dajatev in celotno carinsko dokumentacijo, ki se nanaša na izračun in plačilo takšnega zneska. Za reprezentativno obdobje zahtevek vključuje tudi dokazila o višini subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, za izvoznika ali proizvajalca, za katerega velja dajatev. V primerih, kadar uvoznik ni povezan z zadevnim izvoznikom ali proizvajalcem in takšen podatek ni takoj na voljo ali kadar ga izvoznik ali proizvajalec nočeta poslati uvozniku, vloga vsebuje izjavo izvoznika ali proizvajalca, da je bil znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, v skladu s tem členom znižan ali odpravljen in da se bodo ustrezna dokazila poslala Komisiji. Kadar izvoznik ali proizvajalec takšnega dokazila ne predloži v razumnem času, se zahtevek zavrne.
4. Komisija odloči, ali in v kolikšni meri bo ugodila zahtevku, lahko pa se kadar koli odloči, da začne vmesni pregled, informacije in ugotovitve takšnega pregleda, opravljenega v skladu z določbami, ki se uporabljajo za takšne preglede, pa se nato uporabijo pri odločitvi, ali in v kolikšni meri je nadomestilo upravičeno.

Nadomestilo dajatev se običajno izvede v 12 mesecih, nikakor pa ne v več kakor 18 mesecih po datumu predložitve zahtevka uvoznika izdelka, za katerega velja izravnalna dajatev, ustrezno utemeljenega z dokazili.

Države članice bi odobreno nadomestilo običajno morale izplačati v 90 dneh po odločitvi iz prvega pododstavka.

Člen 22

Splošne določbe o pregledih in nadomestilih

1. Ustrezne določbe te uredbe v zvezi s postopki in vodenjem preiskav razen tistih, ki se nanašajo na roke, veljajo za vsak pregled, ki se opravlja na podlagi členov 18, 19 in 20.

Pregledi, ki se opravljajo na podlagi členov 18 in 19, se izvedejo čim hitreje in se običajno zaključijo v 12 mesecih od datuma začetka pregleda. Pregledi na podlagi členov 18 in 19 se v vsakem primeru zaključijo v 15 mesecih od datuma začetka.

Pregledi na podlagi člena 20 se v vsakem primeru zaključijo v devetih mesecih od datuma začetka.

Če se pregled, ki se izvaja na podlagi člena 18, začne medtem, ko v istem postopku poteka pregled na podlagi člena 19, se pregled na podlagi člena 19 zaključi istočasno, kot je zgoraj določeno za pregled na podlagi člena 18.

Če preiskava ni zaključena v rokih, navedenih v drugem, tretjem in četrtem pododstavku, potem ukrepi:

- (a) prenehajo veljati v primeru preiskav na podlagi člena 18;

(b) prenehajo veljati v primeru preiskav, ki se vzporedno izvajajo na podlagi členov 18 in 19, bodisi kadar se je začela preiskava v skladu s členom 18, medtem ko je v okviru istega postopka potekal pregled v skladu s členom 19, ali kadar so se taki pregledi začeli istočasno, ali

(c) ostanejo nespremenjeni v primeru preiskav na podlagi členov 19 in 20.

Obvestilo o dejanskem prenehanju veljavnosti ali ohranitvi ukrepov na podlagi tega odstavka se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Preglede na podlagi členov 18, 19 in 20 začne Komisija. Komisija v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 25(2) odloči, ali bo začela preglede na podlagi člena 18 ali ne. Poleg tega Komisija državam članicam zagotovi informacije, ko gospodarski subjekt ali država članica predloži zahtevek, v katerem utemelji začetek pregleda na podlagi členov 19 in 20, ter ko Komisija sama dokonča analizo tega zahtevka ali ugotovi, da je treba preučiti potrebo po nadaljnjem uvajanju ukrepov.

3. Kadar pregledi to opravičujejo, se v skladu s postopkom pregleda iz člena 25(3) ukrepi na podlagi člena 18 prekličejo ali ohranijo oziroma na podlagi členov 19 in 20 prekličejo, ohranijo ali spremenijo.

4. Kadar se ukrepi razveljavijo za individualne izvoznike, za državo kot celoto pa ne, se za takšne izvoznike postopki nadaljujejo in se lahko ponovno preiščejo v katerem koli naknadnem pregledu, ki se opravi za zadevno državo na podlagi tega člena.

5. Kadar poteka pregled ukrepov na podlagi člena 19 ob koncu obdobja uporabe ukrepov, kot so opredeljeni v členu 18, se ukrepi preiščejo tudi na podlagi določb člena 18.

6. Pod pogojem, da se okoliščine niso spremenile, in ob ustreznem upoštevanju členov 5, 6, 7 in 27, Komisija v vseh pregledih ali preiskavah v zvezi z nadomestili, opravljenih na podlagi členov 18 do 21, uporablja enako metodologijo kakor v preiskavi, katere posledica je bila uvedba dajatve.

Člen 23

Izogibanje

1. Izravnalne dajatve, ki se uvedejo na podlagi te uredbe, se lahko razširijo na uvoz podobnih izdelkov bodisi rahlo spremenjenih ali nespremenjenih iz tretjih držav, na uvoz rahlo spremenjenih podobnih izdelkov iz države, za katero veljajo ukrepi, ali na njihove dele, kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom.

2. Izravnalne dajatve, ki ne presegajo preostalih izravnalnih dajatev, uvedenih v skladu s členom 15(2), se lahko razširijo na uvoz iz družb, ki uporabljajo individualne dajatve v državah, za katere veljajo ukrepi, kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom.

3. Izogibanje se opredeli kot sprememba vzorca trgovanja med tretjimi državami in Unijo ali med posameznimi družbami v državi, za katero veljajo ukrepi, in Unijo, ki izhaja iz prakse, postopka ali dejavnosti, za katero ni drugega zadostnega vzroka ali gospodarske utemeljitve, kot je uvedba dajatve, ter kadar obstajajo dokazi o škodi ali o tem, da se popravljalni učinki dajatve spodkopavajo s cenami in/ali količinami podobnega izdelka, in da torej uvoženi podoben izdelek in/ali njegovi deli še vedno koristijo subvencije.

Praksa, postopek ali dejavnost iz prvega pododstavka vključuje, med drugim:

(a) rahlo spremembo zadevnega izdelka, da se vključi v carinske oznake, ki navadno niso predmet ukrepov, pod pogojem, da sprememba ne povzroči spremembe njegovih bistvenih značilnosti;

(b) pošiljko izdelka, za katerega veljajo ukrepi, preko tretjih držav;

(c) reorganizacijo lastnih prodajnih vzorcev in poti izvoznikov in proizvajalcev v državi, za katero veljajo ukrepi, da bi bili njihovi izdelki v Unijo na koncu izvoženi preko proizvajalcev, za katere se uporabljajo individualne stopnje dajatev, ki so nižje od stopenj, ki se uporabljajo za izdelke proizvajalcev.

4. Preiskave se začnejo na podlagi tega člena na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice ali katere koli zainteresirane strani na podlagi zadostnih dokazov o dejavnikih, določenih v odstavkih 1, 2 in 3. Začnejo se na podlagi uredbe Komisije, ki lahko da carinskim organom tudi navodila, da uvoz pogojujejo z registracijo v skladu s členom 24(5) ali da zahtevajo jamstva. Komisija državam članicam posreduje informacije, ko zainteresirana stran ali država članica predloži zahtevek, v katerem utemelji začetek preiskave, ter ko sama dokonča analizo tega zahtevka ali ugotovi, da je treba začeti preiskavo.

Preiskave izvaja Komisija. Pomagajo ji lahko carinski organi, preiskava pa se zaključi v devetih mesecih.

Če dokončno preverjena dejstva upravičujejo razširitev ukrepov, jih Komisija razširi v skladu s postopkom pregleda iz člena 25(3).

Razširitev začne veljati z datumom, na katerega je bila uvedena registracija na podlagi člena 24(5) ali na katerega so bila zahtevana jamstva. Ustrezne postopkovne določbe te uredbe v zvezi z začetkom in vodenjem preiskav se uporabljajo v skladu s tem členom.

5. Za uvoz s strani podjetij, katerim so odobrena izvzetja, registracija na podlagi člena 24(5) ali ukrepi ne veljajo.

6. Zahtevki za izvzetja, ki so jim priložena ustrezna dokazila, se predložijo v rokih, določenih v uredbi Komisije, s katero se začne preiskava.

Kadar se praksa, postopek ali dejavnost izogibanja dogajajo izven Unije, se izvzetja lahko odobrijo proizvajalcem zadevnega izdelka, ki lahko dokažejo, da niso povezani z nobenim proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi, in za katere se ugotovi, da niso vpleteni v izogibanje, kakor je opredeljeno v odstavku 3.

Kadar se praksa, postopek ali dejavnost izogibanja dogajajo v Uniji, se izvzetja lahko odobrijo uvoznikom, ki lahko dokažejo, da niso povezani z nobenim proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi.

Te izjeme se odobrijo s sklepom Komisije in ostanejo veljavne za obdobje in pod pogoji, določenimi v sklepu. Ko Komisija dokonča analizo, državam članicam posreduje informacije.

Pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji, določeni v členu 20, se izvzetja lahko odobrijo po zaključku preiskave, ki vodi k razširitvi ukrepov.

7. Pod pogojem, da je preteklo najmanj eno leto od razširitve ukrepov in v primeru občutnega števila strank, ki zahtevajo ali bi lahko potencialno zahtevale izvzetje, se Komisija lahko odloči, da sproži pregled razširitve ukrepov. Vsak tak pregled se izvaja v skladu z določbami člena 22(1), kakor se uporabljajo za preglede na podlagi člena 19.

8. Nobena določba tega člena ne preprečuje običajne uporabe veljavnih določb o carinah.

Člen 24

Splošne določbe

1. Začasne ali dokončne izravnalne dajatve se uvedejo z uredbo, pobirajo pa jih države članice v določeni obliki in določeni višini ter v skladu z drugimi merili iz uredbe o uvedbi takšnih dajatev. Takšne izravnalne dajatve se pobirajo tudi neodvisno od carin, davkov in drugih dajatev, ki se običajno uvedejo pri uvozu.

Za noben izdelek ne smejo hkrati veljati protidumpinške in izravnalne dajatve za obravnavanje enih in istih razmer, ki izhajajo iz dumpinga ali iz izvoznega subvencioniranja.

2. Uredbe o uvedbi začasnih ali dokončnih izravnalnih dajatev in uredbe ali sklepi o sprejetju zavez ali o zaključku preiskav ali postopkov se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije*.

Takšne uredbe ali sklepi ob ustreznem upoštevanju varovanja zaupnih podatkov vsebujejo zlasti imena izvoznikov, če je to mogoče, ali zadevne države, opis proizvoda in povzetek dejstev in premislekov, pomembnih za ugotovitve subvencij in škode. V vsakem primeru se pošlje en izvod uredbe ali sklepa znanim zainteresiranim stranem. Določbe tega odstavka se smiselno uporabljajo za preglede.

3. Posebne določbe, zlasti o skupni opredelitvi pojma poreklo iz Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ se lahko sprejmejo na podlagi te uredbe.

4. V interesu Unije se lahko ukrepi, uvedeni na podlagi te uredbe, s sklepom Komisije v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 25(2) opustijo za obdobje devetih mesecev. Komisija lahko opustitev v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 25(2) podaljša za nadaljnje obdobje največ enega leta.

Ukrepe je mogoče opustiti le, kadar se razmere na trgu začasno spremenijo v tolikšni meri, da je malo verjetno, da bi se škoda zaradi opustitve nadaljevala, ter pod pogojem, da je imela industrija Unije možnost predložiti pripombe in so bile te tudi upoštevane. Ukrepe je mogoče v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 25(2) kadar koli ponovno uvesti, če razlogi za opustitev ne veljajo več.

5. Potem ko Komisija pravočasno obvesti države članice, carinskim organom naroči, naj sprejmejo ustrezne ukrepe za registracijo uvoza, tako da se ukrepi nato lahko uporabijo za navedeni uvoz od datuma takšne registracije.

Obvezno evidentiranje uvoza se lahko sprejme na podlagi zahtevka industrije Unije, ki vsebuje dovolj dokazov za utemeljitev takšnega ukrepa.

Evidentiranje se uvede z uredbo, v kateri se navedeta namen ukrepa in, če je ustrezno, ocenjeni znesek možnih prihodnjih obveznosti. Obvezno evidentiranje za uvoz ne sme veljati več kakor devet mesecev.

6. Države članice Komisiji mesečno poročajo o uvozu izdelkov, ki so predmet preiskave in za katere veljajo ukrepi, ter o znesku dajatev, pobranih na podlagi te uredbe.

7. Ne glede na odstavek 6 lahko Komisija za posamezni primer zaprosi države članice, da ji posredujejo podatke, ki so potrebni za učinkovito spremljanje uporabe ukrepov. S tem v zvezi se uporabljajo določbe členov 11(3) in (4). Za vse podatke, ki jih predložijo države članice na podlagi tega člena, veljajo določbe člena 29(6).

Člen 25

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen z Uredbo (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (glej str. 21 tega Uradnega lista).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 4 Uredbe.
5. Pri uporabi pisnega postopka na podlagi člena 3(5) Uredbe (EU) št. 182/2011 se za sprejetje dokončnih ukrepov na podlagi odstavka 3 tega člena ali za odločitev o uvedbi ali nevedbi pregledov zaradi izteka ukrepov na podlagi člena 18 te uredbe ta postopek zaključi brez izida, kadar v roku, ki ga določi predsednik, tako odloči predsednik ali to zahteva večina članov odbora, kot je opredeljena v členu 5(1) Uredbe (EU) št. 182/2011. Pri uporabi pisnega postopka v drugih primerih, ko je v odboru potekala razprava o osnutku ukrepa, se takšen postopek zaključi brez izida, kadar v roku, ki ga določi predsednik, tako odloči predsednik ali to zahteva navadna večina članov odbora. Pri uporabi pisnega postopka v drugih primerih, ko v odboru ni bilo razprave o osnutku ukrepa, se takšen postopek zaključi brez izida, kadar v roku, ki ga določi predsednik, tako odloči predsednik ali to zahteva vsaj četrtnina članov odbora.
6. Odbor lahko razpravlja o katerem koli vprašanju v zvezi z uporabo te uredbe, ki ga zastavi Komisija, ali na zahtevo države članice. Države članice lahko v odboru ali neposredno v okviru Komisije zahtevajo informacije in izmenjajo stališča.

Člen 26

Preveritveni obiski

1. Komisija, kadar meni, da je ustrezno, opravi obiske za pregled evidenc uvoznikov, izvoznikov, trgovcev, zastopnikov, proizvajalcev, trgovinskih združenj in organizacij, da preveri predložene informacije o subvencioniranju in škodi. Če ni ustreznega in pravočasnega odgovora, se Komisija lahko odloči, da preveritvenega obiska ne opravi.
2. Komisija lahko po potrebi opravi preiskave v tretjih državah, pod pogojem, da pridobi soglasje zadevnih podjetij, da obvesti zadevno državo in da ta preiskavi ne nasprotuje. Kakor hitro Komisija prejme soglasje zadevnih podjetij, obvesti državo porekla in/ali izvoza o imenih in naslovih podjetij, ki jih bo obiskala, in o dogovorjenih datumih.
3. Zadevna podjetja so obveščena o vrsti informacij, ki se bodo preverjale med preveritvenimi obiski, in o vseh dodatnih informacijah, ki jih je treba zagotoviti med takšnimi obiski, čeprav to ne izključuje zahtevkov, predloženih med preverjanjem, za dodatne podrobnosti, ki se zagotovijo v zvezi z dobljenimi informacijami.
4. Komisiji pri preiskavah na podlagi odstavkov 1, 2 in 3 pomagajo uradniki tistih držav članic, ki so za to zaprosile.

Člen 27

Vzorčenje

1. V primerih, pri katerih je število pritožnikov, izvoznikov ali uvoznikov, vrst izdelka ali transakcij veliko, se preiskava lahko omeji na:
  - (a) sprejemljivo število strank, izdelkov ali transakcij z uporabo vzorcev, ki so statistično veljavni na podlagi razpoložljivih informacij v času izbire, ali
  - (b) na največji reprezentativni obseg proizvodnje, prodaje ali izvoza, ki se lahko ustrezno preišče v razpoložljivem času.

2. Za končni izbor strank, vrst izdelkov ali transakcij na podlagi tega člena je pristojna Komisija, vendar ima prednost izbor vzorca, ki je izbran na podlagi posvetovanja in soglasja zadevnih strank, pod pogojem, da se takšne stranke same javijo in dajo v treh tednih po uvedbi preiskave na voljo dovolj informacij, ki omogočajo izbiro reprezentativnega vzorca.

3. V primerih, kadar se preiskava omeji v skladu s tem členom, se izračuna individualni znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, za vse izvoznike ali proizvajalce, ki prvotno niso bili izbrani in ki predložijo potrebne informacije v rokih iz te uredbe, razen kadar je število izvoznikov ali proizvajalcev tako veliko, da bi individualni pregledi nepotrebno oteževali in preprečevali pravočasen zaključek preiskave.

4. Kadar se sprejme odločitev za vzorčenje, vendar nekatere ali vse izbrane stranke do določene stopnje niso pripravljene sodelovati, kar bo verjetno odločilno vplivalo na izid preiskave, se lahko izbere nov vzorec.

Če se znatno nesodelovanje nadaljuje ali če ni na voljo dovolj časa za izbiro novega vzorca, se uporabijo ustrezne določbe člena 28.

Člen 28

Nesodelovanje

1. V primerih, v katerih katera koli zainteresirana stran zavrne dostop do potrebnih informacij ali jih kako drugače ne zagotovi v rokih iz te uredbe ali če znatno ovira preiskavo, se lahko na podlagi razpoložljivih dejstev sprejmejo začasne ali dokončne pozitivne ali negativne ugotovitve.

Kadar se ugotovi, da je katera koli zainteresirana stran predložila napačne ali zavajajoče informacije, se te prezrejo, uporabijo pa se razpoložljiva dejstva.

Zainteresirane strani je treba obvestiti o posledicah nesodelovanja.

2. Če odgovor ni bil poslan v računalniški obliki, se to ne šteje za nesodelovanje, pod pogojem, da zainteresirana stran navede, da bi zagotavljanje odgovora v zahtevani obliki predstavljalo nesorazmerno dodatno breme ali povzročilo nesorazmerne dodatne stroške.

3. Kadar informacije, ki jih predloži zainteresirana stran, niso v vseh pogledih popolne, se kljub temu ne smejo prezreti, pod pogojem, da nobena pomanjkljivost ni takšna, da bi povzročila nepotrebne težave pri sprejemanju zadovoljivo točne ugotovitve, in da je bila informacija ustrezno in pravočasno poslana in se lahko preveri ter da je zainteresirana stran delovala po najboljših močeh.

4. Če se dokaz ali informacija ne sprejmeta, se stranko, ki ju je predložila, nemudoma obvesti o razlogih za to in se ji ponudi priložnost, da v določenem roku zagotovi dodatna pojasnila. Če veljajo pojasnila za nezadovoljljiva, se razlogi za zavrnitev takšnega dokaza ali informacije razkrijejo in objavijo v ugotovitvah.

5. Če ugotovitve, vključno z ugotovitvami o višini subvencij, proti katerim se lahko sprejmejo izravnalni ukrepi, temeljijo na določbah odstavka 1, vključno na informacijah iz pritožbe, se, kadar je to mogoče in ob ustreznem upoštevanju rokov preiskave, preverijo na podlagi informacij iz drugih neodvisnih virov, ki so morebiti na voljo, kot so objavljeni ceniki, uradni statistični podatki o uvozu in statistični carinski podatki ali informacije, pridobljene med preiskavo od drugih zainteresiranih strani.

Takšne informacije lahko vključujejo pomembne podatke o svetovnem trgu ali drugih reprezentativnih trgih, kadar je primerno.

6. Če zainteresirana stran ne sodeluje ali sodeluje samo delno, tako da zadrži pomembne informacije, je lahko izid preiskave za to stranko manj ugoden, kakor bi bil, če bi sodelovala.

Člen 29

Zaupnost

1. Vse informacije, ki so zaupne narave (na primer zato, ker bi njihovo razkritje pomenilo pomembno konkurenčno prednost za tekmeca ali bi imelo znatne škodljive učinke na osebo, ki je informacijo predložila, ali na osebo, od katere je oseba, ki je zagotovila informacijo, informacijo dobila) in ki jih zaupno predložijo v preiskavo vključene stranke, organi ob ustrezni utemeljitvi obravnavajo kot zaupne.
2. Zainteresirane strani, ki predložijo zaupne informacije, se zaprosijo, da priskrbijo njihov povzetek, ki ni zaupne narave. Ti povzetki so dovolj podrobni, da omogočajo primerno razumevanje bistvene vsebine zaupno predložene informacije. V izrednih okoliščinah lahko stranke navedejo, da takšne informacije ni možno povzeti. V takšnih izrednih okoliščinah je treba podati izjavo o razlogih, zaradi katerih takšen povzetek ni možen.
3. Če se meni, da zahteva po zaupnosti ni upravičena, ali če predložnik informacije te ni pripravljen dati na voljo ali dovoliti njenega razkritja v splošni obliki ali v povzetku, se takšna informacija lahko prezre, razen če se iz ustreznih virov zadovoljivo ne dokaže, da je točna. Zahteve po zaupnosti se ne zavrnejo samovoljno.
4. Ta člen organom Unije ne preprečuje razkritja splošnih informacij, zlasti še razlogov, na katerih temeljijo sklepi, sprejeti na podlagi te uredbe, niti razkritja dokazov, na katere so se oprli organi Unije, če je to potrebno za obrazložitev teh razlogov v sodnih postopkih. Pri takšnem razkritju je treba upoštevati zakoniti interes zadevnih strank, da se ne razkrijejo njihove poslovne ali državne tajnosti.
5. Komisija in države članice, vključno z njihovimi uradniki, ne razkrijejo nobene informacije, ki so jo prejeli na podlagi te uredbe in za katero je oseba, ki jo je predložila, zahtevala zaupno obravnavo, razen če ta oseba tega izrecno ne dovoli. Izmenjave informacij med Komisijo in državami članicami ali kakršni koli notranji dokumenti, ki jih pripravijo organi Unije ali držav članic, se ne razkrijejo, razen če ni v tej uredbi to izrecno določeno.
6. Informacije, prejete na podlagi te uredbe, se uporabljajo samo za namen, za katerega so bile zahtevane.

Ta določba ne izključuje uporabe informacij, prejetih v okviru ene preiskave, za namene sprožitve drugih preiskav v okviru istega postopka, v zvezi z istim podobnim izdelkom.

Člen 30

Razkritje

1. Pritožniki, uvozniki, izvozniki in njihova reprezentativna združenja ter država porekla in/ali izvoza lahko zahtevajo razkritje podrobnosti, na katerih temeljijo bistvena dejstva in premisleki, na podlagi katerih so bili uvedeni začasni ukrepi. Zahtevki za takšno razkritje se oddajo pisno, takoj po uvedbi začasnih ukrepov, razkritje pa se opravi čim prej v pisni obliki.
2. Stranke iz odstavka 1 lahko zahtevajo dokončno razkritje bistvenih dejstev in premislekov, na podlagi katerih se namerava priporočiti uvedba dokončnih ukrepov ali zaključek preiskave ali postopka brez uvedbe ukrepov, pri tem pa se posebna pozornost nameni razkritju vseh dejstev ali premislekov, ki so drugačni od tistih, uporabljenih začasne ukrepe.
3. Pisni zahtevki za dokončno razkritje se naslovijo na Komisijo, ki jih mora v primerih, pri katerih je bila uvedena začasna dajatev, prejeti najpozneje en mesec po objavi uvedbe te dajatve. Kadar začasna dajatev ni bila uvedena, se strankam ponudi priložnost, da zahtevajo dokončno razkritje v rokih, ki jih določi Komisija.

4. Dokončno razkritje se poda v pisni obliki. Opravi se čim prej, običajno najpozneje en mesec pred začetkom postopkov, določenih v členu 14 ali členu 15, in ob ustreznem upoštevanju varstva zaupnih podatkov. Kadar Komisija določenih dejstev ali premislekov takrat še ne more razkriti, jih razkrije čim prej.

Razkritje ne vpliva na nobeno poznejšo odločitev, ki jo lahko sprejme Komisija, kadar pa takšna odločitev temelji na drugačnih dejstvih in premislekih, se ti čim prej razkrijejo.

5. Pripombe, ki so dane po dokončnem razkritju, se upoštevajo samo v primeru, če prispejo v roku, ki ga za vsak primer posebej določi Komisija in znaša vsaj 10 dni, pri čemer ustrezno upošteva nujnost zadeve. Kadar koli je potrebno dodatno dokončno razkritje, se lahko določi krajše obdobje.

Člen 31

Interes Unije

1. Ugotovitev, ali interes Unije zahteva posredovanje, je treba utemeljiti z oceno vseh različnih interesov kot celote, vključno z interesi domače industrije ter uporabnikov in potrošnikov. Ugotovitev na podlagi tega člena se sprejme samo, kadar je bila vsem strankam dana priložnost za predstavitev stališč na podlagi odstavka 2. Pri takšnem pregledu je treba zlasti upoštevati potrebo po odpravi učinkov škodljivega subvencioniranja, ki izkrivljajo trgovino, in po ponovni vzpostavitvi učinkovite konkurence. Ukrepi, določeni na podlagi ugotovljenega subvencioniranja in škode, se ne smejo uporabljati, kadar lahko organi na podlagi vseh predloženih informacij sprejmejo nedvoumen sklep, da uporaba takšnih ukrepov ni v interesu Unije.

2. Za zagotovitev trdne podlage, na kateri lahko organi upoštevajo vsa stališča in informacije pri odločitvi, ali je uvedba ukrepov v interesu Unije ali ne, se pritožniki, uvozniki in njihova reprezentativna združenja, reprezentativne organizacije uporabnikov in reprezentativne organizacije potrošnikov v rokih iz obvestila o začetku preiskave o izravnalni dajatvi lahko sami javijo in predložijo informacije Komisiji. Takšne informacije ali njihovi ustrezni povzetki se dajo na voljo drugim strankam iz tega odstavka, ki imajo pravico, da nanje odgovorijo.

3. Stranke, ki so ukrepale v skladu z odstavkom 2, lahko zahtevajo zaslišanje. Takšne zahteve se odobrijo, če se oddajo v rokih iz odstavka 2 in če so v njih opisani razlogi v smislu interesa Unije, čemu naj bi se zadevne stranke zaslišale.

4. Stranke, ki so ukrepale v skladu z odstavkom 2, lahko predložijo pripombe glede uporabe začasnih dajatev. Da se takšne pripombe upoštevajo, morajo prispeti v 25 dneh od dneva začetka uporabe takšnih ukrepov, te pripombe ali njihovi ustrezni povzetki pa se lahko dajo na voljo drugim strankam, ki imajo pravico, da nanje odgovorijo.

5. Komisija preuči informacije, ki so pravilno predložene, in ugotovi, koliko so reprezentativne, rezultati takšne analize pa se skupaj z mnenjem o njihovi ustreznosti pošljejo odboru iz člena 25 kot del osnutka ukrepa, predloženega na podlagi členov 14 in 15. Komisija bi morala upoštevati stališča, izražena v odboru, v okviru pogojev, določenih v Uredbi (EU) št. 182/2011.

6. Stranke, ki so ukrepale v skladu z odstavkom 2, lahko zahtevajo, da se jim dajo na voljo dejstva in premisleki, na podlagi katerih se bodo verjetno sprejeli dokončni sklepi. Takšne informacije se dajo na voljo, kolikor je to mogoče, in brez poseganja v kakršno koli poznejšo odločitev Komisije.

7. Informacije se upoštevajo samo, kadar so jim priloženi dejanski dokazi, ki potrjujejo njihovo veljavnost.

Člen 32

Razmerje med ukrepi izravnalnih dajatev in večstranskimi sredstvi

Če za uvoženi izdelek veljajo protiukrepi, uvedeni v okviru postopkov za reševanje sporov iz Sporazuma o subvencijah, in če so takšni ukrepi ustrezni za odpravo škode, povzročene s subvencijami, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se izravnalne dajatve, uvedene za ta izdelek, nemudoma opustijo ali razveljavijo, kakor je ustrezno.

Člen 33

Končne določbe

Ta uredba ne izključuje uporabe:

- (a) posebnih pravil iz sporazumov, sklenjenih med Unijo in tretjimi državami;
- (b) uredb Unije iz kmetijskega sektorja in uredb Sveta (ES) št. 1667/2006 ⁽¹⁾, (ES) št. 614/2009 ⁽²⁾ in (ES) št. 1216/2009 ⁽³⁾. Ta uredba dopolnjuje navedene uredbe in odstopa od tistih njihovih določb, ki preprečujejo uporabo izravnalnih dajatev;
- (c) posebnih ukrepov, pod pogojem, da takšni ukrepi niso v nasprotju z obveznostmi na podlagi GATT iz leta 1994.

Člen 34

Poročilo

Komisija vključi informacije o izvajanju te uredbe v svoje letno poročilo o uporabi in izvajanju ukrepov trgovinske zaščite, ki ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu na podlagi člena 23 Uredbe (EU) 2016/1036.

Člen 35

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 597/2009 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi VI.

Člen 36

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 8. junija 2016

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
A.G. KOENDERS

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1667/2006 z dne 7. novembra 2006 o glukozi in laktozi (UL L 312, 11.11.2006, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 614/2009 z dne 7. julija 2009 o skupnem sistemu trgovine za ovalbumin in laktalbumin (UL L 181, 14.7.2009, str. 8).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1216/2009 z dne 30. novembra 2009 o trgovinskih režimih za nekatero blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov (UL L 328, 15.12.2009, str. 10).

PRILOGA I

PONAZORITVENI SEZNAM IZVOZNIH SUBVENCIJ

- (a) Neposredne subvencije, ki jih podjetju ali industriji odobri vlada na podlagi izvažanja.
- (b) Sheme za zadržanje deviznih sredstev ali podobna ravnanja, ki vključujejo izvozne premije.
- (c) Notranje prevozne pristojbine in tovornina, ki jih za izvozne pošiljke določi vlada ali za katere vlada da pooblastilo za njihovo določitev, pod pogoji, ki so ugodnejši od pogojev za notranje pošiljke.
- (d) Dobava uvoženih oziroma domačih izdelkov ali storitev, namenjenih za uporabo v proizvodnji izvoženega blaga, ki jih zagotovijo vlade ali njihovi organi neposredno ali posredno v okviru državnih shem, pod pogoji, ki so ugodnejši od pogojev pri zagotavljanju enakih ali neposredno konkurenčnih izdelkov ali storitev, namenjenih za uporabo v proizvodnji blaga za domačo porabo, če so (pri izdelkih) takšni pogoji ugodnejši od pogojev, ki jih njihovi izvozniki lahko dosežejo pod tržnimi pogoji na svetovnih trgih ⁽¹⁾.
- (e) Popolna ali delna oprostitvev, odpust ali odlog ⁽²⁾, ki se posebej nanaša na izvoz, neposrednih davkov ⁽³⁾ ali prispevkov za socialno varnost, ki jih plačajo ali lahko plačajo industrijska ali trgovska podjetja.
- (f) Posebne oprostitve pri izračunu osnove za obračun neposrednih davkov, ki se nanašajo neposredno na izvoz ali izvažanje in se odobrijo poleg oprostitvev za proizvodnjo blaga za domačo porabo.
- (g) Oprostitvev ali odpust posrednih davkov ⁽⁴⁾ za proizvodnjo in distribucijo izvoženih izdelkov, ki presegajo davke, obračunane za proizvodnjo in distribucijo podobnih izdelkov, ki se prodajo za domačo porabo.
- (h) Oprostitvev, odpust ali odlog plačila kumulativnih posrednih davkov ⁽⁴⁾ iz predhodne faze za blago ali storitve, uporabljene v proizvodnji blaga za izvoz, ki presegajo oprostitvev, odpust ali odlog kumulativnih posrednih davkov iz predhodne faze za blago ali storitve, uporabljene v proizvodnji podobnih izdelkov za domačo porabo, vendar le pod pogojem, da se plačilo teh kumulativnih posrednih davkov iz prve faze lahko za izvožene izdelke oprosti, odpusti ali odloži, tudi če se njihovo plačilo ne oprosti, odpusti ali odloži za podobne izdelke, namenjene domači porabi, če se kumulativni posredni davki iz prvotne faze zaračunajo za vložke, ki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka (ob upoštevanju običajne opustitve zaradi odpadkov) ⁽⁵⁾. Ta točka se razlaga v skladu s smernicami o porabi vložkov v proizvodnem procesu iz Priloge II.
- (i) Odpust ali povračilo uvoznih dajatev, ki presega dajatve ⁽⁴⁾, zaračunane za uvožene vložke, porabljene v proizvodnji izvoženih izdelkov (ob upoštevanju običajne opustitve zaradi odpadkov), vendar le pod pogojem, da v posebnih primerih podjetje lahko kot nadomestilo za uvožene vložke uporabi enako količino vložkov iz domačega trga, ki so enake kakovosti in imajo enake lastnosti, da izkoristi ugodnosti te določbe, če se uvoz in ustrezni izvoz izvedeta v

⁽¹⁾ Izraz „na voljo na trgu“ pomeni, da izbira med domačimi in uvoženimi proizvodi ni omejena in da je odvisna samo od komercialnih premislekov.

⁽²⁾ Odlog ne sme znašati toliko kolikor izvozna subvencija, če se na primer plačujejo ustrezne obresti.

⁽³⁾ V tej uredbi:

— izraz „neposredni davki“ pomeni davke od plač, dobičkov, obresti, najemnin, licenčnin in vseh drugih oblik prihodka ter davke od lastništva nad nepremičninami,

— izraz „uvozne dajatve“ pomeni tarife, carine in druge finančne dajatve, ki niso naštetje drugeje v tej opombi in se obračunajo za uvoz,

— izraz „posredni davki“ pomeni prometni davek, trošarine, davek na dodano vrednost, davek od franšiz, takse, davek na prenos, davek od zalog in opreme, dajatve na meji in vse druge davke, ki ne spadajo pod neposredne davke in uvozne dajatve,

— posredni davki „iz predhodne faze“ so davki, ki se obračunajo za blago ali storitve, uporabljene neposredno ali posredno pri izdelavi proizvoda, „kumulativni“ posredni davki so davki, ki se obračunajo v več fazah, če ni mehanizma za naknadno kreditiranje davka, če se blago ali storitve, za katere velja davek v eni fazi proizvodnje, uporabijo v poznejši fazi proizvodnje,

— „odpust davkov“ vključuje povračilo ali znižanje davkov,

— „odpust ali povračilo“ vključuje v celoti ali delno oprostitvev ali odložitvev plačila uvoznih dajatev.

— Odlog ne sme znašati toliko kolikor izvozna subvencija, če se na primer plačujejo ustrezne obresti.

⁽⁴⁾ Glej opombo 2 k točki (e).

⁽⁵⁾ Točka (h) se ne uporablja za sisteme davka na dodano vrednost in izravnave dajatev na meji namesto njih, vprašanje čezmernega odpusta davkov na dodano vrednost je obravnavano izključno v točki (g).

okviru ustreznega časovnega obdobja, ki ne sme presegati dveh let. Ta točka se razlaga v skladu s smernicami za porabo vložkov v proizvodnem procesu iz Priloge II in smernicami za določitev nadomestnih sistemov povračila za izvozne subvencije iz Priloge III.

- (j) Programi jamstev za izvozna posojila ali programi zavarovanja izvoznih posojil, programi zavarovanj in jamstev proti zvišanju stroškov izvoženih izdelkov ali programi za kritje tečajnega tveganja, ki jih zagotavljajo vlade (ali posebne ustanove pod njihovim nadzorom) s premijskimi stopnjami, ki ne zadoščajo za kritje dolgoročnih stroškov poslovanja in izgub programov.
- (k) Izvozna posojila, ki jih odobrijo vlade (ali posebne ustanove, ki so pod njihovim nadzorom ali delujejo pod njihovim vodstvom) po obrestnih merah, nižjih od obrestnih mer, ki se morajo dejansko plačati za tako porabljena sredstva (ali bi jih morali plačati, če bi jih najeli na mednarodnih kapitalskih trgih za pridobitev sredstev enake ročnosti in pod istimi pogoji in izražene v isti valuti kakor izvozno posojilo), ali plačilo s strani vlade vseh ali dela stroškov, ki jih imajo izvozniki ali finančne ustanove pri pridobivanju posojil, če se ta porabijo za zagotavljanje znatne prednosti na področju pogojev za izvozna posojila.

Če je članica WTO pogodbenica Mednarodne zaveze o uradnih izvoznih posojilih, ki je imela 1. januarja 1979 vsaj 12 takšnih prvotnih članic pogodbenic (ali poznejše zaveze, ki so jo sprejele te prvotne članice), ali če članica WTO v praksi uporablja določbe o obrestnih merah iz ustrezne zaveze, se praksa izvoznega kreditiranja, ki je v skladu s temi določbami, ne šteje za izvozno subvencijo.

- (l) Vsa druga javna sredstva, ki predstavljajo izvozno subvencijo v smislu člena XVI GATT iz leta 1994.

—

PRILOGA II

SMERNICE O PORABI VLOŽKOV V PROIZVODNEM PROCESU ⁽¹⁾

1. Sheme rabata na posredne davke lahko dopuščajo oprostitev, odpust ali odložitev plačila kumulativnih posrednih davkov iz predhodne faze, zaračunanih za vložke, ki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka (ob upoštevanju običajne opustitve zaradi odpadkov). Podobno lahko sheme povračil dopuščajo odpust ali povračilo uvoznih dajatev, zaračunanih za vložke, ki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka (ob upoštevanju običajne opustitve zaradi odpadkov).
2. Ponazoritveni seznam izvoznih subvencij v Prilogi I se sklicuje na izraz „vložki, ki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka“ iz točk (h) in (i). Na podlagi točke (h) lahko sheme rabata na posredne davke predstavljajo izvozno subvencijo, če privedejo do oprostitve, odpusta ali odložitve plačila kumulativnih posrednih davkov iz predhodne faze, ki presega znesek takih dejansko zaračunanih davkov za vložke, ki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka. Na podlagi točke (i) lahko sheme povračil predstavljajo izvozno subvencijo, če privedejo do odpusta ali povračila uvoznih dajatev, ki presega dejansko zaračunane dajatve za vložke, ki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka. Obe točki določata, da je treba pri ugotovitvah glede porabe vložkov v proizvodnji izvoženega izdelka upoštevati običajne opustitve zaradi odpadkov. Točka (i) prav tako predvideva možnost nadomestila, kjer je to primerno.
3. Komisija mora pri preučevanju, ali se vložki porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka, kot del preiskave o izravnalni dajatvi na podlagi te uredbe, navadno ravnati na naslednji način.
4. Kadar se domneva, da gre pri shemi rabata na neposredne davke ali shemi povračila za subvencijo zaradi prevelikega rabata ali presežnega povračila posrednih davkov ali uvoznih dajatev na vložke, porabljene v proizvodnji izvoženega izdelka, mora Komisija navadno najprej določiti, ali ima vlada države izvoznice vzpostavljen sistem ali postopek, ki ga tudi uporablja, da bi potrdila, kateri vložki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka in v kakšnih količinah. Kadar se določi, da se bo tak sistem ali postopek uporabil, mora Komisija navadno nato preučiti sistem ali postopek, da vidi, ali je upravičen, ali je učinkovit za želeni namen in ali temelji na splošno sprejetih trgovinskih praksah v državi izvoza. Komisija lahko domneva, da je v skladu s členom 26(2) nujno izvesti nekatere praktične teste, da preveri informacije ali se prepriča o učinkoviti uporabi sistema ali postopka.
5. Kadar ni nobenega takšnega sistema ali postopka, kadar tak sistem ali postopek ni upravičen ali kadar je bilo ugotovljeno in se domneva, da je upravičen, vendar je bilo ugotovljeno, da se ne uporablja ali da se ne uporablja učinkovito, bo država izvoznica navadno morala izvesti nadaljnjo preiskavo na podlagi dejanskih vključenih vložkov, da se določi, ali je bilo plačilo presežno. Če Komisija meni, da je potrebno, se lahko izvede nadaljnja preiskava v skladu s točko 4.
6. Komisija mora vložke navadno obravnavati kot fizično vključene, če se uporabijo v proizvodnem procesu in so fizično prisotni v izvoženem izdelku. Ni pa nujno, da ima vložek v končnem proizvodu enako obliko, v kakršni je vstopil v proizvodni proces.
7. Pri določanju zneska posameznega vložka, ki se porabi v proizvodnji izvoženega izdelka, je treba navadno upoštevati „običajne opustitve zaradi odpadkov“, take odpadke pa je navadno treba obravnavati kot porabljene v proizvodnji izvoženega izdelka. Izraz „odpadki“ se nanaša na tisti del določenega vložka, ki nima neodvisne funkcije v proizvodnem procesu, se ne porabi v proizvodnji izvoženega izdelka (na primer zaradi neučinkovitosti) in ga ne predela, uporabi ali proda isti proizvajalec.
8. Komisija mora pri določanju, ali je zahtevana opustitev zaradi odpadkov „običajna“, navadno upoštevati proizvodni proces, povprečne izkušnje industrije v državi izvoznici in druge tehnične dejavnike, če je to primerno. Komisija

⁽¹⁾ Vložki, porabljene v proizvodnem procesu, so fizično vključeni vložki, energija, gorivo in olja, uporabljena v proizvodnem procesu in katalizatorjih, ki se porabijo med njihovo uporabo, da dobimo proizvod za izvoz.

mora upoštevati, da je pomembno vprašanje, ali so organi v državi izvoznici primerno izračunali količino odpadkov, kadar se namerava taka količina vključiti v znižanje ali odpust davka ali dajatve.

PRILOGA III

SMERNICE ZA DOLOČITEV NADOMESTNIH SISTEMOVPOVRAČIL ZA IZVOZNE SUBVENCIJE

I

Sistemi povračil lahko dopuščajo nadomestilo ali povračilo uvoznih dajatev za vložke, ki se porabijo v proizvodnem procesu drugega izdelka, kadar izvoz tega izdelka vsebuje domače vložke, ki so enake kakovosti in enakih lastnosti kakor vložki, predloženi za uvožene vložke. Na podlagi točke (i) Priloge I lahko nadomestni sistemi povračil predstavljajo izvozno subvencijo, če privedejo do presežnega povračila uvoznih dajatev, zaračunanih na začetku za uvožene vložke, za katere se zahteva povračilo.

II

Komisija mora pri preučevanju katerega koli nadomestnega sistema povračil v okviru preiskave o izravnalni dajavi na podlagi te uredbe navadno ravnati na naslednji način:

1. točka (i) Priloge I določa, da se vložki domačega trga lahko nadomestijo z uvoženimi vložki v proizvodnji izvoženega izdelka, če se uporabijo v enakih količinah in imajo enako kakovost in lastnosti kakor uvoženi vložki, ki jih nadomeščajo. Pomembno je, da obstaja sistem ali postopek preverjanja, ker vladi države izvoznice omogoča, da zagotovi in dokaže, da količina vložkov, za katere se zahteva povračilo, ne presega količine podobnih izvoženih izdelkov, ne glede na obliko, in da ni povračila uvoznih dajatev, ki presegajo tiste, prvotno zaračunane za zadevne uvožene vložke;
2. kadar se domneva, da sistem nadomestnega povračila predstavlja subvencijo, mora Komisija navadno najprej določiti, ali ima vlada države izvoznice vzpostavljen sistem ali postopek preverjanja in ga uporablja. Kadar se ugotovi, da se tak sistem ali postopek uporablja, mora Komisija navadno nato preučiti postopke preverjanja, da vidi, ali so upravičeni, ali so učinkoviti za želeni namen ter ali temeljijo na splošno sprejetih trgovinskih praksah v državi izvoza. Če se ugotovi, da postopki izpolnjujejo ta merila in se učinkovito uporabljajo, se domneva, da subvencija ne obstaja. Komisija lahko šteje, da je v skladu s členom 26(2) nujno izvesti nekatere praktične teste, da se preverijo podatki ali se prepriča, da se sistem ali postopek preverjanja učinkovito uporablja;
3. kadar ni postopkov preverjanja, kadar ti niso upravičeni ali kadar so taki postopki sicer uvedeni in se domneva, da so upravičeni, vendar se ugotovi, da se dejansko ne uporabljajo ali da se ne uporabljajo učinkovito, lahko subvencija obstaja. V takih primerih bo morala država izvoznica izvesti nadaljnjo preiskavo na podlagi dejanskih vpletenih poslov, da ugotovi, ali je bilo plačilo preseženo. Če Komisija meni, da je potrebno, se lahko izvede nadaljnja preiskava v skladu s točko 2;
4. za obstoj določbe o nadomestnem povračilu, v skladu s katero se izvoznikom dopušča, da izberejo posamezne uvozne pošiljke, za katere se zahteva povračilo, se samo po sebi ne domneva, da gre za subvencijo;
5. domneva se, da obstaja presežno povračilo uvoznih dajatev v smislu točke (i) Priloge I, kadar so vlade plačale obresti za vsak povrnjen znesek v skladu s svojimi shemami povračil v višini dejansko plačanih ali plačljivih obresti.

PRILOGA IV

(Ta priloga ponovno navaja Prilogo 2 k Sporazumu o kmetijstvu. Vse pojme ali izraze, ki v njej niso razloženi ali niso samoumevni, je treba razlagati v okviru navedenega sporazuma).

DOMAČA PODPORA: PODLAGA ZA OPROSTITEV OBVEZNOSTI ZNIŽANJA

1. Ukrepi domače podpore, za katere se zahteva oprostitev obveznosti znižanja, izpolnjujejo osnovno zahtevo, da ne povzročajo motenj v trgovini ali proizvodnji oziroma jih povzročajo kar najmanj. Tako morajo vsi ukrepi, za katere se zahteva oprostitev, izpolnjevati naslednja osnovna merila:
  - (a) zadevna podpora se zagotovi v okviru javno financiranega vladnega programa (vključno z izpadlimi vladnimi dohodki), ki ne vključuje prenosov od potrošnikov, in
  - (b) zadevna podpora ne sme imeti učinka cenovne podpore proizvajalcem;ter posebna strateška merila in pogoje, opredeljene spodaj.

Programi vladnih storitev

2. Splošne storitve

Politike v tej kategoriji vključujejo izdatke (ali izpadle dohodke) v zvezi s programi, ki zagotavljajo storitve ali ugodnosti za kmetijstvo ali podeželsko skupnost. Ne vključujejo neposrednih plačil proizvajalcem ali predelovalcem. Taki programi, ki med drugim vključujejo naslednje s spodnjega seznama, izpolnjujejo splošna merila iz točke 1 in po potrebi posebne pogoje glede politik, kadar je tako določeno spodaj:

- (a) raziskave, vključno s splošnimi raziskavami, raziskave, povezane z okoljskimi programi, in raziskovalne programe, povezane s posameznimi izdelki;
- (b) nadziranje škodljivcev in bolezni, vključno s splošnimi ukrepi za nadziranje škodljivcev ter bolezni, in ukrepi, namenjeni posameznim izdelkom, kakršni so sistemi zgodnjega opozarjanja, karantena in izkoreninjenje;
- (c) usposabljanje, vključno s splošnimi in posebnimi vrstami usposabljanja;
- (d) storitve širjenja in svetovanja, vključno z zagotavljanjem načinov za lažji prenos informacij in rezultatov raziskav proizvajalcem in potrošnikom;
- (e) inšpekcijske storitve, vključno s splošnimi inšpekcijskimi storitvami in inšpekcijskimi pregledi posameznih izdelkov za zdravstvene, varnostne, ocenjevalne ali standardizacijske namene;
- (f) storitve trženja in pospeševanja, vključno s tržnimi informacijami, nasveti in pospeševanjem v zvezi s posameznimi izdelki, razen izdatkov za neopredeljene namene, ki jih lahko uporabijo prodajalci za znižanje njihove prodajne cene ali podelitev neposredne ekonomske koristi kupcem; in
- (g) infrastrukturne storitve, vključno z: električnim omrežjem, cestami in drugimi vrstami prevoza, tržnimi in pristaniškimi zmogljivostmi, zmogljivostmi oskrbe z vodo, jezovi in sistemi odvodnjanja ter infrastrukturnimi deli, povezanimi z okoljskimi programi. V vseh primerih so izdatki namenjeni samo vzpostavitvi ali zgraditvi glavnih del ter izključujejo subvencionirano vzpostavitev kmetijskih zmogljivosti, razen za priključitev splošno dostopnih javnih služb. Ne vključujejo subvencije za vložke ali operativne stroške ali pristojbine za preferencialne uporabnike.

3. Javno skladiščenje zaradi varnosti preskrbe s hrano ⁽¹⁾

Izdatki (ali izpadli dohodki) v zvezi s kopičenjem in skladiščenjem zalog izdelkov, ki predstavljajo bistveni del programa varnosti preskrbe s hrano, opredeljenega v nacionalni zakonodaji. To lahko vključuje vladno pomoč zasebnemu skladiščenju izdelkov kot del takega programa.

Obseg in kopičenje takih zalog ustreza vnaprej določenim ciljem, povezanim zgolj z varnostjo preskrbe s hrano. Postopek kopičenja in odstranjevanja zalog mora biti finančno pregleden. Vlada hrano kupi po trenutnih tržnih cenah, prodaja izdelkov iz varnostnih zalog pa se opravi po cenah, ki niso nižje od trenutne domače tržne cene za zadevni izdelek in kakovost.

4. Domača pomoč v hrani ⁽²⁾

Izdatki (ali izpadli dohodki) v zvezi z zagotavljanjem domače pomoči s hrano delom prebivalstva v stiski.

Za upravičenost do prejemanja pomoči v hrani veljajo jasno opredeljena merila, povezana s prehranskimi cilji. Taka pomoč je v obliki neposredne preskrbe s hrano za zadevne ljudi ali zagotavljanja sredstev, da se upravičenim prejemnikom omogoči nakup hrane bodisi po tržnih ali subvencioniranih cenah. Vlada hrano kupi po trenutnih tržnih cenah, financiranje in upravljanje pomoči pa je pregledno.

5. Neposredna plačila proizvajalcem

Pomoč, ki se z neposrednimi plačili (ali izpadlimi dohodki, vključno s plačili v naravi) zagotovi proizvajalcem, za katere oprostitvev zahtevanih obveznosti znižanja izpolnjuje osnovna merila, določena v točki 1, poleg posebnih meril, ki veljajo za posamezne vrste neposrednih plačil, kakor je določeno v točkah od 6 do 13. Kadar se oprostitvev znižanja zahteva za katero koli obstoječo ali novo vrsto neposrednega plačila, razen tistih, opredeljenih v točkah 6 do 13, je to plačilo usklajeno z merili določenimi v točkah 6(b) do (e), poleg splošnih meril, določenih v točki 1.

6. Nevezana dohodkovna podpora

(a) Upravičenost do takih plačil se določi z jasno opredeljenimi merili, kakršen je dohodek, status proizvajalca ali lastnika zemljišča, uporaba dejavnikov ali proizvodna raven v določenem in nespremenljivem osnovnem obdobju.

(b) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan z vrsto ali obsegom proizvodnje, ki jo je proizvajalec opravil v katerem koli letu po osnovnem obdobju (vključno z glavami živine), oziroma ne sme temeljiti na taki vrsti ali obsegu proizvodnje.

(c) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan z domačimi ali mednarodnimi cenami, ki veljajo za vsako proizvodnjo v katerem koli letu po osnovnem obdobju, oziroma ne sme temeljiti na takih cenah.

(d) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan s proizvodnimi dejavniki, ki so se uporabili v katerem koli letu po osnovnem obdobju, oziroma ne sme temeljiti na takih dejavniki.

(e) Za prejem takih plačil ni potrebna proizvodnja.

7. Finančna udeležba vlade v programih zavarovanja dohodka in programih varnostne mreže za dohodke

(a) Upravičenost do takih plačil se določi z izgubo dohodka, pri čemer se upošteva samo dohodek, ustvarjen iz kmetijstva, ki presega 30 % povprečnega bruto dohodka ali je temu enak z vidika neto dohodka (razen vseh plačil iz istih ali podobnih shem) v prejšnjem triletnem obdobju ali triletnem povprečju, ki temelji na prejšnjem petletnem obdobju, razen najvišje in najnižje vrednosti. Vsak proizvajalec, ki izpolnjuje ta pogoj, je upravičen do prejema plačil.

⁽¹⁾ Za namene točke 3 te priloge se za vladne programe skladiščenja zaradi varnosti preskrbe s hrano v državah v razvoju, katerih delovanje je pregledno in izvedeno v skladu z uradno objavljenimi objektivnimi merili ali smernicami, domneva, da so skladni z določbami te točke, vključno s programi, po katerih so zaloge živil zaradi varnosti preskrbe s hrano nabavljene in sproščene po vladno nadzorovanih cenah, pod pogojem, da je razlika med nabavno ceno in zunanjo referenčno ceno upoštevana v programu za kontrolo gibanja živali v mednarodnem prometu (AMS).

⁽²⁾ Za namene točk 3 in 4 te priloge se za preskrbo z živili po subvencioniranih cenah, zato da se redno izpolnjujejo prehranske zahteve v mestnih in podeželskih revnih državah v razvoju po primernih cenah, domneva, da je skladna z določbami te točke.

- (b) Znesek takih plačil nadomešča manj kakor 70 % izgube dohodka proizvajalca v letu, ko ta postane upravičen do prejemanja take pomoči.
  - (c) Znesek katerega koli takega plačila se nanaša zgolj na dohodek; ne nanaša se na vrsto ali obseg proizvodnje (razen glav živine), ki jo je proizvajalec opravil; niti na domače ali mednarodne cene, ki veljajo za tako proizvodnjo; niti na uporabljene proizvodne dejavnike.
  - (d) Kadar proizvajalec v istem letu prejme plačila na podlagi te točke in na podlagi točke 8 (pomoč ob naravnih nesrečah), je skupni znesek takih plačil manjši od 100 % celotne izgube proizvajalca.
8. Plačila (opravljena neposredno ali v obliki finančne udeležbe vlade v shemah zavarovanja pridelkov) za pomoč ob naravnih nesrečah
- (a) Upravičenost do takih plačil se lahko prizna samo potem, ko vladni organi uradno priznajo, da se je naravna ali podobna nesreča (vključno z izbruhi bolezní, napadi škodljivcev, jedrskimi nesrečami in vojno na ozemlju zadevne države članice) zgodila ali se dogaja; upravičenost se določi s proizvodno izgubo, ki presega 30 % povprečja proizvodnje v prejšnjem triletnem obdobju ali triletnem povprečju na podlagi prejšnjega petletnega obdobja, razen najvišje in najnižje vrednosti.
  - (b) Plačila, opravljena po nesreči, se uporabljajo samo v zvezi z izgubami dohodka, živine (vključno s plačili v zvezi z veterinarskim zdravljenjem živalmi), zemljišč ali drugih proizvodnih dejavnikov zaradi naravne nesreče.
  - (c) Plačila ne smejo nadomestiti več od skupnega stroška nadomestitve takih izgub in ne smejo zahtevati ali opredeliti vrste ali količine prihodnje proizvodnje.
  - (d) Plačila, opravljena med nesrečo, ne smejo preseči ravni, ki je potrebna, da se prepreči ali ublaži dodatna izguba, kakor je opredeljeno v merilu, določenem v točki (b).
  - (e) Kadar proizvajalec v istem letu prejme plačila na podlagi te točke in na podlagi točke 7 (programi zavarovanja dohodka in programi varnostnih mrež za dohodke), mora biti skupni znesek takih plačil manjši od 100 % skupne izgube proizvajalca.
9. Pomoč za strukturno prilagoditev, zagotovljena v okviru programov za upokožitev proizvajalcev
- (a) Upravičenost do takih plačil se določi s sklicevanjem na jasno opredeljena merila v programih, namenjenih lažji upokožitvi ljudi, vključenih v tržno kmetijsko proizvodnjo, ali njihov prehod na nekmetijske dejavnosti.
  - (b) Plačila so odvisna od tega, ali so prejemniki v celoti in dokončno opustili tržno kmetijsko proizvodnjo.
10. Pomoč za strukturno prilagoditev, zagotovljena v okviru programov za umik virov
- (a) Upravičenost do takih plačil se določi s sklicevanjem na jasno opredeljena merila v programih, namenjenih umiku zemljišč ali drugih virov, vključno z živino, iz tržne kmetijske proizvodnje.
  - (b) Plačila so odvisna od tega, ali zemljišča najmanj tri leta niso namenjena tržni kmetijski proizvodnji in, pri živini, od zakola ali dokončne trajne odstranitve.
  - (c) Plačila ne zahtevajo ali opredeljujejo nobene nadomestne uporabe za tako zemljišče ali druge vire, ki vključuje proizvodnjo tržnih kmetijskih proizvodov.
  - (d) Plačila niso povezana niti z vrsto niti s količino proizvodnje niti z domačimi ali mednarodnimi cenami, ki veljajo za proizvodnjo, pri kateri se uporablja zemljišče ali drugi viri, ki ostanejo namenjeni proizvodnji.
11. Pomoč za strukturno prilagoditev, zagotovljena v okviru investicijske pomoči
- (a) Upravičenost do takih plačil se določi s sklicevanjem na jasno opredeljena merila v vladnih programih, ki so namenjeni temu, da pomagajo finančnemu ali fizičnemu prestrukturiranju dejavnosti proizvajalcev kot odgovor na objektivno izkazano strukturno prikrajšanje. Upravičenost do takih programov lahko prav tako temelji na jasno opredeljenem vladnem programu za denacionalizacijo kmetijskih zemljišč.

- (b) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan oziroma ne sme temeljiti na vrsti ali obsegu proizvodnje (vključno z glavami živine), ki jo je proizvajalec opravil v katerem koli letu po osnovnem obdobju, razen, kakor je opredeljeno v okviru merila (e).
- (c) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan z oziroma ne sme temeljiti na domačih ali mednarodnih cenah, ki veljajo za vsako proizvodnjo v katerem koli letu po osnovnem obdobju.
- (d) Plačila se opravijo samo za obdobje, ki je potrebno za izvedbo naložbe, za katero so dodeljena.
- (e) Plačila niti ne vsebujejo obveznosti niti ne določajo kmetijskih proizvodov, ki bi jih morali proizvesti prejemniki, razen zahteve, da ne proizvedejo določenega proizvoda.
- (f) Plačila so omejena na znesek, ki je potreben za nadomestitev strukturnega prikrajšanja.

12. Plačila v okviru okoljskih programov

- (a) Upravičenost do takih plačil se določi kot del jasno opredeljenega vladnega ali ohranitvenega programa in je odvisna od izpolnitve posebnih pogojev v skladu z vladnim programom, vključno s pogoji, povezanimi s proizvodnimi metodami ali vložki.
- (b) Znesek plačila je omejen na dodatne stroške ali izgubo dohodka, ki izvira iz uskladitve z vladnim programom.

13. Plačila v okviru regionalnih programov pomoči

- (a) Upravičenost do takih plačil je omejena na proizvajalce v prikrajšanih regijah. Vsaka taka regija mora biti jasno opredeljeno stično geografsko območje z opredeljivo gospodarsko in upravno identiteto, za katero se domneva, da je v prikrajšanem položaju, na podlagi nevtralnih in objektivnih meril, ki so jasno opredeljena v zakonodaji ali predpisu in kažejo, da težave regije izhajajo iz okoliščin, ki še zdaleč niso začasne.
  - (b) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan z oziroma ne sme temeljiti na vrsti ali obsegu proizvodnje (vključno z glavami živine), ki jo je proizvajalec opravil v katerem koli letu po osnovnem obdobju, razen če gre za zmanjšanje navedene proizvodnje.
  - (c) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan z oziroma ne sme temeljiti na domačih ali mednarodnih cenah, ki veljajo za vsako proizvodnjo v katerem koli letu po osnovnem obdobju.
  - (d) Plačila so namenjena samo proizvajalcem iz upravičenih regij, vendar so na splošno na voljo vsem proizvajalcem teh regij.
  - (e) Kadar so plačila povezana s proizvodnimi dejavniki, se lahko opravijo po degresivni stopnji nad mejno vrednostjo zadevnega dejavnika.
  - (f) Plačila so omejena na dodatne stroške ali izgubo dohodka, ki izvira iz opravljanja kmetijske proizvodnje na predpisanem območju.
-

PRILOGA V

RAZVELJAVLJENA UREDBA Z NJENIMI SPREMEMBAMI

Uredba Sveta (ES) št. 597/2009

(UL L 188, 18.7.2009, str. 93)

Uredba (EU) št. 37/2014 Evropskega parlamenta in Sveta

(UL L 18, 21.1.2014, str. 1)

Le točka 18 Priloge

—

PRILOGA VI

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (ES) št. 597/2009	Ta uredba
Členi od 1 do 11	Členi od 1 do 11
Člen od 12(1) do (4)	Člen 12(1) do (4)
Člen 12(6)	Člen 12(5)
Člena 13 in 14	Člena 13 and 14
Člen 15(1)	Člen 15(1)
Člen 15(2), prvi stavek	Člen 15(2), prvi pododstavek
Člen 15(2), drugi stavek	Člen 15(2), drugi pododstavek
Člen 15(3)	Člen 15(3)
Členi od 16 do 27	Členi od 16 do 27
Člen 28(1) do (4)	Člen 28(1) do (4)
Člen 28(5), prvi stavek	Člen 28(5), prvi pododstavek
Člen 28(5), drugi stavek	Člen 28(5), drugi pododstavek
Člen 28(6)	Člen 28(6)
Členi od 29 do 33	Členi od 29 do 33
Člen 33a	Člen 34
Člen 34	Člen 35
Člen 35	Člen 36
Priloge od I do IV	Priloge od I do IV
Priloga V	—
Priloga VI	—
—	Priloga V
—	Priloga VI

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL